

LONDRA A LUAT CALEA LAPTELUI

de L. RASKEY

LONDONEZII au descoperit o nouă băutură. Ar fi inexact dacă am spune că au renunțat la bere și la cocktailuri — dar faptul că descoperirea lor este laptele, merită să fie notat.

Ca și marinarii cari credeau că apa era bună doar să le poarte vasele, londonezul și-a închipuit până acum că laptele nu era bun decât pentru a fi turnat în băutura sa favorită — ceaiul. Acum, el a descoperit că laptele poate constitui singur o băutură și rezultatele sunt uimitoare.

Evenimentul a făcut o asemenea senzație, încât „The Times” și celelalte cotidiene mari ale metropolei se întreabă într'un editorial dacă acest obicei nou, răspândit în întreaga Europă, nu s'ar traduce printr'o umanizare, printr'o îmblânzire a spiritelor, dacă laptele nu va avea cumva darul să înnece războiul și să aducă o pace universală — realizare de care nici vinul și nici berea nu s'au dovedit capabile. Ca multe alte idei noi, moda laptelui a luat naștere în Statele Unite, unde de câțiva ani se consumă o largă varietate de băuturi preparate cu lapte. Dar acolo, așa numitele „milk-shakes” au constituit o ramură minoră în comerțul restaurantelor și al barurilor. Englezii au mers ceva mai departe. Ei și-au dat seama de avantajele popularizării acestui consum.

Laptele era lipsit de atracțiile băuturilor alcoolice. Sentimentul de aventură, care aduce de obicei pe consumator la bar, nu-l poate îndemna să intre în lăptărie. Cu toate astea s'a deschis în inima Londrei un bar unde se servește numai lapte. Ba s'a mers cu îndrăzneala până la a se situa localul în Fleet Street, cartierul presei, al gazetărilor cunoscuți ca cei mai strașnici consumatori de bere și de whisky. Eșecul părea sigur. Și totuși, inovația a prins. Intregul Fleet Street a invadat barul, dar trebuia să adăugăm că laptele nu mai e băutura aceea albă pe care o cunoaștem în stare naturală, ci se servește cu diferite arome care-i împrumută diferite culori dela galben până la albastru.

Se întrebuințează acum tot soiul de fructe pentru colorarea laptelui și pentru aromarea lui. Există în comerț mai bine de 50 de varietăți de „cocktail-uri lactate”. Caisele, smeura, ananasul, grape-fruit-ul, migdalele și tot felul de combinații din diferite fructe îi dau gusturi ne mai pomenite.

Băuturile iau numirile fanteziste ale diferitelor combinații alcoolice și de câțva timp, consumatorii solizi de băuturi spirtoase, cari din copilărie n'au mai pus gura pe lapte, pot fi văzuți în noul bar comandându-și „cocktail-ul”. Localul din Fleet Street, deschis ziua și noaptea, este mereu aglomerat de

O vedere asupra unui bar de lapte din Londra.

Joey, popularul cimpanzeu al grădinii zoologice din Londra, onorează cu prezența lui deschiderea unui bar de lapte, din capitala Mării Britanii.

bărbați, cari înainte obișnuiau să-și petreacă timpul liber în berării și bodegi. Deoarece această primă aventură a avut un asemenea succes, lăptăria a deschis baruri similare în diferite alte centre ale Metropolei, inclusiv Leicester Square, faimosul cartier al teatrelor.

200 DE BARURI LACTATE.

Ideea aceasta a fost adoptată de diferite alte concernuri, astfel că astăzi nu mai există în Londra stradă principală care să nu-și aibă barul său de cocktail-uri lactate și în momentul de față există 200 de astfel de lăptării în tot cuprinsul țării.

Orașele de provincie au ținut să aibă și ele „baruri de lapte”, iar azi le găsești atât în Nordul cât și în Sudul țării.

Marile cinematografe și-au deschis fiecare câte un bar lactat și multe altele au apărut în stațiunile de vilegiatură. Barurile acestea au fost oficial recunoscute într'o dezbateri la Parlament, în care s'a vorbit despre importanța lor pentru agricultura britanică. Și cum unul din membri a mărturisit că n'auzise despre barurile lactate, întreaga sală a izbucnit într'un râs homeric.

Intrând în noile lăptării, ceea ce te impresionează în primul rând este curățenia. Instalațiile au fost făcute după cele mai moderne principii iar băuturile sunt preparate în vase de crom, manevrate automat într'o apetisantă înspumare de aparate speciale. Fete tinere și drăguțe în uniforme albe purtând bonețele cochete pe cap întâmpină consumatorul cu un zâmbet proaspăt. Totul colaborează la crearea unei atmosfere plăcute, plină de o sănătoasă voie bună.

Barurile lactate au ajuns să dețină un rol de frunte în viața socială a Angliei. Atunci când berăriile și cârciumile se închid, ele rămân deschise atrăgând cu vesela lor lumină pe aceia cari sunt obligați să lucreze noaptea.

Mici sfaturi Scherk

Vă va iubi mai mult decât o dată dacă-l scăpați de tortura cotidiană, de după ras. Oferiți un flacon de TARR, care suprimă usturimea rosului, netezește pielea și îl ferește de infecții. Flacoane a Lei 51, 72 și 129.

O pudră care «ține»

este pudra «Mystikum» Scherk. Superioară tuturor celorlalte prin puritatea și finețea ei. Are un parfum delicat și persistent. Cutii a Lei 35, 75 și 130.

Machilajul natural

caracterizează femeia elegantă. Și dvs. veți reuși să fiți «naturală» întrebuințând fardul «Mystikum» Scherk — care aderă perfect dându-vă acea nuanță veritabilă pe care bărbații o apreciază atât de mult. Cutia Lei 70.

SCHERK
PARIS - BERLIN

Citiți carticica atașată flaconului cu loțiunea de față Scherk. Veți vedea că numai pielea bine curățată dă senzația de prospețime și înfățișarea tinerească, dobândind farmecul atractiv al unei frumuseți sănătoase. Loțiunea de față Scherk curăță profund pielea, dând un obraz neted, delicat și îmbujorat. Flacoane a Lei 62,

103, 164, 300, 475. Reprezentanța generală:

Excelsior, Calea Moșilor 78, București I

O carte vă informează

NOPTI Bucurestene

de IOAN MASOFF

N'AM pretenția să reabilitez cabaretul. Lucrul nu-i de loc necesar, pentru simplul motiv că aceste localuri nu sunt defăimate. Numai moralistii îmbăcșiți disprețuiesc această instituție, ignorând importanța ei socială. Serile trecute am fost la cabaret. Unii ar putea crede că pe aceste vremuri de criză cumplită, am fost singurul vizitator. Eroare! Localul era plin până la ultimul loc. Să vedeți cum această vizită, în aparență imorală, a izbutit să-mi schimbe păreri și idei pe cari le credeam statornicite. Iată câteva aspecte ale localului de noapte:

CHELNERUL

N'aș putea spune precis de ce, îmi face impresia ciocului care peste hainele-i peticite își pune livrea, ale cărei pete le astupă cu vacs. Chelnerul de cabaret este un mare dușman al apei. Dacă-i ceri un pahar din elementul de care a dat Moise, lovind cu bastonul fermecat în piatră, — face o figură de parcă i-ai fi dat cu bastonul la moalele capului. Dimpotrivă, are considerație pentru tine, dacă-i soliciți șampanie. Individul te urmărește cu coada ochiului și marea lui grijă e să nu-ți lase un moment paharul gol. Aproape toți chelnerii de cabaret răspund la numele de Jean; în realitate îi cheamă Ion sau Voicu al Sevastiței. Chelnerul mă face reacționar.

ENGLEZII

Limba dominantă — ca să spun așa — a localului era cea engleză. Stâlpii de telegraf, rași la ceafă și cu

princesă în exil — o princesă căreia dacă-i faci numai cu ochiul, trece la masa ta, pentru a te lua în antrepriză.

FRAIERUL

De obicei se spune că fraierul e cu cioc. Nu este exact. Am verificat lucrul și vă afirm că fraierul poate fi ras ca un popă catolic. Lângă masa mea un fraier asculta povestea unei „artiste”: povestea cu ofițerul de honvezi, de neam regesc, care a răpit-o din castelul de lângă... Oradea Mare!

BĂIATUL LUI TATA

Un obișnuit al localului este „băiatul lui tata”, care muncește grozav toată ziua, conducând un superb „Nash”. Băiatul lui tata, care în afară de ce-i dă tat-su, are grijă să buzunărească și vesta paternă, deși e de extracție minoră, a pătruns adânc în așa zisa societate înaltă. E un „elefant” dublat de un amarez.

MUZICANTUL

Aparențele înșeală grozav și privind figurile muzicanților de cabaret, trebuie să recunoști că dacă i-ai vedea pe stradă, ai crede mai de grabă că sunt profesori de matematici sau botaniști. Și muzicantul te pândește și la plecare aleargă după tine, pentru a-ți spune cu aer umil: „Ceva pentru muzică” — aceasta ca și cum ți-a făcut o favoare să sdrângăne.

DANSATORUL

Dansatorul a fugit de acasă sau, în cel mai bun caz, e căzut la bacalaureat.

Aspecte din „Noptile bucureștene”

Pe străzi și în localuri unde cântă jazzul îndrăcit

ochii injectați, își dădeau în petec. Se urcau pe scaune, pe mese, băteau toba, comandau valsuri ca să abandoneze partenerile după cinci secunde, în sfârșit se legau de toată lumea. Cum întâmplarea a făcut să fiu în imediata lor vecinătate și cum eram însoțit, nevoit am fost să stau într-o continuă încordare, pregătit pentru defensivă.

Când chelnerul, aducând o nouă sticlă de șampanie, a spus unuia din ei: „e a cincea!” — englezul, într-o românească scâlcită, i-a replicat: „Ce vorbești tu la mine? Nu cinci, patru!” Aceasta m'a îndrituit să cred că englezul făcea numai pe beatu, ca să-și permită toate trăsniile.

ARTISTA

Elementul de bază al acestei întreprinderi de clasa întâia, face pe distinsa. Văzând-o, ai fi ispitit să crezi că e o

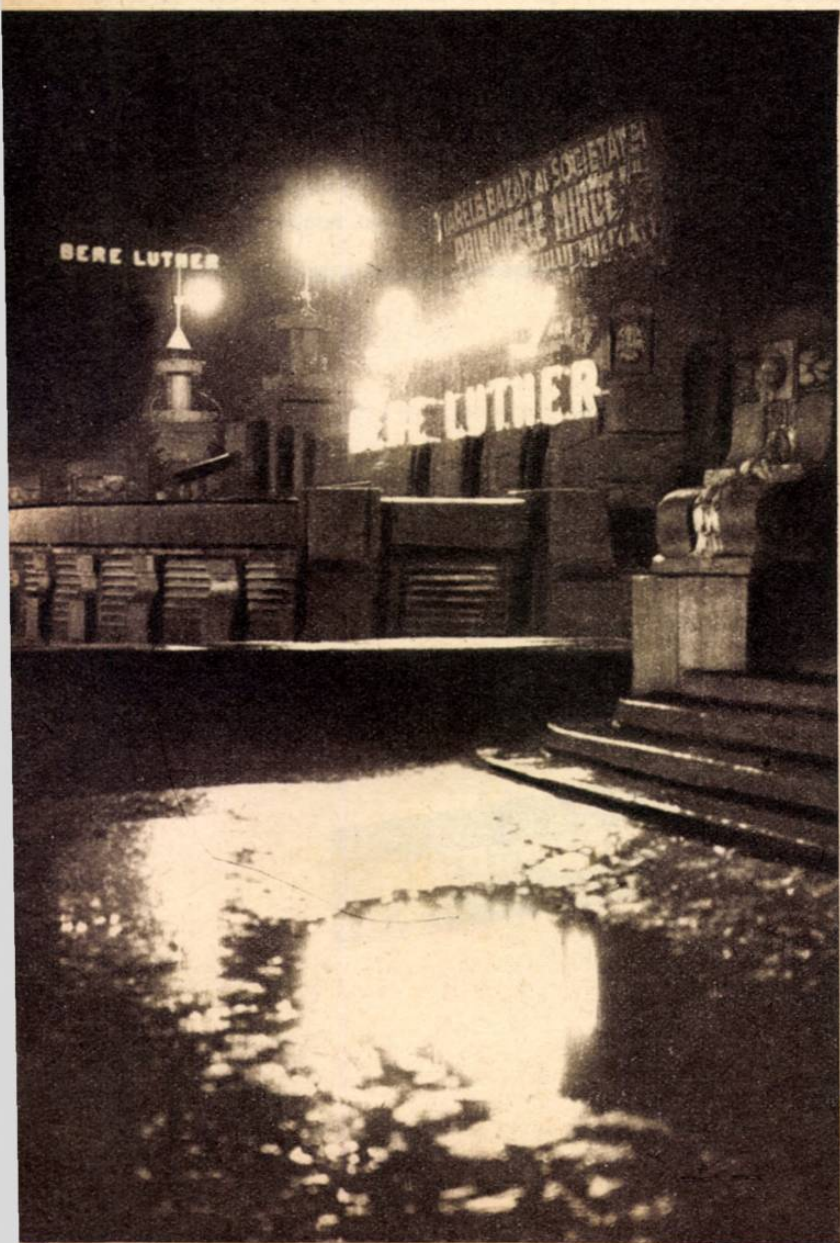
Dansatorul umblă seara în frac, își pune în cap o vadră de apă, își leagă strâns părul cu o „plasă”.

CERCETĂTORII

Din când în când ușa se deschide și-și fac apariția tipi cari nu fac decât să examineze asistența de parcă ar fi în căutarea unui criminal. Aceștia au mai fost și în alte localuri, în aceeași inspecție. Strămbă din nas și pleacă. E meseria lor: să colinde.

OMUL CARE SALUTĂ

La ieșire, un individ neras, dar înțolit într-o livrea cu eghileți, s'a deșteptat din toropeala în care căzuse și m'a salutat adânc:
— De geaba mă saluți, că eu nu-ți dau nimic.
— Nu face nimic conașule, că asta-i meseria mea, din ea... trăesc.

Doamna Victor Antonescu (stânga) și doamna Stoiadinovici (dreapta) cu d. Jean Šeba (ministrul Cehoslovaciei la București) și d. Dr. Girsă (ministrul Cehoslovaciei la Belgrad) la o serbare câmpenească din Pystian (Cehoslovacia).

Primul film armenesc în România

Vom vedea în curând, pe ecranele noastre primul film armenesc adus în țară. Titlul filmului este „Pepo”, și a fost realizat după capo d'opera lui Sundukian. Acest film aduce pe ecran viața de sbucium și bucurii a poporului caucazian, înainte de războiu.

Grupul de excursioniști ai revistei „Realitatea Ilustrată” fotografiați la Atena în fața hotelului Acropole.

VIZITATI
EXPOZIȚIA
NOASTRĂ
DE

STOFE

CU
ULTIMELE
NOUTĂȚI
ALE SEZONULUI

**LA VULTURUL DE MARE
CU PEȘTELE ÎN GHIARE**

Theodor Atanasiu & Co. S.A.

STR. BAZACĂ 1 STR. CAROL 76 · 78 · 80 · 82 STR. HALELOR 21

**BOURJOIS
VĂ OFERĂ!**

Până la sfârșitul acestei luni, veți găsi în fiecare cutie de pudră „SOIR DE PARIS” un elegant flacon de parfum „SOIR DE PARIS” pentru poșeta Dv.

Cutia cu pudră
Lei 100

Soir de Paris

REALITĂȚILE SĂPTĂMĂNEI

1)

2)

3)

TRAGEDIA SPANIOLĂ NU S'A SFÂRȘIT! — DREPTURILE POPORULUI, IN SPANIA ȘI LA NOI.—DEVALORIZAREA FRANULUI.—GUVERNUL LEON BLUM LA LUCRU

de VICTOR EFTIMIU

INCEPUT ca un mic incendiu local, prăpădul spaniol durează de luni întregi, a cuprins întreaga țară, consumă provincii; oraș după oraș cade, monument după monument e distrus, mii și mii de oameni, — fiii aceleiași patrii! — sânt uciși în privirile indifferente le omenirii civilizate. Ce puțin progres a făcut colectivitatea globului, ce puțină solidaritate omenească ne leagă, dacă lăsăm un mare popor, cu veche tradiție, cu bogății de artă unice, să se prăpădească așa!...

Hienele bătrânei Europe stau la pândă, gata să prade ceea ce va rămâne dintr'o țară ruinată, care plătește amar neutralitatea de acum douăzeci de ani!

* * *

Tragedia spaimântătoare din Spania, înseamnă svârcolirea supremă a unei mulțimi ce trăiește de secole sub dominațiunea nobililor, a episcopilor și-a generalilor și care în ultimii ani, în lumina revoluției ruse și-a cuceririlor proletare realizate chiar în țările de dictatură fascistă, ca Italia și Germania, vrea să se bucure de libertățile acordate unor populații cu mai proaspătă civilizație. Țăranul spaniol trăiește în sărăcie neagră, rob marilor latifundiari ai pământului.

Așa cum în România, pe vremea fanarioților, Clerul era aliatul Domnitorului, ca să jefuiască poporul, — în Spania contemporană, urmașii inchișitorilor, episcopii și superiorii monastirilor, adunau milioane peste milioane, sfidând mulțimile sărace cu atotputernicia și bogăția lor. Reacțiunea a venit, imediat după război. Noroadele au primit libertăți și drepturi.

Nemulțumiri, mișcări de masse au adus dictatura lui Primo de Rivera, apoi căderea lui, apoi însăși plecarea Regelui. Incepeau zorile unei vieți noi, viață pregătită și condusă de intelectuali. A venit domnia poporului, cu toate excesele firești exploziei unei îndelungate răbdări, iar acum, rebelii ziși naționaliști (ca și cum ceilalți ar activa pe seama altor națiuni) reprezentanți ai castei dominante, atacă citadelele republicane, și le cuceresc una câte una. Telegraful ne aduce vestea înfricoșătoarelor masacre, a civililor asasinați, a orașelor ce ard ca rugurile, a catedralelor incendiate, a criptelor profanate, a tuturor ororilor comise din amândouă părțile, unele în numele drepturilor omului, celelalte în numele sfintei Cruci. Nu mai este vorbă de două concepții, ci de cruzimea unor instincte deslănțuite. Sadismul ancestral conduce toată această horă dementă.

Oamenii arenelor însângerate, cei cari neputând asista la uciderea taurilor, improvizau lupte de cocoși cu piteni de oțel, terminate cu valuri de sânge și moartea tuturor bietelor pășări combatante, urmașii maurilor sălbateci, ai inchișției, ai toreadorilor, ai conchistadorilor, trec prin nebunia unei autodistrugerii unice în istorie.

În criptele unei vechi catedrale, pătrund bande eroice și scot cadavrele călugărițelor, pe care le pun călare pe un lighean sau le reazămă de coloanele porticelor. Viziuni macabre, vrednice de penelul unui Goya — pictorul spaimelor spaniole. Halucinantă viziuni de cetăți aprinse, de oameni care ard și aleargă asemeni unei uriașe torțe automate. Ați văzut vreo fotografie a combatanților din amândouă taberele? Sânt tineri toți, se uită în aparatul operatorului, fumează și râd, ca niște actori ce se pregătesc să turneze un film de aventuri războinice. Toată această cumplită epopee a Spaniei de azi, pare o gigantică realizare cinematografică. Unde am mai văzut eroismele, elanurile, ororile acestea, dacă nu pe ecranul revoltelor din Mexic, în viețile romanțate ale conchistadorilor Americii de Sud? Tot ceea ce literatura scrisă ori filmată a evocat de la războiul încoace se realizează integral, în grandioase decoruri naturale și cu sacrificiul autentic al zecilor și sutelor de mii de figuranți, pe continentul nostru, în zilele noastre, în amuzamentul și groaza noastră cotidiană!

Cum s'a ajuns aici? Nu m secular al conducătorilor, veacuri de suferință, au p La noi, din fericire, cucer vărsări de sânge. Dacă, în amănuntele urii cătorii României lasă de mari, în răscruce istoric, teligența și suplețea lor s secularizarea averilor mon de marile popoare ce pe vremea marelui război țărani, votul obștesc și mele democratice apusene au înlăturat pentru totde Biserica românească și în dat marile figuri ale cat zentat, ca Roma, o forță artă, de politică și de mo mile, impunându-se prin te și camera de tortură. Orto N'a provocat. De aceea n scrâșnetul de dinți al cel ostilitatea celeilalte mari fo

*
Guvernul francez a făcut zând francul și creând astfe rități a Franței, înviorarea vie

6.

În această pagină:

1. Prima fotografie înfățișând explozia Alcazarului.

2. În mijlocul lru-nului ruinat, o fe-
tiță plânge pe lo-
cul unde era altă-
dată casa ei. Pă-
rinții ei au murit,
totul în jurul ei s'a
distrus și biata co-
pilă a rămas sin-
gură pe lume.

3. Tatăl își ia ră-
mas bun dela co-
pilul său, înainte
de a pleca pe front
El va lupta în rân-
durile guverna-
mentalilor.

4. O mitralieră în
spatele unor bari-
cade de saci pe
frontul dela Bui-
trago.

5. Iată ce-a rămas
din frumosul Tole-
do, orașul cu care
Spaniolii se mând-
reau atât de mult
până mai ieri. Azi
nu este decât o
ruină.

6. Trupele guver-
namentale hotări-
te să apere până'n
ultima clipă Ma-
dridul. Munițiunile,
pe care le vedem
descărcându-se, în
fotografia noastră
ii ajută.

7. Un singur om,
senor Pedro Go-
mez, a reușit, prin-
tr'un curaj extra-
ordinar, să cuce-
rească o uzină. El
făcea parte din
trupele guverna-
mentale, și folo-
sindu-se doar de
un pistol automat
a reușit să intimi-
deze pe toți acei
cari încercau za-
darnic să i se o-
pună.

În ciuda celor cari nu dădeau decât o viață de câteva săptămâni acestei alcătuirii ministeriale, primul guvern socialist pe care l-a avut Franța durează și lucrează. Izvorit din libertatea totală a alegerilor, din expresiunea sinceră a voinței alegătorilor, acest guvern mai e menit să cucerească drepturi națiunii, în pofida celor câteva duzini de magnați ai aurului și ai oțelului, Cafeneaua oligarhică bucureșteană și o parte a presei noastre au primit, dacă nu cu ostilitate, cu oarecare rezervă acest guvern.

Noi nu cunoaștem stările reale, spiritul francez actual, fiindcă citim numai ziarile aristocratice ale Parisului, pe cari le-am primit moștenire dela boierii de odinioară. Iar lucrătorul și țărănul român nu știu franțuzește, așa că „L'humanité”, „Le populaire”, „L'oeuvre” n'au în fața cui să pledeze cauza celor mulți, a milioanele de luptători ai vieții.

Majoritatea publiciștilor noștri, — oameni de origini mo-
deste — și-au descoperit sânge albastru și se prăpădesc
de grija nobilimei și-a burgheziei capitaliste din Franța,
pe cari le simt amenințate de guvernul Leon Blum.
Sântem monarhiști francezi, cuvântul „democrație” ne
face greață și nu vrem să ne tăiem mămăliga decât cu
firul de aur al Crinului regal. Născuți sub baldachin de
palisandru, nu ne va tihni ancestralul borș de știr până
când Burbonii sau Capetii nu vor fi reinstalați pe tronul
lui Ludovic cel sfânt I...

CUM A AJUNS GINGER ROGERS AMIRAL

O poveste adevărată în legătură cu noul film „VENIȚI CU FLOTA“, ultima creație a perechei Fred Astaire-Ginger Rogers

■
Ginger Rogers în uniformă de marinar.

■
Fred Astaire și Ginger Rogers în timpul unui dans al lor.

■
Trei cadeți și comandantul lor.

Foto R. K. O.—Radio-Pictures

POVESTEA pe care o publicăm astăzi are avantajul, pe care de sigur cititorii vor ști să-l prețuiască după cum se cuvine, de a fi adevărată. Poate că nu va părea, dar este. Pe deasupra are și o morală ce merită a fi apreciată. Și anume aceea că mai există cavaleri, chiar dacă domni cavaleri de care e vorba în povestea noastră, au procedat poate oarecum exagerat, după concepțiile noastre încă strimte...

Intr-o superbă Duminecă de Mai a anului 1911, d-na Mabel Virginia Rogers, soția funcționarului public Norman Rogers din Austin, Texas, U. S. A. a dat naștere unui copil, care, examinat de aproape se dovedi în mod indubitabil de a fi de sex feminin. Era un baby perfect sănătos și fu botezată după mama ei, Virginia Rogers. Fu înscrisă natural la școală, învăță extrem de greu, absolvi cursurile cu chiu cu vai și se prezintă într-o bună zi părinților expunându-le bine cunoscuta dorință a tuturor fetelor, de a se face actriță.

Tatăl spuse nu, mama spuse da, și fata fu înscrisă la o școală de teatru din Los Angeles, de unde se mută pe urmă într-o școală de balet. Aci, blonda Virginia Rogers fu inițiată în toate tainele și finețele dansului, și nu după multă vreme i se dădu certificatul care, în principiu, îi deschidea drum spre scenele Americii.

Din nefericire însă drumul spre aceste scene trece prin nenumărate agenții teatrale și foarte aglomerate săli de așteptare. După ce le cutreără pe toate — acestea se petreceau la Los Angeles — Virginia Rogers luă eroica hotărâre de a-și încerca norocul și în orașul vecin, cunoscut în toată lumea sub numele de Hollywood. Aci grație tinereții, farmecului și umorului ei, izbuti să obțină un angajament de girl în faimoasele baleturi Warner Bros. A dansat astfel în „Strada 42” unde putea fi văzută chiar în rândul întâi al baletistelor.

Ceea ce s'a întâmplat după aceea aparține istoriei cinematografului și orice copil poate să vi-o spună. Intre timp ea și-a schimbat și me-

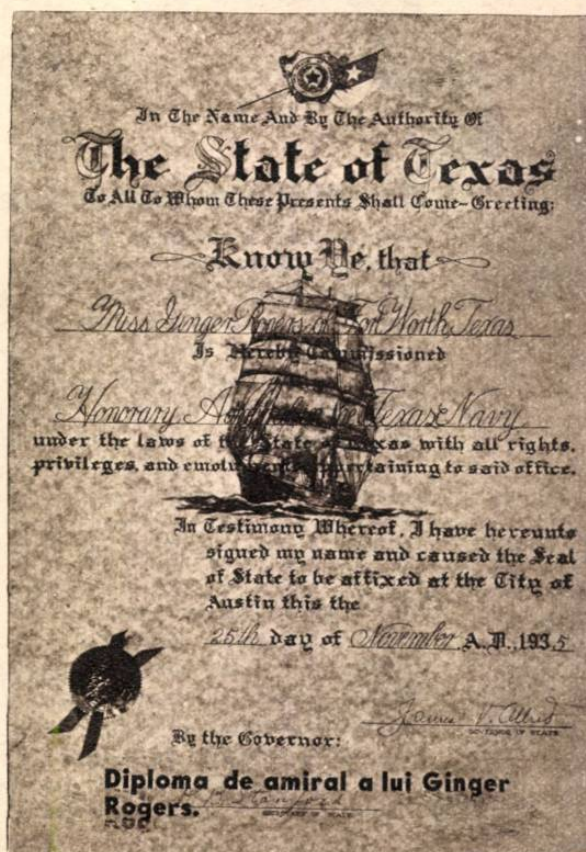

numentalul ei pronume în mult mai simplul și simpaticul Ginger. A jucat în câteva filme de salon până când, într-o bună zi, a făcut cunoștința celui mai mare dansator al Americii, Fred Astaire. Acest Fred era de altfel și el în căutarea unei partenere de când îl părăsise sora lui, Adele. Se născu astfel faimosul cuplu Fred Astaire—Ginger Rogers care obținuu succese colosale în „CARIOCA”, „DIVORȚUL VESEL”, „ROBERTA” și „PICCOLINO”. Era să uităm însă un amănunt nu lipsit de interes: Ginger Rogers se măritase între timp cu actorul Lew Ayres. Nu prezintă pentru noi prea multă importanță acest lucru, mai ales că, după ultimele informațiuni din Hollywood, nu mai prezintă nici pentru Ginger Rogers.

Și acum vine ultimul act al acestei opere, care — ca în orice operetă — va avea bineînțeles, un happy-end. Într-o zi, pe când Ginger Rogers turna cu Fred Astaire ultimele scene ale filmului „Piccolino”, direcția studio-ului RKO Radio Pictures primi din partea departamentului

In această pagină: Fred Astaire și Ginger Rogers în trei scene din ultimul lor film.

Texas își aduse aminte că ar fi timpul să sărbătorească aniversarea celor 100 de ani de când acest stat s'a înscris în Uniunea Americii de Nord. Au fost deci aranjate imediat festivități grandioase, s'au pregătit diplome pentru cetățenii de onoare și RKO Radio Pictures au avut ingenioasa și abila idee de a trimite filmul „VENIȚI CU FLOTA” la Austin, organizând acolo premiera mondială a noiei producții cu Fred Astaire și Ginger Rogers. Bineînțeles că d-na Ginger Rogers se prezintă în persoană concetățenilor ei din Austin, și guvernatorul statului Texas, onorabilul domn James V. Allred, care o admira de multă vreme în taină pe fermecătoarea Ginger, găsi prilejul de a-și exprima în mod public, sentimentul său. Deoarece prin filmul ei Ginger făcea o propagandă colosală pentru marina americană, guvernatorul găsi că este cel mai nimerit lucru s'o numească „AMIRAL HONORIS CAUSA AL FLOTEI STATULUI TEXAS”.

Drept mulțumire, Ginger Rogers a trimis imediat guvernatorului un superb portret în mărime naturală, pe care omul de stat îl atarnă în palatul guvernamental al statului Texas, printre cetățenii iluștri ai țării.

Și acum după ce am povestit toate lucrurile importante pe care trebuia să le povestim, să nu uităm a adăoga că Ginger Rogers a divorțat de Lew Ayres. Ceea ce, de sigur, nu prezintă nicio însemnătate.

artelor al organizației N. R. A. (pentru neinițiați: National Recovery Act) o adresă prin care i se pune în vedere că ar fi de dorit ca marile companii cinematografice să turneze câte un film de propagandă pentru marina americană. Nu putea fi greu să se turneze un film amuzant a cărui acțiune să se desfășoare în jurul vieții marinarilor. Directorul studio-urilor RKO Radio Pictures întrevăzu de îndată posibilitatea realizării unei mari comedii nautice dansante și muzicale cu Fred Astaire și Ginger Rogers și departamentul scenariștilor primi de îndată însărcinarea de a alcătui manuscrisul noului film al faimoasei perechi. Astfel se hotărî turnarea extraordinarei comedii „FOLLOW THE FLEET” al cărui titlu românesc traduce, de altfel foarte fidel, titlul original american. În adevăr la noi filmul se numește „VENIȚI CU FLOTA”. Muzica, de un caracter cu totul special a acestui film, a fost compusă de același genial Irving Berlin care a scris și partitura lui „Piccolino”. În timp ce se turna acest film cu flotă și marinari, orașul Austin din

IN anul 1929, trei prieteni, Julian Duguid, pe atunci student la Universitatea din Oxford, un diplomat de carieră și un cinematografixt, au făcut o expediție în pădurile imensului **Gran Chaco** bolivian, expediție care din punct de vedere științific — după însăși mărturia lui Duguid — a rămas fără nicio valoare. Dar la înapoiere în patrie, cei trei tineri exploratori își îmbogățiseră mintea cu o sumedenie de cunoștințe folositoare, trecuseră prin primejdii și aventuri fără seamăn în fața cărora se trezise, atotputinte, simțul lor de solidaritate omenească și, ceea ce le încoronase izbânda, descoperiseră pe **Tiger-man**.

Pilda acestui straniu visător activ constituia o lecție fără pereche. **Tiger-man** era omul care realizase un echilibru perfect între facultățile lui de-o parte și activitatea-i proprie pe de alta, căci în definitiv, ce alt scop își propune orice efort omenească și conștientă? Viața lui — bine'nțele din ziua când a întors spatele civilizației — face să te gândești la o partidă de șah jucată de un maestru temut, în care mișcările de prisos să fie reduse la zero. Fiarele sălbatice îl învățaseră că orice trudă trebuie să fie dinainte proporționată rezultatului ce-și propunea să-l atingă. El n'ar fi săvârșit niciodată greșeala lui **Robinson Crusoe** de-a se frământa zile de-a-rândul să scobească din trunchiul unui copac o luntre enormă fără a se întreba dacă va avea destule puteri spre a o împinge în mare. Acolo, în singurătate, se deprinsese să se bizue numai pe sine însuși. Totuși, această dragoste de sihăstrie n'aducea nici pe departe cu purtările unui mizantrop. **Tiger-man** nu ocolea legăturile cu alți oameni dar puneă în ele, pe lângă un suflet tare și o încredere nesdruncinată în el însuși, un ton care în niciun caz nu îndreptăția o familiaritate care putea să depășească măsura. Din legăturile acestea, el aprecia mai cu seamă începutul și sfârșitul, deci întâlnirea, care era totdeauna neprevăzută, având zeci și sute de tertipuri

Se spune că Englezii, nevoiți să trăiască în mijlocul junglei, spre a scăpa de pericolul mediului de acolo care-i sălbăticește, își rad barba în fiecare zi, iar când se înnoptează, îmbracă smokingul. O haină de seară morală e cea mai bună apărare contra riscurilor acelei absolute și copleșitoare libertăți. Atunci viața unui transfug al civilizației, a unui om antisocial, poate deveni un exemplu minunat de energie umană, cum dovedesc aventurile lui **Sașia Siemel**, supranumit „**Tiger-man**”, vânătorul de jaguari în pădurile Americii de Sud.

IN PĂDURILE
SĂLBATICE DIN
GRAN CHACO
TRĂEȘTE UN

TARZAN

ADEVĂRAT:

„TIGER-MAN”,
VÂNĂTORUL
DE JAGUARI

așterne între **Ecuador** și **Tropicul Capricornului**: „**Chaco**”, indicat și astăzi de Americani prin expresia vagă de **tierra adentro**; **pampas** ce nu se mai sfârșesc, presărate ici-colo cu păduri, cu mlaștini imputite, înconjurate de nisipuri mișcătoare, o întreagă lume în stare primitivă din care — la patru sute de ani după descoperirea ei — oamenii au cucerit abia câteva fâșii de pământ, semănând pe întinderea jalnică a câmpiilor și la poalele pădurilor fermele lor și, rareori, câte un sat.

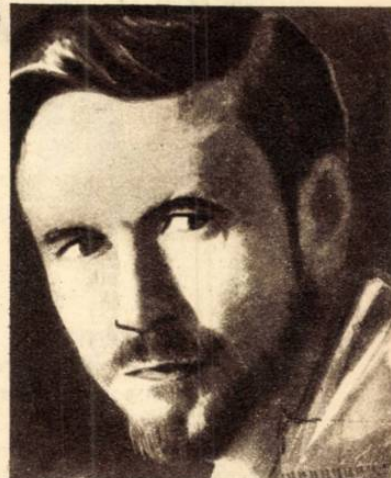
Ținutul acesta încă n'a desvăluit existența vreunei civilizații anterioare năvălirii albilor. E drept că în vecinătatea imenselor mlaștini de lângă **Xarayes** — ultimul punct la Nord-Vestul lanțului muntos **Matto Grosso**, unde în 1525 **Juan de Ayolas**, întâiul **conquistador** care s'a încumetat să se depărteze de **Assuncion**, a dispărut împreună cu toți însoțitorii lui — câteva schelete îndoite și închise în niște borcane de teracotă adeveresc că o seminție omenească a trecut pe-acolo; dar acele umile morminte pe cari le poate pângări o simplă lovitură de hârleț, constituie tot patrimoniul arheologic al regiunii.

Aceasta e țara ideală pentru individul care tânjește după libertate și e dornic de aventuri; acolo, natura își întinde cursule la fiecare pas, dela reptilele cele mai veninoase la jaguarii coloși ce se năpustesc ca din senin asupra prăzii. Apele râurilor și ale bălților sunt năpădite de **piranha**, ferosul pește carnivor căruia naturalistii îi spun **serrasalmo pyraya**; praful caselor, în satele baricate date de junglă sau risipite prin savană, mișună de insecte, dintre cari unele, ca **garapata**, pricinuesc cangrena cea mai grozavă. În acest infern ecuatorial, **Sașia Siemel** a petrecut zece din anii cei mai frumoși ai vieții, omorînd atâția jaguari încât astăzi, nimeni nu mai știe numărul exact al victimelor lui.

Meseria de vânător de jaguari, practică de Indieni cu mijloace primitive cari exclud uzul armelor de foc — e aiestul de cunoscută: marii crescători de vite, amenințați zi și noapte de această pacoste care e ferosul leu dmerican, plătesc un premiu pentru fiecare fiară ucisă, la care premiu, vânătorul mai poate să adauge profitul scos din vânzarea pieilor și a puilor de jaguar destinați grădinilor zoologice.

Firește, aceasta a fost încoronarea unei întregi cariere: plecat — sau mai bine zis, fugit din **Liban**, orașul letton în care se născuse — cu câțiva ani înainte de război, **Sașia Siemel** n'a ajuns în **Chaco** decât după încheierea păcii și s'au mai scurs încă patru, cinci ani până să devie „**Tiger-Man**”. Drumul străbătut fusese lung, întrerupt de popasuri mai mult sau mai puțin voite, în marile aglomerări de oameni, orașe sau sate. La **Buenos Ayres**, fusese câțva timp tipograf în întreprinderea **Cara y caretas**, apoi hoinărise din loc în loc, din fermă în fermă, reparând arme și mașini. Această perioadă l-a ajutat să cunoască oamenii și să înțeleagă natura. Fratele lui, Ernest — care prefera să se înhăiteze cu cetele de **gauchos** prin cârciumi — îi spunea: „Cursurile de apă îți vorbesc; le-am auzit eu și te-am auzit răspunzându-le; și te-am auzit râzând noaptea pe când umblam prin păduri...”.

Această primă perioadă din viața lui **Sașia Siemel** ne aduce aminte de un mare scriitor american, **H. D. Thoreau**, fost — am putea spune — teoreticianul și poetul vieții antisociale, care vorbea astfel despre sine: „Cu multă vreme în urmă, eu am pierdut un câine, un cal și o turturică, iar de atunci, umblu neconținut pe urmele lor”. Chiar și viitorul **Tiger-Man** căuta ceva, pierdut într-o vreme de demult, însă nu știa bine ce: în realitate, căuta o barcă, un câine și o sulită...

Un portret al omului Tarzan.

spre a scurta perioada de timp care separa aceste două momente, adică legătura propriu zisă.

Portretul lui **Tiger-man** n'ar fi desăvârșit dacă n'ar spune că el, pe lângă hamacul de dormit, apărătoarea de fânțari și un **poncho** impermeabil, mai purta cu sine și operele lui Shakespeare, de altminteri singurul amănunt care-l deosebea de un **Tarzan** ivit pe neașteptate în mijlocul realității...

* * *

Regiunea unde **Sașia Siemel** a ajuns faimos, cu supranumele de **Tiger-man**, este acea întindere de pământ stearpă și pustie care în America de Sud se

mânt stearpă și pustie care în America de Sud se

mânt stearpă și pustie care în America de Sud se

mânt stearpă și pustie care în America de Sud se

mânt stearpă și pustie care în America de Sud se

mânt stearpă și pustie care în America de Sud se

mânt stearpă și pustie care în America de Sud se

* * *

Când izbuti să stăpânească aceste trei lucruri, era omul cel mai fericit de pe pământ. Barca, o vazu pentru

Adevăratul Tarzan în luptă cu fiarele sălbatice.

Întâia oară îngropată în nămolul unei mlaștini secate; o cumpără cu câteva luni de lucru și o scoase la suprafață: pe urmă, călători cu ea câțiva ani în șir, de-a-lungul fluviilor americane. Căinele i-a fost dăruit de un indian: se numea **el Valiente** și ceasuri întregi alerga să descopere urmele jaguarilor. Sulița, arma cu care indienii înfruntă de veacuri jaguarii, avea o lungime de șapte picioare, purtând ceva mai jos de vârf o piedică în forma crucii care o oprea să se împlante prea mult în corpul victimei. Joaquin Guato, cel mai destoinic tigrero din Chaco, i-a arătat chipul cum trebuia mănuită arma precum și poziția cea mai nimerită pentru un vânător: picioarele înțepenite sdavăn în pământ, iar genunchii ușor îndoiți, în așa fel ca să poată „ceda” puțin când jaguarul, de cel puțin o sută cincizeci kilograme, se năpustește cu o iuteală de 20 mile pe oră asupra omului. Și multe alte lucruri l-a învățat bătrânul indian: lucruri pe cari toți, în tinerețea noastră, le-am citit în cărțile lui Jules Verne ca simple născociri ale imaginației și cu toate astea sunt încă reale în pădurile din Gran Chaco: adică, felul cum trebuiesc căutate și urmărite piste, cum o urmă arată cât timp s'a scurs dela trecerea fiarei, cum se poartă ea când e încolțită de haita hămăitoare a câinilor. Un jaguar stă liniștit aflându-se suit într'un copac, însă rage spăimântător când se vede încercuit de câini pe pământ: șapte din zece se cațără pe arborele cel mai apropiat, iar ceilalți trei atacă. De ce, Senor? Cine știe! Poate fiindcă sunt curajoși, sau leneși sau prea grași, ba chiar răniți dinainte. Femeia, firește, dacă are pui, atacă întotdeauna.

La prima întâlnire cu jaguarul, Sașia Siemel o sfecli. Fiara era ascunsă îndărătul unui gard de frunze, dar câinii, în special **el Valiente**, îi mirosise prezența și lătrau întărâtați. Omul, dând ramurile în lături, ridică sulița și așteptă. Mai târziu, nu știu să spuie prin ce minune a instinctului luase poziția prielnică: atunci când jaguarul se repezise cu cea mai mare iuteală pe care i-o îngăduiau mușchii lui de oțel elastic, Sașia Siemel avea picioarele parcă înrădăcinate în pământ, iar genunchii îndoiți. Cu o clipă înainte, fixase în marmurit peretele nemișcat de frunziș, pe urmă un animal tărcat, cu dinți enormi și galbeni, cu fundul gurii roșu, se svârcolea în vârful suliței. Numai că fiara nu fusese rănită mortal, reuși să scape și se întoarse la atac. Al doilea salt fu mai vijelios, mai năpraznic decât întâiul: vânătorul căzu în genunchi, în vreme ce sulița se abătea din calea țintei. Totuși, omul, se sculă ca o sfârlează alunecă din nou, se sili să găsească un punct în care piciorul să se poată propti vartos apoi, înfipse arma în gâtul bestiei, înțepind-o la pământ. „Nu-i rău” — zise mai târziu maestrul care ascultase descrierea elevului, „nu-i rău, Senor, dar i-ai făcut o rană mai mare decât era nevoie. În primul rând trebuia să-i atingi inima!...” Astfel Sașia Siemel dobândi titlul de **zagayero**.

* * *

B'ne'nțeles, peripețiile lui nu se isprăvesc aci. Dar cine ar putea să istorisească zeci de lupte cu jaguari fără să nu dea loc plictiselii? **PELERINUL PASIONAT**

CONGRESUL DE NEUROLOGIE

La Fundația Carol s'a ținut Duminică congresul de neurologie. Fotografia noastră îl înfățișează pe d-l prof. dr. Marinescu vorbind. În primul plan, miniștrii Franței și Poloniei.

Marca de calitate pentru ciorapi și flanele

TRINACO

CEREȚI PRETUTINDENI PRODUSELE NOASTRE

R. I. No. 507 —
— Pag. 17

D-ra Sofia Jianu, laureata conservatoarelor din București și Milano, a dat un concert în amfiteatrul liceului „Sf. Petru și Pavel” din Ploiești, obținând un frumos succes.

Institut medical cosmetic

Str. Brezoianu 9, București III
Telefon 3-5922. Consult. 11-1, 5-8
sub conducerea unui medic dermatolog și unei doctořițe din Berlin.

Sfaturi și îngrijiri date de către specialiști în toate tărimurile cosmetice. Înlăturarea radicală a perilor de prisos, prin diatermie, îngrijirea frumuseței și a trupului etc.

DARLING

CIORAPUL DOAMNEI DISTINSE

DARLING 60
pentru trotat

DARLING CHIC
elegant

DARLING BLEU
ultrafin

LINGERIE FINA

DARLING

Treziti-vă ÎNTINERITĂ măine dimineață

UN NOU ALIMENT PENTRU CELULE
NUTREȘTE PIELEA
PE CÂND DORMIȚI

Descoperirea senzațională
a unui medic

La 60 de ani o piele netedă fără sbărcituri. Femei de 50 de ani arătând aproape atât de tinere ca fiecele lor. Aceste fapte în aparență miraculoase nu sunt decât rezultatul descoperirii uimitoare a Profesorului Dr. Stejskal de la Universitatea din Viena. Sbərciturile sânt cauzate prin faptul că pielea pierde cu timpul anumite elemente vitale și nutritive. Dr. Stejskal a extras aceste prețioase principii nutritive pentru celule din animale tinere alese cu îngrijire. Se numesc Biocel și acum sunt conținute în Crema Tokalon, aliment pentru piele culoarea roză, celebra Cremă de Paris. Prin întrebuintarea acestei creme se întinerește pielea iar cutele și sbărciturile dispar în scurt timp. După câteva săptămâni femeii de 50 pot ușor arăta cu 10 ani mai tinere. Ziua întrebuintați Crema Tokalon culoarea albă (neunsuroasă). Ea disolvă coșurile, contractează porii di-

latati și face moale, albă și netedă pielea cea mai întunecată și aspră. Se garantează excelente rezultate, altfel banii se restituă.

De vânzare la toate farmaciile, drogheriile și parfumeriile din țară.

A APĂRUT
MAGAZINUL
Pe luna Septembrie. — 160 pagini 25 lei.

Săptămâna TEATRALA★

de ION GOLEA

TEATRUL NAȚIONAL: „AVARUL” DE MOLIERE; TEATRUL REGINA MARIA; „FIUL MEU DOMNUL MINISTRU” COMEDIE IN 3 ACTE DE ANDRE BIRABEAU

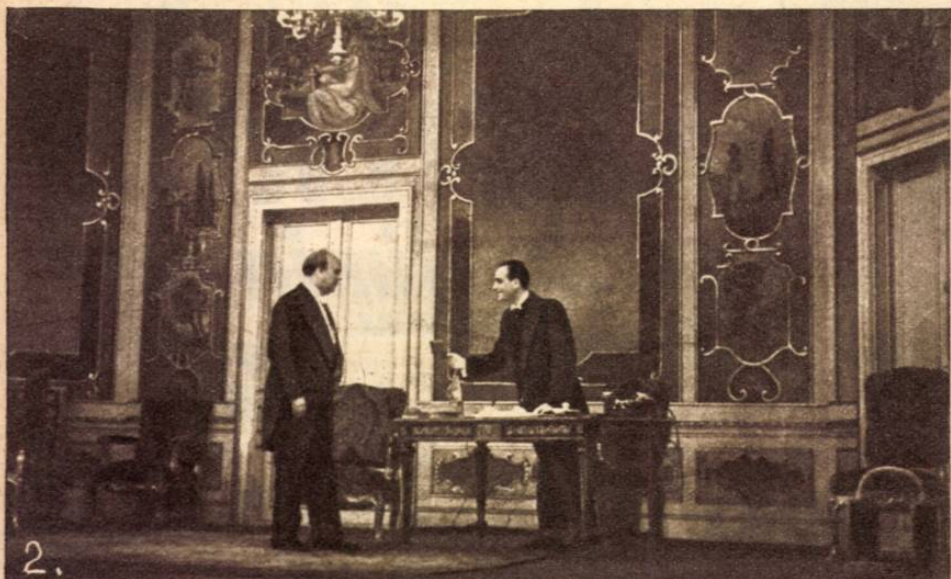
In această pagină :

1. D. V. Maximilian și d. Petru Nove.

2. D. V. Maximilian și d-na Maria Sandu în actul I al comediei „Fiul meu, dl. Ministru”.

3. O scenă din „Avarul”. Dela stânga spre dreapta : d-na Marietta Anca, d. Fintesteanu, d-na Sonia Cluceru, d-ra Elvira Godeanu.

Foto Cosmophot.

„Avarul” trăiește și azi printre noi, alături de noi. Și nimeni nu-i va zugrăvi vreodată atât de bine tragedia, din nicio scriere el nu se va putea detașa atât de net, ca din comedia lui Molière.

Pe scena teatrului Național „Avarul” a fost realizat de un om de mare curaj : d. Ion Sahighian. Bravând toate criticile, pe care era sigur că le va avea în cale, d-sa a lucrat în virtutea unei idei pentru care-l felicităm. D. Sahighian și-a dat seama foarte bine că a prezenta „Avarul” ca până acum, ar însemna să mergi la un insucces sigur. Nu înseamnă că lovești în clasicism dacă încerci să dai unei realizări de artă sevă nouă. Piese de Shakespeare n-au fost ele oare prezentate în zeci de înscenări modernizate? S'a ridicat cineva împotriva fanteziilor lui Reinhardt când acesta a înscenat teatrul clasic? Dimpotrivă. Bine a făcut deci d. Sahighian când s'a străduit să injecteze sevă nouă „Avarului” de Molière. S'a spus că montând piesa în mai multe tablouri a eliminat unitatea de loc atât de sfântă clasicismului francez. În primul rând — după cum am spus și mai sus — sunt percepute clasice care nu mai merg azi și care respectate n'ar face decât ca piesele montate în virtutea acestor deziderate să n'aibă succes. Și apoi Molière spune că acțiunea se desfășoară în „Casa lui Harpagon”. Dar pentru Dumnezeu, casa poate avea mai multe camere și poate avea și o grădină, — mai ales că în grădină se ascunde comoara.

D-nii A. Pop-Marțian și I. Fintesteanu într-o scenă din „Avarul”.

O scenă din „Avarul”.

Foto Cosmophot.

HOTĂRĂT lucru, d. Paul Prodan, ține să realizeze cu sfințenie menirea primei noastre scene de a prezenta piese din repertoriul clasic român și străin. Iată că după „Apus de soare” ni se prezintă acum „Avarul” de Molière. Lăudabilă inițiativă.

Prezentarea „Avarului” a suscitat multe discuții. S'au ridicat critici severe în primul rând împotriva alegerii, în sine, a acestei comedii și apoi împotriva felului cum a fost realizată pe scenă. Credem, că așa cum au fost formulate criticile, ele nu au fost juste. Dar rostul nostru nu este să judecăm aci ce-au spus alții, așa încât închidem această aproape involuntară paranteză. „Avarul” nu este desigur o comedie care să meargă dela prima până la ultima scenă în ritmul vremii noastre. Are pagini foarte frumoase, multe momente de adevărată poezie, dar și multe naivități pentru mentalitatea secolului în care trăim.

Dacă este adevărat că unele personaje sunt învechite și unele situații neverosimile sau chiar ridicole, ceea ce va rămâne mereu în picioare astăzi și totdeauna este personajul central al piesei : „Avarul”.

Iar efectul scenei turnante, când Harpagon aleargă disperat, nenorocit, din cameră în cameră, în fața ochilor spectatorilor, — nu numai că nu-l considerăm deplasat, ci dimpotrivă îl găsim admirabil.

Deci din nou, felicitările noastre d-lui Sahighian.

Dar „Avarul” este și o comedie care poate consacra un interpret. Face parte din acea falangă a rolurilor clasice „Hamlet”, „Regele Lear”, „Oedip”, care dau prilej marilor actori să-și încunune cariera printr-o creație mare într-un rol mare.

D. I. Finteșteanu, un actor excelent, a cărui ascensiune pe scena primului nostru teatru este remarcabilă, s'a străduit să obțină această consacrare. În multe locuri a reușit, credem însă că n'a realizat suficient de bine tragismul personajului și că n'a umanizat suficient rolul.

Piesa s'a jucat într-o traducere nouă și minunată de d. Tudor Arghezi.

FIUL MEU DOMNUL MINISTRU

La interval destul de scurt după

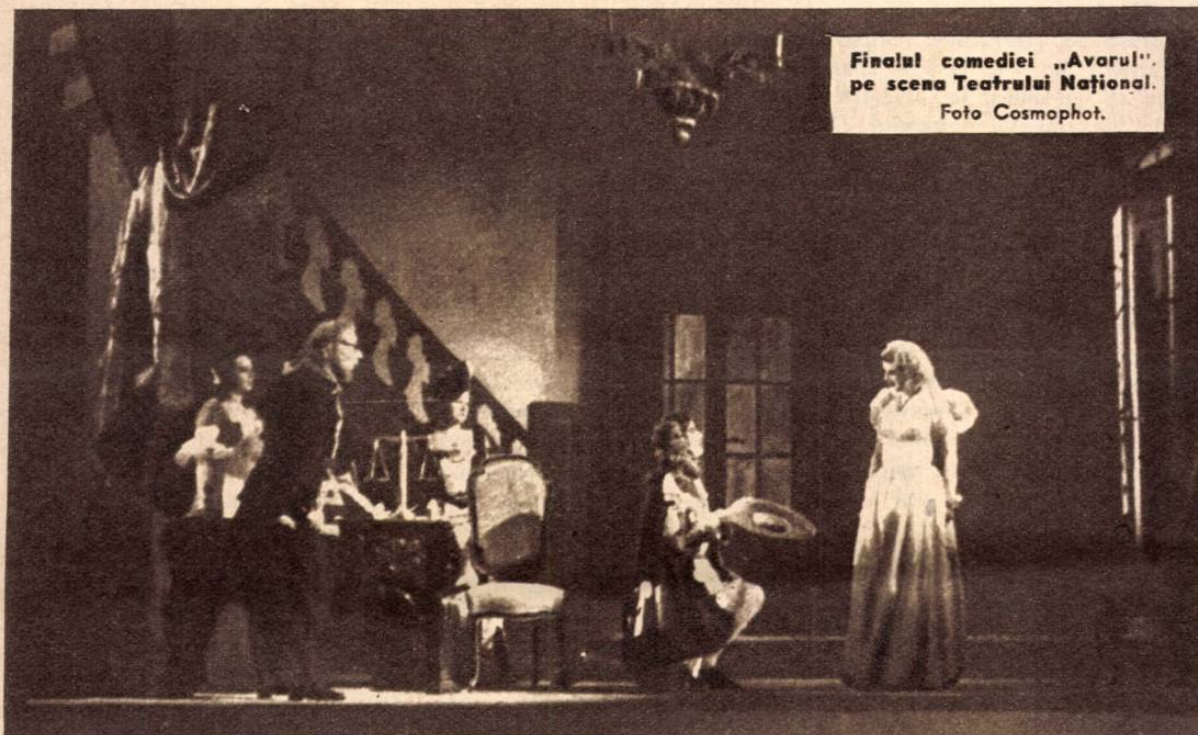

O scenă din „Avarul”.

se pretează la satiră și la farsă. Lăsăm de-o parte satira unde André Birabeau n'a fost deosebit de inspirat și reținem farsa admirabilă tot timpul și pe alocuri chiar excepțională.

Ideea dela care pornește autorul este extrem de originală. Un tânăr ministru găsește la ușa cabinetului său pe tatăl lui pe care nu-l văzuse de mulți ani și de care cu greu își aduce aminte. Încercările lui de a-l muta pe „tata” de care nu-l lega nimic, căci sentimentele

nu vei încerca niciun alt sentiment) încercările de a-l muta, spunem, — căci nu se simțea bine cu „tata” la ușă — rămân infructuoase. Iar apoi, tovarășia aceasta permanentă și neașteptată dă naștere la o serie de întortochiate și hilariante încurcături care se termină prin prăbușirea carierei tânărului ministru și instalarea în scaunul ministerial al tatălui său. În rolul tatălui-ușier d. V. Maximilian adaugă un nou succes la veriga izbânzilor de până

Finalul comediei „Avarul” pe scena Teatrului Național. Foto Cosmophot.

piesa de frumoasă ținută literară „Napoleon Unicul”, Teatrul Regina Maria ne prezintă o amuzantă comedie de André Birabeau.

Acțiunea este situată în mediul politic, care transpus pe scenă

filiale nu se pot naște peste noapte, (să mergi bunăoară pe stradă și să-ți spună cineva arătându-ți un necunoscut: „Vezi? ăla e tat-tău”! Iți va rămâne tot atât de necunoscut sufletește și în afară de surprindere

acum. Alături de d-sa relevăm pe d-nele Maria Sandu, Tanți Cocea — o apariție de fermecătoare ingenuitate — și pe d-nii I. Talianu. Cr. Etterle și Petru Nove — un june prim stil Frederic March.

ION GOLEA

„O minte sănătoasă
într'un corp sănătos”

Conservați-vă sănătatea
și suplețea
corpului Dv.
purtând
tocurile

PALMA

BOLNAVI de PLĂMÂNI!

MII DE BOLNAVI VINDECAȚI

Cereți imediat cartea asupra

METODEI NOI de NUTRIȚIE,

care a salvat pe mulți. Această metodă poate fi adaptată oricărui regim și ajută a învinge repede boala. Sudoarea noaptea și tusea dispar. greutatea corpului se urcă, și o calcificare treptată oprește suferințele.

OAMENI SERIOȘI

ai științei medicale confirmă eficacitatea metodei mele, și sunt de acord cu întrebarea ei. Cu cât mai repede se începe cura cu atât mai bine.

GRATIS ȘI FRANCO

primiți cartea mea din care veți afla multe demne de știut.

Deoarece editorul meu trimite în total numai

10.000 bucăți gratis

scrieți imediat, pentru ca și Dv. să fiți printre primitorii fericiți.

Este suficient o carte poștală la adresa de mai jos:

Ernst Pasternack, Berlin SO, Michaelkirchplatz 13, Abt. Z.596

IMPORT DIRECT
DE
BLĂNURI FINE
„SABEGO”
FURNISORII CURȚII REGALE
CAL. VICTORIEI 18
(Vis a vis de Prefectura Poliției)

VARA CUMPARĂȚI EFTIN
MURCI CANADIENE VULPI ARGINTII

PRIMUL INSTITUT COSMETIC MEDICAL

BULEVARDUL CAROL, 39

TELEFON 3.52-73

D-NA Dr. M. RABINOVICI dermatolog specializată la Paris și Viena, tratează: negi, pistrui, coșuri, etc. Îngrijirea feței cu hormoni și masaje pneumatice. Distrugerea definitivă și fără cicatrice a părului de prisos. Slăbirea locală a corpului prin masaje electrice, curs de gimnastică. Consult. 10—12 și 3—7 p. m. Consult. gratuite Miercuri 11-12 a. m.

Inaugurarea dispensarului din B-dul Mihail Ghica, în prezența d-lui ministru Nistor, d. primar Matak și d. Mo-ciornița. Fotografia a fost luată în cursul serviciului religios.

Cum își petrece detențiunea Bruno Seletzky

Dela munte... la mare. — Osânditul din afacerea Skoda stăruie în reabilitarea sa completă și a memoriei generalului Sică Popescu. — „Aș fi tăiat și lemne numai să pot vedea lumina soarelui”.

Impresii și observațiuni

INCĂ dela 5 Septembrie Bruno Seletzky, fostul reprezentant pentru România al marilor uzine cehoslovace Skoda, a fost adus, conform dispozițiilor ministerului de justiție și hotărârii direcțiunii generale a penitenciarelor din țară, în frumoasa stațiune balneară bănățeană Băile Herculane, fixându-i-se, provizoriu, aci domiciliul forțat, reședința de iarnă. Condamnat exemplar, după cum se știe, la 5 ani închisoare, din care, disciplinat, liniștit și încrezător, și-a ispășit jumătate pedeapsă, reușind chiar la un moment dat să dea de gândit autorităților dacă nu ar fi cazul grațierii pentru rest, Seletzky, ne mai putând suporta regimul penitenciar și având urgentă nevoie de un tratament special medical, a cerut examinarea și consultarea medicilor legiști, cari au opinat și dat avizul în sensul imediatei sale internări, indicându-i-se, pentru aceasta, 3 stațiuni balneo-climatiche din România. Afecțiunea de cord, fractura coloanei vertebrale, amenințând cu paralizia, lipsa brațului drept încă din timpul războiului pe care l-a făcut ca ofițer, fiind rănit de trei ori, prezența unui mic proiectil la un milimetru depărtare de inimă, lipsa completă a unui călcâiu precum și mișcările limitate ale brațului stâng, iată ceea ce a determinat consultul de medici legiști să decidă, în conformitate cu legea de organizare a penitenciarelor, scoaterea lui Bruno Seletzky din celulă și trimiterea lui la băi. Localitatea aleasă, cu o climă mai dulce, mediteraneeă, a fost Băile Herculane. Dela munte, din celula penitenciarului Brașov, care anul acesta a avut cea mai scăzută temperatură, dublată de un șir neîntrerupt de ploi, osânditul făcea astfel trecerea la... mare, pe valea Cernei scăldată în razele unui soare de toamnă.

PROGRAMUL ZILNIC AL EXILATULUI

Prezența unui astfel de oaspe în mijlocul bănățenilor nu putea de sigur, să nu suscite, deopotrivă ca și celorlalți cititori ai noștri interesul, fapt ce ne-a determinat să poposim două zile la Băile Herculane căutând a cunoaște felul cum el își petrece detențiunea. Ce-

necesar, și a se plimba în aer liber. Singura restricție mai severă este aceea prin care i s'a interzis orice contact cu persoanele din afară. Membrii familiei pot să-l viziteze. Programul său, aproape uniform constă din luarea băii la ora 7 dimineața, odihna prescrisă de medici în cameră, două ore plimbare prin parcul băilor și chiar pe aleele de pe munte, masa la restaurantul casinoului, iarăși o mică plimbare și reîntoarcerea în cameră. Variațiile se produc numai în schimbarea câte odată a restaurantelor și plimbările cotidiene. Ce face exilatul în camera lui nu-l interesează pe polițai. Știe doar atât că la dispoziția lui Seletzky, pentru serviciile personale, se găsește un valet plătit de societate, că fratele său inginerul Seletzky din serviciul societății „Via” a sosit de câteva zile la Băile Herculane și că foarte probabil în curând va sosi și soția lui dela Viena.

DE VORBĂ CU BRUNO SELETZKY

Infrângând pe de-o parte cerbicia polițaiului șef iar pe de alta ochii de argus ai agenților însărcinați cu supravegherea „discretă” a d-lui Seletzky, am reușit totuși să-i vorbim, să-l vedem și nu fără mirare să culegem extrem de interesante impresii cărora le facem loc în rândurile ce urmează. Mai întâiu însuși acest reportaj constituie o puternică desmințire fantasticelor svonuri despre încercarea de evadare ori dispariție a osânditului dela Băile Herculane. După aceea, informațiile răspândite în legătură cu plasarea acestuia în camerele locuite cândva de împărăteasa Elisabeta a Austriei nu corespund adevărului. Bruno Seletzky la sosirea în Herculane a ocupat o cameră, nr. 14, la vila Elisabeta (de aci confuzia) pentru ca după două zile să fie mutat la etajul II al hotelului Ferdinand, ocupând camera nr. 34. Surprins în momentul când tocmai se pregătea să plece ca să-și facă obișnuita plimbare, recomandată de medici, Bruno Seletzky, pe fața căruia se citesc urmele unei suferințe stăpânite, are o clipă de ezitare neștiind dacă poate sau nu vorbi unui străin. Il asigur de bunele intenții și de imparțialitatea cu care vom înregistra cele văzute, observate și comunicate.

„Am refuzat până acum să vorbesc cu opt dintre ziaristii curioși, ce s'au abătut în această stațiune ca să mă vadă. Imi dau perfect de bine seama atât de situația mea prezentă și de obligațiunile ce-mi incumbă față de autorități, cât mai ales de interesul ce-l poate stârni figura uni om asupra căruia s'au abătut năpasta și nedreptățile inerente într-o chestiune mare, cu alte substraturi decât cele cunoscute. Veți înțelege pentru ce nu numai că am încetat de mult să citesc orice ziar, dar refuz a face declarațiuni privitoare la persoana mea. Nu pot însă să nu-mi exprim mulțumirea față de atenția și compătimirea cu care sunt înconjurat de populația din această localitate și pentru tactul autorităților din stațiune. Aflați doar atât că din pricina suferințelor fizice și morale nu dorm decât patru ore pe noapte, că nu am încetat a mă pune la curent cu progresele tehnice și că familia mea cu regret a trebuit să părăsească țara stabilindu-se la Viena. Declar categoric deasemenea că nu intenționez câtuși de puțin a-mi revizui procesul, ci voi lupta din răputeri pentru completa mea reabilitare și ridicarea tuturor învinuirilor prin Parlament. De asemenea socotesc că va trebui să se dea satisfacție memoriei generalului Sică Popescu, al cărui nume să fie înscris ca patron al unui regiment de artilerie. Eu n'am făcut niciun fel de politică, n'am căutat să servesc niciun partid și am stat numai în serviciul armatei române și al firmei mele. Am cunoscut în viață serviciul și familia. Sentința justiției militare românești am primit-o cu sufletul deschis, dar de sigur înfrânt, convins că dreptatea finală nu va putea să întârzie. De aceea nu am căutat și nu caut să fac vreun pas ori act împotriva prestigiului justiției, al țării sau instituțiilor de stat

Imi caut însă, cum spuneam, mijloacele de reabilitare pe calea parlamentului. Dovada simțului meu de respect și disciplină o pot face toți foștii comandanți și directori de închisori dela Jilava, Văcărești și Brașov. Nu cred să fi existat alt deținut, căruia să i se fi aplicat un tratament mai aspru decât al meu. Au fost zile întregi când n'am văzut lumina soarelui, deși alți deținuți pentru crime de ordin comun aveau posibilitatea să iasă la lumină și la aer. Aș fi preferat să fiu trimis și eu cu aceștia să tai lemne în pădure. Pentru ce am ales Herculane? Fiindcă era singura stațiune de care aveam nevoie pentru afecțiunile de care sufăr. Cum imi petrec viața, văd că vi s'a spus de cei în drept. Cu ochii în lacrimi Bruno Seletzky adaogă: „puțini cunosc ce înseamnă a suferi pe nedrept”. Am pierdut până astăzi 15 kgr. din greutate. Vederea mi-a slăbit și de unde mai înainte citeam câte o carte întreagă pe zi, astăzi abia ajung să răsfoiesc câteva pagini. Singura mea corespondență (despre pretenziunile memoriei ce le-aș scrie nici nu poate fi vorba) este aceea cu copiii și soția mea.

După 14 ani, cât am locuit în România, imi vine foarte greu să părăsesc țara și prietenii, iar dacă societatea în serviciul căreia mă găscem intenționează să mă trimită în extremul orient, mă voiu supune. Nu fără a-mi striga încă odată nevinovăția — de serviciile mele nu vorbesc — socotind că după satisfacția dată opiniei publice printr-o atât de largă campanie de presă și condamnarea mea, va trebui să urmeze spălarea unei nedreptăți și o lichidare onorabilă a trecutului.”

Spontanei și sincerei confesiuni a exilatului dela Băile Herculane i-a pus capăt intervenția fratelui său care, deasemenea cu ochii în lacrimi, ne-a strâns mâna spunând cu amărăciune: „Îngădui-mi să mă îngrijesc de sănătatea lui.” Am părăsit Băile Herculane meditănd asupra soartei unui om care jongla milioanele de pe contracte, în fața căruia mulți se închinau și a cărui voiață pare a-l susține pentru obținerea unei reparațiuni morale, la care speră și se gândește neîntrerupt.

Castanii de pe alea legenda-ului Hercule își scuturau frunzele, pe când agentul de poliție iscoditor se frământa să afle dacă l-am văzut ori nu pe „sk-dist”.

I. Bănciulescu

Hotelul Ferdinand din Băile Herculane (†). Camera în care locuiește Bruno Seletzky.

Bruno Seletzky.

dăm locul la descriere polițaiului stațiunii d. Horațiu Cartianu care, în câteva cuvinte ne arată programul „clientului său” obligat să se prezinte zilnic, măcar odată, la biroul poliției spre a face dovada că trăește și nu a dispărut din localitate. Bruno Seletzky nu este un deținut de rând și prin ordinul direcțiunii penitenciarelor, transmis prin siguranța generală, el are fixat pur și simplu domiciliul forțat, aprobându-i-se a locui la un sanatoriu sau hotel, a lua masa la localurile publice, unde nu se vând băuturi spirtoase, a-și face băile prescrise de medici, deci a urma și tratamentul

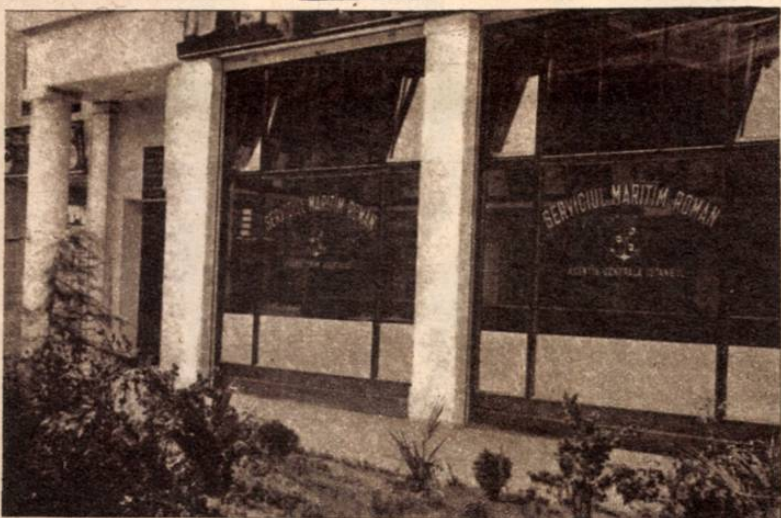

Marmoră la Rușchița

Pentru marea mulțime a cititorilor noștri, marmora albă care face fala multor clădiri și monumente nu poate proveni decât din Carrara (Italia). Acei cari cred astfel se înșală. Coloanele mari și căptușeala pereților palatului regal, precum și scara principală a Băncii Naționale din București sunt făcute din marmoră nu de Carrara

ci de Rușchița, localitate care se găsește în Banat. Fotografiiile noastre au fost luate la Rușchița și înfățișează transportul unui bloc de marmoră în greutate de 14.400 kg. și mașina cu aer comprimat pentru tăierea marmorei. În primul plan d. Ion Bibel, concesionarul exploatarei.

La Istanbul s'a deschis de curând o agenție a Serviciului Maritim Român, sub conducerea d-lui Maioglu. Fotografiiile noastre înfățișează fațada și interiorul agenției.

La coboritul scărilor, trebuia să fie purtată pe brațe

Acum ea mulge 8 vaci

E soție de fermier — și nu o ținau picioarele, ceea ce o împiedica să-și vadă de treburile — lucru foarte neplăcut atât pentru ea cât și pentru soțul ei. Toate acestea din cauza reumatismului care o făcea absolut neputincioasă. În scrisoarea care urmează ea ne scrie ce a făcut pentru a se vindeca:

„Iau regulat Sels Kruschen pentru reumatismul de care sufăr. Într-o vreme mă simțeam atât de rău, încât nu mă puteam ține în picioare. Bărbatul meu trebuia să mă ia în brațe când voiam să cobor o scară. O doamnă mi-a scris sfătuindu-mă să iau Sels Kruschen și m'am hotărât să fac o încercare. Acum pot să urc și să cobor scăările singură. Pot să mă duc până la staul și să mulg 8 vaci. Azi mi-am procurat o altă sticlă de Kruschen și bărbatul meu spune că este cel mai ieftin medicament pe care l-a cumpărat vreodată. Sunt în vârstă de 67 ani și mă simt foarte bine". — (D-na) P. B. M.

Durerile reumatice provin din cauza acidului uric care se află în cantitate prea mare în corp. Două din ingredientele care compun Sels Kruschen au proprietatea de a dizolva cristalele de acid uric. Alte ingrediente ale acestor săruri ajută organismul să elimine aceste cristale dizolvate, prin căile naturale. Sels Kruschen se găsește la toate farmaciile și drogheriile din țară. Prețul unui flacon mare este 95 lei, flaconul mic 60 lei.

Nu urmați numai sfatul prietenelor D-v; consultați cu încredere și pe medic

SEMORI și-a câștigat favoarea medicilor și o păstrează de zeci de ani de zile numai pentru că oferă o apărare sigură în contra consecințelor neplăcute ale vieții intime de familie, cum și prin întreținerea sa comodă și puterea sa caracteristică dezinfectantă, care formează în același timp și un perete protector contra maladiilor cu toate urmările lor neplăcute.

La farmacii și drogherii

COSMETICA MEDICALĂ

Calea Griviței No 119 (Intrarea Piața Dr. Botescu 19), Tel. 3.43.40.

Dr. F. KOVACS

Specializat la Viena

DIATERMIE, RAZE, FIZIOTERAPIE

Distrugerea definitivă a părului de prisos prin diatermie. Ingrijirea feței (coșuri, pistrui, riduri, negri, etc). Tratament de slăbire locală și generală. Operații cosmetice. Tratamente cu ore reținute.

De câteva săptămâni arată bolnav!

Nu prea mai are poftă de mâncare, e mereu obosit și palid, pe când înainte arăta cu totul altfel! V'ați gândit că pricina ar putea să fie o stare de necurățenie a rinichilor și bășicii, lucru ce se întâmplă atât de des? În cazul acesta e neapărat nevoie să urmeze de îndată o cură cu tablete HELMITOL — chiar după câteva zile se va constata efectul

HELMITOL

TABLETE „Bayer”

Nota personală a unei femei distinse nu este exprimată numai prin toaletele elegante, ci și prin priceputa alegere a pudrei, în nuanța adecvată tenului. Pudra „EN VOGUE” se prepară în cele mai moderne nuanțe și este ultra-aderentă. Parfumul ei subtil vă captivează

Poudre En Vogue
PARFUMERIE VENDÔME

Pentru d-voastră Doamnă...

— PREGĂTIRI PENTRU TOAMNĂ —

OBSERVĂM în modă unul dintre acele ciclice momente de radicale transformări ce impun neapărat o înnoire a garderobei. Mantourile, atât din stofă cât și de blană, n'au mai avut de mult o linie atât de originală și de expresivă. Dacă ați purtat până acum un mantou făcut de mai mulți ani și vă obișnuiseți a observa cu satisfacție că nu prea diferă de cele noi, apoi a venit momentul să porniți în târg după stofă și să vă înființați la croitoreasă. Acest vestmânt este, se înțelege, cel mai important articol din

1. Forma pe care o vedeți aci, este una dintre cele mai noi

creații și copiază fidel pălăriile toreadorilor.

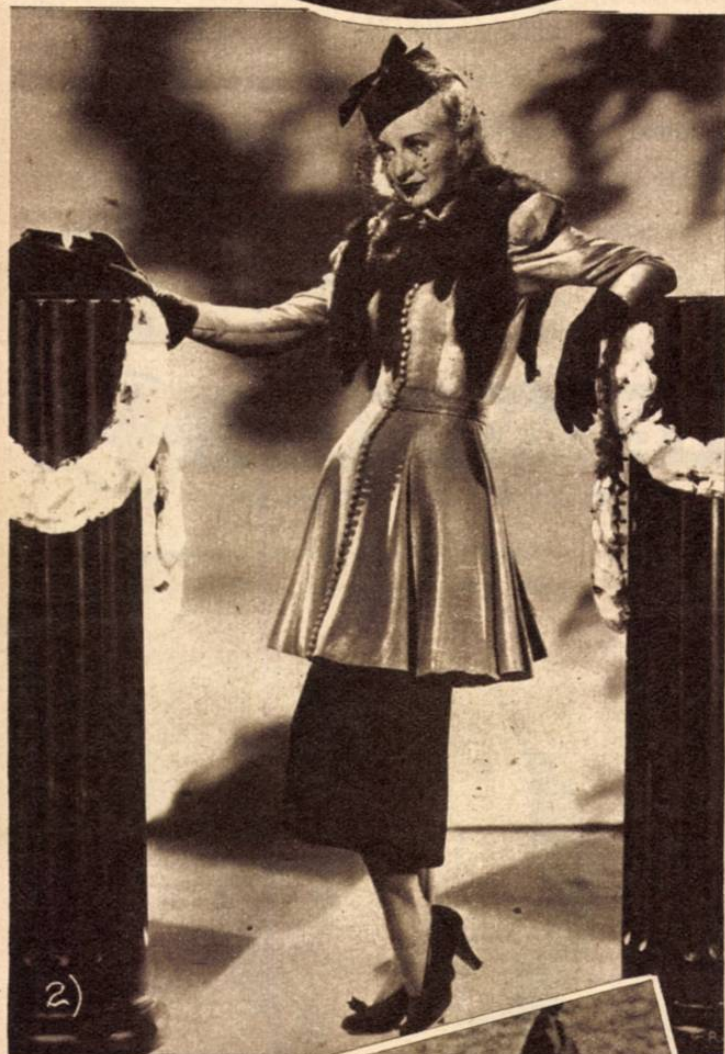
Chinei, ceea ce vă dă ocazia să vedeți costume femeiești, indigene, străvechi și lipsite de orice influență exterioară. Dar dacă aveți spirit de observație, nu se poate să vă scape că aceste grotești apariții cuprind totuși elemente din moda noastră actuală, care are o pronunțată dispoziție fantastă.

5. Mantou din breitschwanz, de o a-lură căzăcească.

2. Ansamblul purtat de Ginger Rogers se remarcă printr-o pronunțată influență orientală, tunica fiind confecționată dintr'un lame turquoise cu fire de argint iar jupa, dintr'o catifea de un maron închis.

3. În preajma încoronării, casele de modă londoneze se întrec în evocări istorice. Această jachetă de lutru cu benți de hermină pare a fi fost scoasă din garderoba unui cavaler de pe vremea Tudorilor.

4. Fotografia - aceasta este un instantaneu luat în inima

vă — prezentând suprafețe accidentate de nodulețe și dungi, dintr'un alt fir mai lucios sau mai gros, spre a-i da varietate, iar unele imită chiar astrahanul. În privința blănușilor, credem că putem semnală tendința unei utilizări discrete în gulere și manșete plate. Dacă linia mantoului ajustează talia, trebuie să-i dăm o progresivă amploare înspre poale, iar dacă optați pentru linia dreaptă, va avea umeri lați, va fi cu trei-patru centimetri mai scurt decât rochia și va părea lejer dar nu larg. Trecând la rochii, observăm că garniturile sunt inevitabile, făcând parte integrantă din model. Buzunarele și tighelurile, lasetele și nasturii intră în arhitectura lor cu scopul de a le face cât mai „nepretențioase”. Prin simplitatea lor, noile modele

6. Mantou de breitschwanz negru cu mâneci-butoi și cordon lat de piele.
7. Tot la Londra a avut loc recent o expoziție internațională a blănușilor, unde s'a oferit după exhibarea diferitelor modele, acest spiritual tablou vivanț intitulat 1890-1937-1950.

garderoba dvs. pentru că îl întrebuințați mai mult, aveți pretenția să vă fie câțiva ani și... reclamă o cheltuială mai mare. Vom căuta acum să rezumăm ceea ce am aflat deocamdată în această direcție. Cele mai interesante țesături pentru mantourile „de toate zilele” sunt departe de a fi „habille”, ci au împrumutat o notă sporti-

O ȘCOALĂ PRIMARĂ MODEL

Una din cele mai bine organizate școli primare din București, este școala de fete No. 24, de sub conducerea energice doamne directoare, Elisa Enescu-Stâlpeni.

au făcut să ne dăm seama că excesul de dantelă, bijuteriile false și brocarturile de fir iau din șicul unei toalete și vă frustrează personalitatea.

Despre pălării nu mai e nevoie să vorbim, pentru că vitrinele modistelor ne-au luat-o înainte. Ne permitem totuși un sfat: nu vă alegeți o formă mai înainte de a vă fi fixat asupra celorlalte articole din garderobă, și mai cu seamă asupra mantoului.

Pentru a rămâne seducătoare...

FEMEIA TREBUE SĂ VEGHEZE ASUPRA TOALETEI SALE INTIME

Bărbatul pretinde ca femeia să fie impecabilă; la cele d'întîi semne de neglijență, el se îndepărtează cu desgust.

Unele femei se plâng de mici indispoziții și nu știu ce produs să întrebuințeze. Gyraldose este antisepticul perfect pentru igiena intimă. Foarte adeseori oboseala prea mare provoacă congestia organelor și are ca rezultat o senzație de umflare și de apăsare. Întrebuințarea zilnică de Gyraldose descongesează și procură o ușurare foarte plăcută. Ea evită scurgerile, cicatrizează în mod perfect și distruge germii microbieni.

GYRALDOSE

ESTE INDISPENSABILĂ PENTRU FEMEIE

Fandorine, compusă din extracte de glande, este foarte eficientă contra menstruațiilor dureroase și contra turburărilor menopauzei

LA FARMACII ȘI DROGUERII

Acestea sunt produse CHATELAIN, Marca de Încredere

ARSURILE de STOMAC VOR INCETA

Toate neplăcerile Dv. provenite de la stomac vor înceta și vă veți simți bine dela prima doză de **Magnesia Bisurata**, anti-acidul cel mai energic care există. **Magnesia Bisurata** reacționând asupra cauzelor răului însuși, vă va suprima în cinci minute arsurile și alte neplăceri gastrice — iată ce spune doctorul.

Nu așteptați, ca acest bolnav, ca neplăcerile Dv. provenite de la stomac să devină cronice, chinându-vă. Din clipa din care vă veți simți indispuș, negăsindu-vă, parcă, locul, veți descoperi că, — 9 din 10 cazuri, — pricina inițială provine din stomac. Nu uitați că stoma-

cul Dv. e organul vital a cărui funcționare reacționează asupra rinichilor, ficatului și intestinelor. Nu riscați să fiți diminuați fizicește și moralicește prin suferințe cronice digestive. Să așteptați, întotdeauna, la îndemână un flacon de **Magnesia Bisurata**. O mică doză în puțină apă va suprima, în cinci minute, toate neplăcerile de cari suferiți ca, de pildă: senzații de acru, îngreunări la mers, congestie după masă, migrene sau insomnie.

Magnesia Bisurata nu e un simplu praf ci o formulă completă conținând ingrediente cari, dealungul a 20 de ani, au făcut dovada eficacității, alinând milioane martiri ai stomacului.

Magnesia Bisurata

De vânzare în toate farmaciile și drogueriile cu prețul de Lei 75, sau format mare economic Lei 110.

Cel mai ideal mijloc de înfrumusețare și întinerire a tenului este **Crema „Genius” a drului Földes**. Face să dispară pistrii, coșurile și sbârciturile. Se fabrică separat cremă de zi și de noapte. Costul unui borcan este: 50 lei. Se expediază prin poștă cu ramburs exclusiv numai de către Laboratorul drului Földes, Arad, Strada Eminescu No. 21.

DOAMNELOR!

Vopsitul părului, în cele mai frumoase culori naturale precum și ondulațiuni permanente, execută ireproșabil Coaforul François, Strada Edgard Quinet, 7 Telefon 3-01-2

Citiți:

„MAGAZINUL”
revista publicului select

DR. H. ZANFT

Medic Primar
Specialist în

Boli de Piele și Păr, Cosmetică.

Raze U. V. Diatermie, Electroterapie, Zăpacă carbonică, Trată. maladiilor inestetice: pigmentațiuni ale feței, negi, cicatrice, acnee (coșuri), nevi (pete din naștere), îndepărtarea părului de prisos prin diatermo-coagulare etc.
Strada Domnița Anastasia No. 23 (fost Belvedere)
Consult. 3-8 p. m. Telef. 3.34.90

Duminică a avut loc la Sinaia, în cadrul unei impresionante solemnități, cununia religioasă a d-rei Dina Elena Cesianu, fiica ministrului României la Paris cu d-l Radu Nicolae Tabacovici, sublocotenent din escorta regală, fiul lui Nicolae Tabacovici, președintele consiliului de administrație al C. F. R. Suveranul a cununat tânăra pereche, fiind reprezentat de d. general-adjutant Ernst Ballif, mareșalul palatului.

Fotografiile noastre înfățișează:
1. Tânăra pereche;
2. D. Dinu Cesianu și fiica d-sale.
3. Bufetul servit în aer liber, în curtea mănăstrei Sinaia.

D-ra DINA ELENA CESIANU, FIICA MINISTRULUI ROMÂNIEI LA PARIS, S'A MĂRITAT DUMINICĂ, LA SINAIA

CITIȚI

MAGAZINUL No. 66

PE SEPTEMBRIE, CU URMĂTORUL BOGAT ȘI VARIAT SUMAR:

*Sfârșitul vacanței
Adios Gauchos!
Sufletul vedetelor*

*Plăcerile mesei în apă
Cetatea celor 500 femei
Soția d-tale te înșală!*

*Exoticele infidele
Genii politice în căsnicie
Trenuri speciale*

„OTTO ELEFANTU”

comedie în 3 acte de SICĂ ALEXANDRESCU
și TUDOR MAȘATESCU.

148 pagini tipărite la Heliogravură, în culori, pe hârtie velină, cu numeroase planșe, fotografii, reproduceri fotografice și picturale.
De vânzare la toți depozitarii, chioșcarii și debitanții.

PREȚUL LEI 25

MANEVRELE REGALE

În regiunea Lugojului s'au desfășurat anul acesta manevre regale. Fotografiile noastre înfățișează pe M. S. Regele Carol II, Marele Voevod Mihai și d. prim-ministru Gh. Tătărescu pe câmpul de manevre și patru scene luate în timpul operațiunilor de luptă.

(Fotografii Berman)

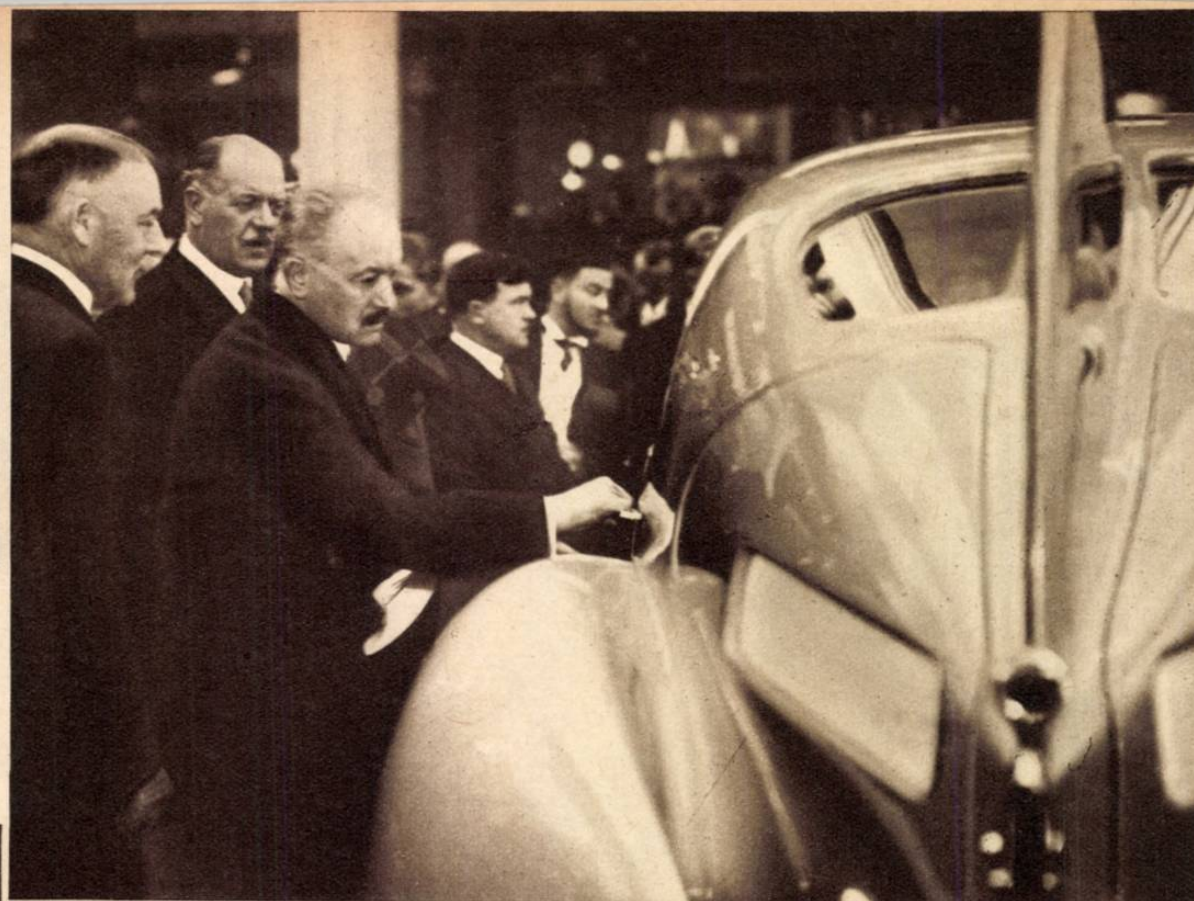

O înfiorătoare catastrofă minieră s'a produs recent în Belgia. De pe urma ei și-au găsit moartea 7 minieri. Fotografia noastră înfățișează pe Regele Leopold al Belgiei la căpătâiul răniților.

Recent s'a inaugurat la Paris salonul automobilului. Fotografia noastră îl înfățișează pe președintele Lebrun vizitând expoziția.

PAPA ȘI-A PĂRĂSIT REȘEDINȚA DE VARĂ

Înainte de a-și părăsi reședința de vară dela castelul Gandolfo, Papa Piu al XI-lea binecuvântează mulțimea.

MOȘTENITORUL TRONULUI JAPONIEI ÎN CALĂTORIE

Fotografia noastră îl înfățișează pe moștenitorul tronului Japoniei împreună cu cele două surori ale sale și îngrijitoarele, pe peronul gării Tokio, de unde s'au îndreptat spre palatul imperial din Hayama.

Iată o interesantă fotografie înfățișând pe d-l Leon Blum, prim-ministru al Franței și Antony Eden, ministrul de externe al Angliei, în timpul negocierilor dela Geneva.

LUPTA ÎNTRE PRINȚUL STARHEMBERG ȘI MAIORUL FEY

Lupta între prințul Starhemberg și maiorul Fey, în Heimwehr-ul austriac, a sfârșit prin excluderea maiorului Fey, al cărui portret îl publicăm aci.

WINSTON CHURCHILL ÎN STUDIO-UL CINEMATOGRAFIC

Winston Churchill, renumitul om politic, asistă la filmarea unei scene, în care joacă fiica sa, care s'a dedicat cinematografului.

REALITATEA ILUSTRATA

Director: NIC. CONSTANTIN

Apare săptămânal în 48 de pagini mari, tipărite la Heliogravură, în culori și suplimentul „De toate pentru toți” PREȚUL LEI 10.—

PREȚUL ABONAMENTULUI

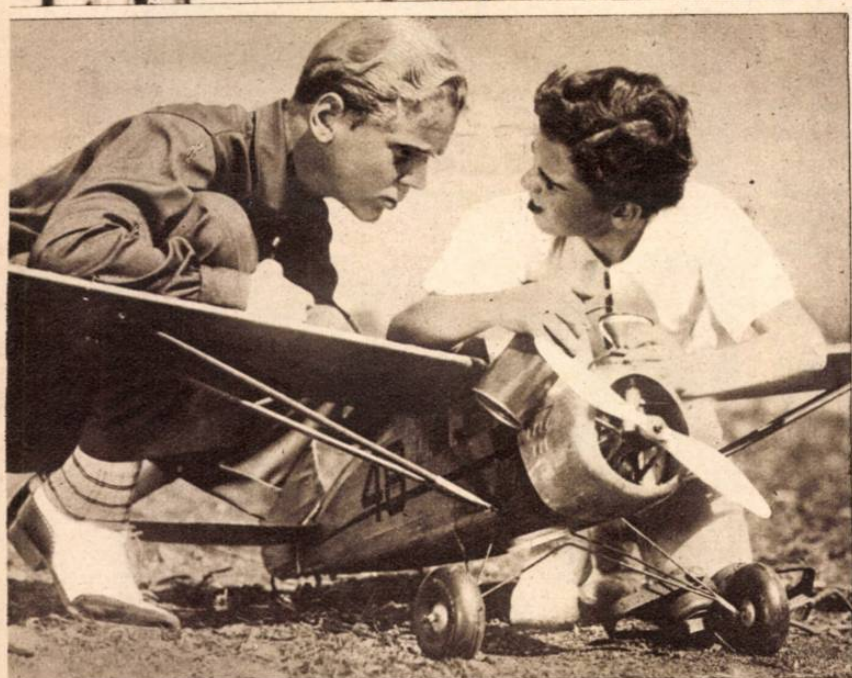
Pe un an . . . . . 400 LEI
Pe șase luni . . . . . 200 „
Pe trei luni . . . . . 100 „

Redacția și Ad-ția: București, Str. Const. Mille 7. Tel. 3.84.30

URIAȘII SE ÎNTĂLNESC

Cu prilejul ultimei sale călătorii peste Ocean, dirijabilul „Hindenburg” s'a întâlnit cu transatlanticul „Bremen”. Fotografia noastră a fost luată în momentul când sirenele celor doi uriași se salutau, șuerând în imensitatea Oceanului.

AVIONUL LUI JACKIE COOPER

Jackie Cooper și Freddie Bartholomew, renumiții stari-copii ai cinematografului, au fost fotografiați lângă acest avion în miniatură, construit de Reginald Denny. Acest mic avion se poate urca până la o înălțime de 1600 metri.

Un cowboy își riscă în fiecare zi viața pentru a lega taurii sălbatici. Chiar și cei mai încercați cowboy sunt trântiți la pământ de furia taurului și trebuie o îndemănare cu totul specială pentru a se de împunsătura coarnelor.

JOSEPHINE BAKER REPETĂ

La Paris se repetă cu asiduitate la renumitul teatru de revistă „Folies Bergères”. Vedeta spectacolului va fi renumita negresă Josephine Baker. Fotografia noastră o înfățișează pe Josephine Baker împreună cu directorul teatrului Folies Bergères, domnul Paul Derval.

APA DE COLONIA

diavolo

a cucerit
ASTĂZI LOCUL
DE FRUNTE

...fiindcă toată lumea selectă a recunoscut că este cel mai desăvârșit produs în arta parfumeriei moderne. Apa de Colonia „DIAVOLO”, înviorează, îmborsățează pielea și-și menține parfumul turburător fin și discret vreme îndelungată. UN SUCCES UNIC

Pudra
DIAVOLO
pentru un ten
delicat

APA DE COLONIA

diavolo

D'ARGY

Banul și NESTATORNICIA LUI

DIN toate vremurile, de când oamenii au născocit moneta pentru a înlesni schimburile dintre ei, s'au găsit conducători de popoare cari să nu poată rezista tentației de a-și crea venituri, din reducerea valorii monetei. Cât timp încă nu exista moneda de hârtie, ci numai din metal, se întâmpla adesea ca în momente de nevoie, capul statului, care avea și privilegiul baterii monetelor, să recurgă la reducerea greutateii pieselor, cu scopul de-a realiza un câștig ocazional. În schimbul dintre oameni, monetele își păstrau aceeași valoare adică cea înscrisă pe ele, însă în realitate, din aceeași cantitate de metal se fabricau mai multe monete, cele obținute în plus constituind beneficiul capului statului.

Această rețetă veche e totuși mereu nouă; sub diverse forme o regăsim la baza mai tuturor reformelor monetare din vremurile turburi. O singură mare deosebire există între „devalorizările” din vechime și cele din timpurile moderne. Câștigul din reducerea valorii reale a monetei este folosit de stat, în folosul poporului, sau direct în avantajul acestuia.

Cum poate aduce schimbarea monetei îmbogățirea unora, sau buna stare generală? Iată o întrebare care se naște în mintea celor mai mulți, fiindcă cu moneda lucrurile se petrec la fel ca și cu strănutul; foarte mulți strănutăm, însă foarte puțini știm de ce; mai toți mânuim bani, unii puțini, alții mai mulți, însă foarte arareori ne dăm seama de mecanismul lor, în raporturile economice dintre oameni.

E drept că dela războiu încoace, oamenii au trăit nanumărate experiențe monetare, însă, deși în fond ele se reduc la procedeul din vechime, de care vorbiam mai sus, pe zi ce trece se complică în așa măsură, încât prea puțini le mai putem pricepe.

INFLAȚIE, DEFLAȚIE, DEVALORIZARE, RESTABILIZARE

În timpul războiului cel mare și în primii ani de după războiu, mai toate statele au făcut ceea ce de obicei se numește inflație: din nevoie de a-și crea venituri excepționale, pe care impozitele nu le mai puteau procura, statul tipăria direct, sau punea băncile de emisiune să tipărească cu nemiluita, monedă de hârtie, cu care plătia salarii, comenzi de armament, datorii pe trecut și în general le dădea în plată, pentru mare parte din cheltuielile sale. Asta se numește **inflație** și datorită acestor practici monetele s'au depreciat mai mult sau mai puțin, după cum și statul respectiv a abuzat de acest procedeu. Pilda cea mai caracteristică e Germania, a cărei monedă de hârtie ajunsese la un moment dat atât de depreciată, încât 40 de miliarde de mărci hârtie aveau valoarea o marcă dinainte de războiu.

Când populațiile de pretutindeni au pierdut cu totul încrederea în moneda de hârtie emisă de Stat și prin urmare aceasta nu mai putea servi ca mijloc de plată, statele au făcut, fiecare în alte împrejurări și condițiuni, **restabilizarea**, adică au dat din nou o valoare stabilă monetei, determinând prin legi câtă cantitate de aur reprezintă fiecare unitate monetară.

Așa au mers lucrurile până către 1929—1930, când criza economică mondială a împins din nou statele să devalorizeze moneda. În ce scop? De astă dată nevoile de venituri ale statului au jucat un rol mai puțin însemnat, în devalorizarea monetelor. În loc de a spori veniturile aparente ale statului, deprecierea monetei trebuia acum să ridice veniturile producătorilor. Și iată cum;

Statul depreciază moneda — și când o face legal se zice că o **devalorizează** — prin simplul fapt că nu mai garantează valoarea monetei cu aceeași cantitate de aur din trecut. Din momentul în care populația țării unde s'a recurs la o asemenea măsură știe că moneda nu mai e garantată cu anume cantitate de aur, ea pierde încrederea în această monedă și prin urmare caută s'o preschimbe cât mai neîntârziat în bunuri utile: articole de consumație, de îmbrăcăminte, iar dacă e vorba de oameni cu capitaluri mai mari, în imobile și alte investițiuni. În felul acesta prețul mărfurilor se urcă, iar cei cari le produc sau le vând, realizează beneficii mai mari ca înainte de devalorizare. Singurii cari păgubesc sunt locuitorii cu venituri fixe și în special salariații de toate categoriile. Intrucât salariile nu se urcă în momentul devalorizării cu suma pe care o primește salariatul, el își cumpără mai puține lucruri ca înainte de urcarea prețurilor. În schimb producătorul, primind un preț mai mare pe marfa pe care o produce, plătind aceleași salarii ca și înainte de urcarea prețurilor, realizează un beneficiu urcat. În felul acesta activitatea economică, redusă în timpuri de lipsă de rentabilitate, se reanimează deoarece câștigul este principalul ei propulsor.

Dar nu numai proprii cetățeni ai țării care devalorizează pierd încrederea în moneda devalorizată și prin urmare încep s'o

aprecieze la o valoare mai mică, decât era cât timp avea întreagă garanția aurului. Moneta devalorizată cade pe piețele internaționale mai repede încă, decât pe piața națională. De aci pot rezulta unele neajunsuri, însă, decurge și un bine foarte însemnat, pentru țara care a devalorizat. Într'adevăr moneda devalorizată, având o valoare mai scăzută în raport cu celelalte monete, exportul mărfurilor pe piețele străine devine mult mai lesnicios. O pildă va lămuri mai bine cum se petrece acest fenomen. Să luăm de pildă devalorizarea francului.

Până la devalorizare, un importator român plătea o marfă franceză, să zicem cu 20 franci kilogramul. Acea marfă îi revenia comerciantului român, transformată în lei, pe cursul vechi de aprox. 10 lei francul, la 200 lei. Acum, când francul francez nu mai valorează decât 8 lei, marfa îi va reveni la 160 lei kilogramul. De aci un îndemn pentru comercianții de pretutindeni de-a prefera marfa franceză celei din țările cari n'au devalorizat. Acesta este unul din principalele scopuri ale devalorizării, deoarece toate țările se străduiesc să-și ieftinească marfa la export, pentru ca să poată vinde cât mai mult.

Cât de important este acest efect al devalorizării ni-l arată în special exemplul Japoniei, care mulțumită deprecierii monetei sale (yenul) a putut deveni un concurent de temut pe toate piețele, întrucât vinde cel mai ieftin.

Evident, nicio țară nu se decide ușor să părăsească lupta de concurență cu celelalte și prin urmare, mai curând sau mai târziu, sfârșește prin a recurge la aceeași armă, adică la devalorizare. Așa se explică faptul că de la 1931, de când a devalorizat Anglia, n'a trecut an în care să nu se producă devalorizarea vreunei alte monete, iar cascada devalorizărilor din ultimul timp arată că țările cari au vrut să reziste sunt obosite de lupta cu alte mijloace, decât cu moneda ieftină.

Bani, bani, bani...

O bancnotă de douăzeci milioane mărci. Atenție la inflație!

BURSA

BUCUREȘTI 9 OCTOMBRIE

Schimburi

	Vânzare	Cumpăr.
Alexandria*)	710.70	683.10
Amsterdam *)	74.80	71.35
Ațena	—	—
Belgrad	3.05	2.89
Berlin	39.50	—
Bruxelles *)	23.46	23.05
Budapesta	27.50	—
Copenhaga	31.05	29.67
Heisingfors *)	3.17	2.76
Istambul *)	110.83	107.69
Lisabona	6.55	5.85
Londra*)	691.38	670.68
Madrid *)	19.32	—
Milano *)	5.30	5.10
New-York *)	141.45	137.31
Oslo *)	34.50	33.12
Paris *)	6.55	6.28
Praga*)	—	—
Sofia	1.22	1.10
Stockholm*)	35.19	33.81
Tel-Aviv*)	692.76	672.06
Varșovia *)	26.56	25.87
Viena	27.50	—
Zürich	32.29	30.91

*) Toate cursurile devizelor însemnate cu o stelută, cuprind și prima de 38 la sută.

Târgul liber

Franci francezi	9.35—9.45
Franci elvețieni	46.00—47.00
Belgas	32.00—33.00
Dolari	193—197
Lire italiene	10.00—10.50
Lire sterline	950—960
Florini olandezi	97—100
Rentenmark	38.00—40.00
Coroane cehe	5.00—5.20
Schillingi	30.50—31.00
Dinari	3.40—3.50
Zloti	30.00—32.00
Drahme	1.50—1.60
Lire otomane	118—122
Pengoe	30.50—31.00
Leva	1.70—1.80
Napoleonul aur	1270—1280
Lire sterline aur	1570—1580
Com. Int. Craiova	100—110
Credit Român ex. cup.	240—250
Of. Rom. Lit.	1100—1150
Com. Ital. n. Rom.	7
Banca Com. Rom.	—
Sind. Ilfov	—
Cerealistilor	—
Agricola	—
Alb. na Sibiu	—
Scout	—

C. F. R. A INVINS C. A. O.

Matchul pentru Divizia Națională, disputat Duminică în Capitală între C. F. R.-București și C. A. O.-Oradea s'a terminat cu victoria primilor, la scorul de 3:2 (3:1). Fotografia noastră înfățișează o fază din timpul matchului.

DIMINEAȚA ȘI SEARA

Spălatul dinților, dimineața și seara, constituie o regulă elementară a igienei. Numai săpunul prin proprietățile sale specifice poate dizolva și îndepărta grăsimile și resturile de mâncare ce se depun pe dantură. Intrebuințați deci săpunul de dinți „GIBBS”.

MORTII

IN AJUTORUL CELOR VII

Știința utilizează astăzi ochi, glande, sânge și alte organe, luate dela persoane decedate, așa cum dela automobilele scoase din uz se mai păstrează anumite accesorii.

RUSIA are un frigider, ce conservă ochii scoși dela cadavre omenesti, spre a fi întrebuințați într-una din cele mai noi operații de transplantare a corneei transparente. In alte spitale rusești se află vedre întregi de sânge de cadavru, ce se păstrează cu scopul de-a fi injectat, la nevoie, unor pacienți, amenințați să se sfârșească printr-o excesivă anemie.

Iar în America, cel puțin două laboratoare conservă, în anumite soluții chimice, glande vii, extrase dela cadavre, spre a fi grefate în alte organisme. Acestea sunt doar câteva din nouile realizări ale chirurgiei, prin care se utilizează o mică parte, din ceea ce face obiectul unei imense risipe: rămășițele pământești ale indivizilor.

S'au făcut și se mai fac, din timp în timp, propuneri pentru întrebuințarea cadavrelor, la prepararea produselor de fertilizare și în alte ramuri industriale. In cursul războiului a circulat o versiune falsă, în sensul că germanii întrebuințau leșurile soldaților, din tabăra inamică și chiar ale aceloră căzuți din rândurile lor, la facerea uleiurilor pentru mașini. Toate aceste propuneri ne par însă, în genere, atât de revoltătoare, încât sunt de obicei respinse cu indignare și totuși, rămășițele omenesti constituiesc acum o mare risipă.

După cum a amintit recent, într-o conferință la Londra, distinsul fizician englez Horder, de mii de ani, își îngroapă omenirea morții. Încă

Un desen de Giraud în care apar copiii geniali ai viitorului, reparând un Robot.

Prima operațiune de transplantare a corneei transparente a fost făcută asupra unui porc.

Mecanism inventat de doctorul Alexis Carrel și col. Lindbergh, pentru menținerea în viață a diferite organe extrase dela morți, și menite să fie grefate, la nevoie, unor persoane în viață.

Chirurgia viitorului — Un cap bătrân de femeie înlocuit de către niște roboți chirurghi printr'un altul, tânăr. Desen de Carlo Farneti, distinsul artist italian.

Credem că un individ pe patul de moarte n'ar putea dori rămășițelor sale o soartă mai bună, decât aceea de-a servi la salvarea unei persoane care-ar mai putea încă trăi.

In lume există astăzi câțiva indivizi cari văd prin corneea unor morți, precum și mulți alții cari trăiesc grație sângelui dăruit de un semen al lor, trecut în lumea celor drepți. Apoi, sunt unii cari-și datoresc sănătatea, dacă nu chiar viața, glandelor extrase dela alte ființe omenesti, ce nu mai sunt în viață. La baza acestor posibilități stă faptul că atunci când se produce decesul, viața nu părăsește trupul decât treptat. Momentul morții este acela în care individul încetează să mai respire și nu-și mai revine. După oprirea respirației, la câteva minute, probabil nu mai mult de zece sau douăsprezece, încep

să moară celulele creierului. Aceasta nu înseamnă însă că moare imediat și restul organismului — nu; părți din el mai trăiesc încă ore și chiar zile.

Am publicat, mai demult, un tablou al d-rului Albert S. Hyman, asupra răstimpurilor în cursul cărora diferitele organe ale trupului mai rămân vii, după presupusul moment al morții. Se arăta acolo că inima moare abia la douăzeci de minute după oprirea bătăilor sale și a respirației. Ochiul, în întregime, mai trăiește încă treizeci de minute. Iar unele părți din acest organ, cum sunt acelea recent transplantate de către chirurgii ruși, rămân vii, chiar mai multă vreme. Mușchii mai trăiesc încă patru ore după deces; celulele sângelui, vreo optsprezece ore; oasele, cel puțin trei zile și pielea, cinci. Rădăcinile părului și ale unghiilor trăiesc adesea o săptămână și mai bine după moarte, ceea ce face ca deshumând, după o vreme, un cadavru să se constate că i-a crescut barba, sau că i s'au lungit unghiile.

Chiar unele dintre organele interne rămân vii ore, sau zile, în urma decesului. Celulele ficatului bat în această privință recordul, trăind două zile.

Această parțială supraviețuire a trupului face posibilă utilizarea diferitelor organe sănătoase ale unui individ decedat spre a salva viața altuia, sau spre a-i reechilibra sănătatea, cu condiția, se înțelege, ca incidentalele dificultăți ale operațiunii să fie învinse. S'au și obținut de altfel, remarcabile succese cu corneea transparentă, și cu sângele.

D-rul S. S. Yudin, care activează la Moscova, a descoperit acum câțiva ani, în această direcție, un mijloc mai ieftin și mai lesnicios, de procurare

a sângelui omenesc, pentru transfuzii. Și astăzi, dacă o persoană sănătoasă moare, printr'un accident sau din cauza unei boale, ce nu i-a afectat sângele — devenit inutil individului decedat — acest sânge îi este extras din vine, până nu apucă a se închea și e tratat cu substanțe chimice, pentru prevenirea coagulării. S'a constatat că acest sânge este foarte bun pentru transfuzii.

Actualmente, fiecare spital rusesc are asemenea rezerve de sânge. După extragere, fluidul vital este „citrat”, procedeul menit să împiedice încheierea, turnat în sticle sterilizate și ținut în răcitoare, până când va fi nevoie de el. Iar în momentul când urmează să fie utilizat, se încălzește pur și simplu, și se injectează. Profesorul Yudin crede că dacă se iau anumite precauțiuni și e ținut la o temperatură suficient de scăzută, sângele poate fi menținut utilizabil, timp de câțiva ani, întrucât se știe că, cerealele, bacteriile și alte organisme inferioare pot fi menținute în viață, multă vreme, la o temperatură joasă.

Avantajul nu stă numai în faptul că medicul are la dispoziție rezerve bogate de sânge, cu care poate opera transfuzii la nevoie, fără cheltuială și fără a se anemia o ființă omenească în viață, dar și în aceea că sângele de cadavru poate fi supus din vreme testelor necesare spre a se stabili din ce grupare sau sub-grupare face parte și înlăturându-se astfel orice risc.

Utilizarea corneei transparente, luată dela un individ decedat se bazează pe interesanta experiență, pe care savantul german, d-rul A. von Hippel, a făcut-o prin 1888. Întâmplarea făcu ca d-rul von Hippel să aibă în laboratorul său un iepure, a cărui cornee transparentă devenise opacă, cum se întâmplă de altfel adesea și oamenilor, în urma unei boale sau a unui accident. Administrând animalului un anesteziec și operând cu toate precauțiunile de asepsie ce se iau, când e vorba de un pacient omenesc, d-rul von Hippel tăie corneea bolnavă a ochiului și cusă în locu-i o alta sănătoasă, luată dela un alt iepure. Operatul se însănătoși, în scurtă vreme și dovedi că vedea foarte bine, cu ochiul reparat. Dar trecură mulți ani pentru ca această intervenție să fie încercată asupra omului. La început, chirurgii utilizau ochii scoși pe loc, dela indivizi în viață. Într'un spital se puteau afla spre exemplu, doi pacienți dintre cari unul avea corneea sănătoasă, dar o tumoră formată pe nervul optic împunea scoaterea ochiului. Atunci, era pregătit pentru operație și celălalt pacient, căruia îi trebuia o nouă cornee transparentă. Și astfel, un chirurg scotea ochiul viu, iar un altul îl diseca scoțându-i corneea transparentă și aplicând-o pe ochiul care o necesita.

Un chirurg rus, d-rul V. P. Filatov, dela institutul experimental de Oftalmologie din Odessa, a decis să caute a vedea dacă era absolut necesar să se aștepte scoaterea unui ochi viu, pentru această transplantare a corneei. Știind că ochiul în întregime trăiește câțiva timp după decesul individului și cunoscând succesele obținute de către d-rul Yudin cu sângele de cadavru, s'a gândit să încerce și el a lucra cu ochi de cadavru. Operația s'a dovedit atât de eficace, încât toate spitalele rusești proiectează să-și facă rezerve de ochi sănătoși, conservați în frigorigere special amenajate. Întâmplător, această opacitate a corneei transparente este, în multe țări, o stare nu tocmai rară, și rezultă dintr'o boală producând o inflamație gravă, care rănește sau roade corneea, așa cum acidul fluorhidric atacă sticla, răpindu-i transparența.

Transplantarea de glande umane a fost sugerată sub forma faimoaselor operații ale lui Voronoff, care-a început a lucra cu maimuțe, în speranța de-a le curi o stare de îmbătrânire prematură, sau chiar de-a dăruia omului posibilitatea întineririi. Din motive înțelese astăzi mai bine decât la început, aceste transplantări de glande n'au dat rezultatele așteptate.

În ultima vreme însă, s'au făcut descoperiri, care indică modalitățile unei mai reușite operații de această natură, prin utilizarea de glande extrase dela indivizi de curând decedați, așa cum d-rul Filatov și asistenții săi întrebuințează ochi de mort.

Una dintre aceste descoperiri este opera d-rului Harvey Stone dela John Hopkins Hospital, din Baltimore, care-a făcut acum doi ani un raport în acest sens; pe cealaltă, o datorim d-rului Alexis Carrel dela Institutul Rockefeller din New-York City, care lucrează asistat de către Colonelul Charles A. Lindbergh.

D-rul Stone a arătat pentru ce încercările de transplantare a glandelor, au însemnat până acum, în mare parte, eșecuri. Țesutul glandular trebuie mai înainte să se obicinuească cu organismul, în care urmează să trăiască. Și unul dintre mijloacele prin care se poate realiza aceasta, constă în ținerea glandei, timp de câteva ore, sau zile, în serul sângelui extras dela individul căruia urmează a i se grefa. Astfel, noua glandă nu se va mai simți atât de străină în noul său mediu și are mai multe șanse să se sudeze și să se desvolte decât prin vechea metodă a transplantării.

Aportul d-rului Carrel și al colonelului Lindbergh, constă într'un aparat special construit, în care o glandă vie, sau alte organe pot fi conservate zile și chiar săptămâni de-a-rândul.

Transplantările de glande nu se fac numai pentru întinerire.

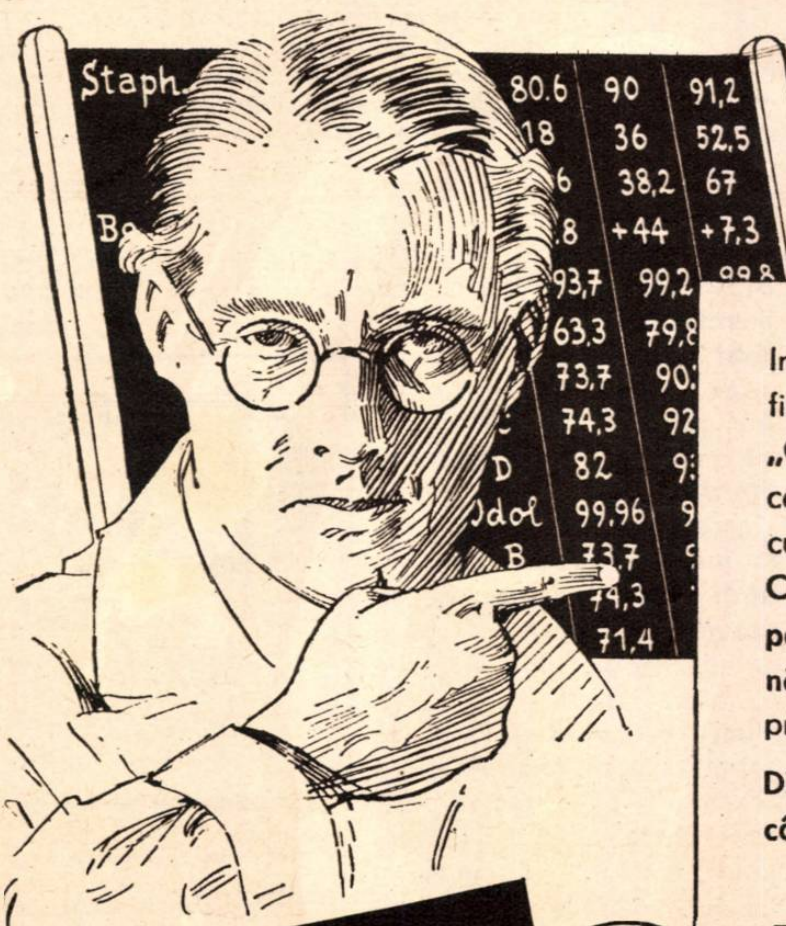
Ceea ce-i interesează pe medici și chirurși, în special, sunt acele grefări prin care pot vindeca o afecțiune. Recent, tot în Rusia, s'a extras unei persoane moarte prin accident, glanda pituitară și a fost apoi transplantată, în organismul unei copile, al cărei trup refuza să crească.

Și nu mai departe decât anul acesta, la Congresul Asociației pentru Studiul Secrețiunilor Interne, d-rul Max A. Goldzieher, din New York City, a vorbit despre reușita unei operațiuni de transplantare a unei părți din glanda adrenală, dela o femeie la care secrețiunea era

prea bogată, la un bărbat, care n'o avea deloc, ceea ce-i pune viața în primejdie. Femeea era amenințată să-i crească barba și să desvolte diferite alte caracteristici masculine, efecte datorite adesea unei turburări a glandelor adrenale. Iar bărbatul, suferia de boala lui Addison, o afecțiune în care pielea ia treptat culoarea bronzului. Prin această dublă operație, ambii pacienți au fost vindecați.

Chirurgii au făcut de altfel socoteala că o ființă omenească poate trăi, gândi și chiar să se bucure de viață, fără o bună parte din obicinuital său echipament fizic. Astfel, i se poate scoate un plămân, jumătate din creier, i se pot amputa brațele și picioarele, ambii ochi, ambele urechi, stomacul, o mare parte din restul sistemului digestiv, un rinichiu, toată splina, bucăți considerabile din ficat și din alte organe. Singurele părți din care nu se pot face reduceri, fără ca individul să-și piardă viața, sunt: partea inferioară a creierului, sau cerebelul și inima. Chirurgii moderni ambiționează nu numai să amputeze un organ defectat sau bolnav, dar să-l și înlocuiască cu un altul sănătos, împrumutat — nu dela o persoană în viață, ci dela una decedată, care nu mai are nevoie de el.

Nu e exclus să vie o vreme când o inimă bolnavă va putea fi înlocuită printr'o alta, scoasă mai demult din pieptul vreunui cadavru și menținută în viață, de către aparatele speciale ale laboratoarelor. S'a și dovedit de altfel, că se pot menține vii, animalele de laborator, cu inimi mecanice, ce le pompează sângele, în locul unui organ natural. Asupra oamenilor nu s'a făcut încă o astfel de încercare, dar poate că chirurgii ruși o vor adăuga, în curând, la celelalte cuceriri ale lor, în acest domeniu.

Știința

83

În urma cercetărilor făcute, confirmă acțiunea stăvilitoare a „ODOL”-ului asupra germenilor, ce iau naștere. „ODOL” este deci recunoscut drept antiseptic și bactericid. Cine întrebuințează zilnic „ODOL” pentru îngrijirea gurei, își apără sănătatea. Astfel e întărit adevărul cuprins în următorul dicton:

Dinții, gâtul, gura - în perfectă sănătate, când cu „ODOL” le ai spălate!

Antiseptic
și bactericid

ODOL

APA DE GURĂ

PASTA DE DINȚI

83

este semnul distinctiv al unui „ODOL” perfecționat, a cărui eficacitate antiseptică a fost extrem de mult sporită. Cercetări bacteriologice și clinice au dovedit științificește superioara eficacitate bactericidă.

Moșteniri cu BUCLUC

ACUM nouă ani, la moartea lui Peter Birtwistle, un excentric bijutier din Ontario, prietenii săi au aflat, cu uimire, că bogătaşul lăsase 250.000 dolari orașului Colne, din Lancashire. Dar cu toate că acești bani ar prinde astăzi grozav de bine orașului, comunitatea n'a avut, până acum, decât cheltueli și zadarnice strădanii, de-a obține măcar o parte din moștenire. Suma stă acolo unde a fost depusă, astăzi împătrită, prin magia dobânzilor compuse, dar din nefericire, printr-o clauză testamentară, ea nu poate fi atinsă, decât peste douăzeci de ani, când s'ar putea să nu mai însemne nici jumătate din ceea ce valorează astăzi.

Situațiuni de acest fel rezultă foarte adesea din ambiția testatorilor de a-și exercita, și după moarte, autoritatea în ceea ce privește bunurile lor. Dar condițiunile pe care le pun ei nu sunt întotdeauna atât de raționale — ca aceea din testamentul lui Cecil Rhodes, de pildă care prevedea că niciun descendent de parte bărbătească nu putea beneficia de averea lăsată, dacă nu avea la activul său zece ani de muncă constructivă, într-o profesiune sau întreprindere utilă. Acum douăzeci de ani, fiul unui comerciant indian, care se pregătia să puie mâna pe o avere de 250.000 lire sterline, se pomeni înaintea unui testament, care prevedea că nu putea intra în posesiunea banilor, decât „dobândind titlul de baronet, sau orice alt rang înalt“.

Dar cele mai obicinuie restricții se referă la căsătorie. Datorită unei clauze din testamentul părintelui său, fiul multimilionarului Jay Gould, Mr. Frank Gould, a pierdut 2.000.000 lire sterline, căsătorindu-se a doua oară, iar văduva lui Julius Fleischman, regele yankeu al drojdiei, s'a scuturat de 10.000.000 lire sterline atunci când și-a luat un al doilea soț. În Europa, în cele mai multe părți ale Americii, în unele dominioane engleze și în toate țările mahomedane, bărbatul nu-și poate desmoșteni soția. Și chiar în Scoția, testatorul poate dispune, cum vrea, numai de ceea ce rămâne după asigurarea femeii și a copiilor săi. Legislația engleză este aproape singura care permite moșilor să-i guverneze pe cei vii, cu oricâtă cruzime și absurditate.

Astfel, se întâmplă adesea ca statul să aibă de întreținut o văduvă, al cărei soț i-a lăsat 3 șilingi spre a se cumpăra o funie de cânepă „pentru scumpa mea soție, cu rugămintea s'o utilizeze cât mai curând cu putință“.

Alte testamente cuprind clauze inspirate de dorința de a răfui vechi socoteli, cum ar fi următoarea: „las toată averea fiului meu Samuel, cu condiția să vie la mormântul meu și în prezența unui preot baptist să ingenuncheze, repetând cuvintele: Cin-

Miss Eleanor Rathbone, deputată, care a propus o lege a moștenirilor, cu scopul de a anula testamentele absurde.

Jay Gould, faimosul multimilionar american, care printr-o clauză testamentară a făcut ca fiul său să piardă o avere de două milioane lire sterline deoarece s'a căsătorit a doua oară.

stește pe tatăl și pe mama ta“ sau testamentul aceluia comerciant din Liverpool, care-a lăsat soției sale o rentă, ce urma a i se servi „atâta vreme cât va trăi lângă mama sa, care are o limbă tot atât de veninoasă ca și a ei, și cât ambele îmi vor vizita mormântul, în ziua de întâi a fiecărei luni, exprimându-și regretul pentru amărăciunile pe care mi le-au pricinuit“.

Miss Eleanor Rathborne, deputată a Universităților Britanice a propus recent, dar fără succes, o lege a moștenirilor, care urmărea anularea acestui soi de testamente absurde, dând tribunalelor autoritatea unor decizii rezonabile, în favoarea soției supraviețuitoare, a soțului, sau a copiilor.

Așa cum stau lucrurile, în momentul de față, prin pierderile moștenitorilor de drept, câștigă populația țării în ge-

nere, diferite cauze și instituții. În ultimul secol, peste un milion de lire sterline au fost lăsate de către particulari Statului pentru reducerea datoriei publice și în ultima vreme, un scoțian a hotărât ca, după moartea sa, proprietățile să-i fie prefăcute în bani, iar sumele realizate să se predea Ministerului de Finanțe, pentru acoperirea „datoriei noastre către America“.

Excluzându-și toate rudele dela moștenire, o doamnă din Brighton l-a lăsat legatar universal pe de Valera. Și nu mică a fost surpriza doamnei Hannah Gruber din New York, care s'a pomenit cu o moștenire de 30.000 lire sterline, din partea unui om al cărui nume nu-l cunoștea, dar află din testamentul lui, că-i zâmbea cu douăzeci de ani înainte, pe când era fetiță mică.

Cai, câini, pisici și alte animale domestice au fost lăsați moștenitori ai unor averi, cifrându-se adesea la mii de lire sterline. Dar în această privință premiul pentru extravaganta ar trebui să se împartă între irlandeza, care-a lăsat o mare sumă de bani câinelui său, prevăzând facerea anumitor daruri, acelor persoane față de care inteligența animal își exprima simpatia, dând din coadă, și doamna din Carlise, care-a lăsat 1.200 de lire sterline pentru întreținerea

pisicii sale — moștenire pe care animalul urma s'o piardă dacă făcea pui.

Copyright: Keystone Press Agency

FARDS PASTEL BOURJOIS
INCARNAT, MANDARINE, CORAIL, BLONDE, BRUNE

ROUGE DE BUZE
Teuina
TOURNESOL-ÉTINCELANT, CLAIR, MOYEN, FONCÉ

MASCA INDIVIDUALĂ PENTRU
PRODUSE ÎNGRIJIREA FEȚEI
AMERICANE: ULEIURI, PUDRE, CREME
SLĂBIRE LOCALĂ ȘI GENERALĂ
BĂI DE PARAFINĂ, ETC.

LA INSTITUTUL COSMETIC

Helene Simon
CALEA MOȘILOR 88, PARTER SCARA B,
TELEFON 318/72.—ORE DE PRIMIRE 9-1, 3-7
supravegheat de un medic specialist
SE PRIMESC ELEVE

CHARLOTTE
MAGAZIN DE CORSETE
NUMAI CALEA VICTORIEI 89
(DUPĂ RADU)
TELEFON 3.61.43

MARLENE DIETRICH IN FILM ȘI IN VIAȚĂ

Iată două fotografii luate la Londra, care o înfățișează pe Marlene Dietrich la lucru, alături de regisorul Alexandru Korda, și apoi în loje, la premiera filmului „Accused”, alături de Douglas Fairbanks-junior, care este și interpretul principal al filmului. La intrarea în cinematograful, Marlene Dietrich era să fie strivită de mulțimea curioasă s'o vadă și n'a reușit să se strecoare decât grație prezenței de spirit a lui Douglas Fairbanks-junior care o însoțea.

IN LUMEA VEDETELOR DE CINEMA

CĂSĂTORII LA HOLLYWOOD

Jeanette Macdonald s'a căsătorit cu Gene Raymond.
Joan Blondell s'a căsătorit cu Dick Powell.

Mulți au plecat dar puțini au învins

Amintiri din raiduri aviatice celebre.—Impresionante relatări din luptele oamenilor eroi cu elementele nimicitoare ale naturii

CHEMAȚI de un tainic miraj al depărtărilor, echipagii peste echipagii s'au aventurat, unii pentru gloria lor personală, alții pentru a descoperi și înscri capitele nouă în vasta carte a științei.

Oameni care deveniseră celebri, oameni care căpătaseră totul dela această viață, nu au pregetat de a-și sacrifica liniștea căminului pentru această mulțime ce așteaptă veșnic ceva nou, ceva care s'o facă să tresară, o emoție, fie ea și de o clipă, dar pe care o gustă în toată intensitatea ei.

Cei care au aprofundat această vastă ramură de activitate, își dau mai bine seama de ceea ce înseamnă acest câmp de încercare cunoscut sub numele de raiduri. Din această luptă a omului, în care-și arată de cele mai multe ori supremația asupra naturii, s'a desprins adevărata tehnică de astăzi. Aci găsim concordanța între teorie și practică.

Dar câte victime a făcut această concordanță! Câte lupte nu s'au dat între elementul nimicitor al naturii și voința îndârjită a omului de a învinge! Și crunt a fost lovit omul de această natură pe care a căutat s'o învingă.

Căutând să descopere tainele Polului-Nord, exploratorul suedez **Salomon August Andrée**, însoțit de **Strindberg** și **Frenkel**, se pierd în această **Simfonie Albă** în anul 1897. Cât entuziasm a fost în portul Vigo în ziua plecării balonului în după-amiaza zilei de 11 Iulie, ce speranțe nobile fluturau în inimile acestor exploratori legați de sentimentele întregi ale unei mulțimi închinată pentru știință și pentru alte idealuri rămase astăzi ca amintirea unor povești din alte vremi.

Dela acea dată, o liniște profundă s'a lăsat, liniște ce nu se întâlnește decât atunci când se pregătește o mare furtună. O liniște prevestitoare de nenorocire a început să învâlească încet, încet soarta balonului **Ornen** care dă un prim semn de viață printr'un porumbel al exploratorilor, ce fusese împușcat în ziua de 22 Iulie de pescarii vasului **Alken** între Capul dela Nord de Spitzberg și cele Șapte Insule, cam la 80 grade latitudine Nord. Porumbelul purta următoarele amănunte:

„13 Iulie, ora 12,30 după-amiază, 82,2 grade latitudine nord, 15,5 longitudine est. Călătorim bine către nord. Pe bord totul în perfectă regulă. Aceasta este a treia înștiințare prin porumbel. Andrée”.

3) Renumitul explorator **Frietjof Nansen**.

Avionul cu care **Amundsen** a făcut expediția la pol.

1) Byrd, temerarul explorator al polului.

2) Generalul **Umberto Nobile**, a cărui expediție a sfârșit în mod tragic, stârnind și un imens scandal.

Dela această înștiințare, nu s'a mai primit nimic dela cei plecați, sortiți să fie descoperiți după 30 de ani, de o expediție plecată să descopere pe **Roald Amundsen**, ce alergase în ajutorul lui **Nobile** pe un avion francez **Latham** pilotat de **Guillbaud**.

O oarecare frământare a fost în urma unei telegrame venite dela **Krasnoiarșk** din Siberia, care anunța zăririi în acea regiune a unui balon, care se crede al lui Andrée, zărit în ziua de 14 Septembrie timp de câteva minute în provincia **Ienisseik**. Era o știre vagă care a făcut să se infiltreze și mai mult în public îngrijorarea despre soarta exploratorilor.

Au trecut ani dela această tristă întâmplare. Lumea a uitat. Viața și-a reluat cursul ei normal așteptând alt eveniment, poate cu alte victime, eroic învinși ai soartei sau învingători. În anul 1927, când s'au descoperit urmele și carnetul de însemnări zilnice al lui Andrée, și-a dat această lume nepăsătoare seama de odiseea acestui echipagiu plecat să aducă descoperiri, dar care s'a înfrățit cu cenușul întunecos al Nordului. Pentru câțva timp mai norocos, norvegianul **Roald Amundsen**, celebru în toată lumea prin exploatarea ambilor poli pe cale aeriană, încearcă o expediție de mai lungă durată pe calea aeriană.

Ne găsim în anul 1924 când a fost luată hotărârea și apoi în anul 1925 când se găsește și finanțarul care să susțină această cheltuitoare expediție. Norocul lui **Amundsen** a fost găsirea americanului miliardar, **Lincoln Ellsworth**, un om de știință și care are la activul său numeroase raiduri terestre, aeriene și aquatice în regiunile Polului Nord și Sud. Este încă în mintea cetitorilor expediția în avion a acestuia în regiunea Polului Sud, expediție care era să aibă un desnodământ tragic, dacă n'ar fi fost salvată de un vas chemat pe cale telegrafică în ajutor. Iarăși este proaspătă amintirea încercării de a explora Polul Nord cu submarinul **Nautilus**, expediție care n'a reușit, dar care este pe punctul să fie repetată.

Proiectul lui **Roald Amundsen** a fost îmbrățișat cu entuziasm de acest american dornic de senzații „tari” dar și dornic de o celebritate mai ceva ca acea a **Amiralului Byrd**.

Hotărârea fiind luată, se trece la organizarea tehnică comandându-se două hidroavioane la casa germană **Dornier** și motoarele la casa engleză **Rolls-Royce**. Se

trece apoi la organizarea echipajului, toți oameni unul și unul plini de curaj și spirit de sacrificiu. În acest echipaj găsim oameni cari au mai luat parte la expediții nordice având în frunte tot pe Roald Amundsen, care mai făcuse în anul 1924 o expediție nereușită cu dirijabilul Norge. Serviciul tehnic a fost încredințat locotenentului de vas Riser Larsen, din marina națională norvegiană. Găsim apoi mai făcând parte din echipaj pe locot. de vas Leif Dietrichson, tot din marina națională norvegiană și pe locot. aviator Omdal și locot. aviator, Horgen.

Astfel întocmită expediția își ia plecarea din Tromsø la bordul a două vase ce transportă aparatele și toate instalațiile expediției: Hobby care transportă hidroavioanele și Farm pus la dispoziția lui Amundsen și Ellsworth de către guvernul norvegian. Vasul Farm era comandat de căpitanul Hagerup, unul din acei lupi de mare ai Nordului și din auxiliarii cei mai prețioși ai expediției.

Pornită sub auspicii atât de frumoase, piedici peste piedici au stăvilit acest gând frumos de a zbura pe deasupra Polului Nord. Luptând cu greutăți foarte mari, expediția a trebuit să abandoneze pe banchiză unul din aparate și să se îngâmbească cu toții în celălalt aparat. O muncă titanică a fost dusă timp de săptămâni, pentru crearea unei piste de decolare. În acest scop s'a tăiat de către membrii expediției, cuburi de gheață făcându-se o parte lungă de câteva sute de metri. Numai astfel au putut scăpa cu viață din acest impas.

Plecați din Skaaro-Sund, expediția atinge Baia Regelui cu vapoarele, de aci pornind cu hidroavioanele în direcția Polului Nord unde se împotmolesc din cauza vremii pe banchiză, la numai 250 km. de Polul-Nord. Abandonând unul din aparate, reușesc să revină la Capul-Nord unde întâlnesc unul din vasele cu care au venit și care îi transportă în triumf la Oslo unde li s'a făcut o primire din povești în minunatul decor al fjordurilor.

Să vorbești în amănunțime despre această expediție, ar însemna să umpli volume întregi, adevărate pilde de eroism pentru îmbogățirea științei umane. Iarși vâul uitării s'a așternut și peste această întâmplare, ca peste tragica moarte a lui Amundsen, unul din cei mai mari exploratori ai Polului și care alături de Fritjof Nansen și Sven Hedin, completează acest triumvirat al Nordului.

Abătându-ne dela acești ani mai depărtați, ajungem cu amintirile la anii mai apropiați de lumea noastră de astăzi. Intrăm în fagașul tehnicii moderne și a marilor înfăptuiri care nu erau visate acum zece ani nici de cei mai optimiști. Ne apropiem de anul 1931, an în care aviația și-a spus posibilitățile ei într'un stil impresionant prin raiduri și recorduri de natură fantastică. Se aruncaseră oameni în vârtoarea hazardului cu o frenezie necunoscută până atunci. Viața nu era nimic, în fața a ceea ce trebuia să se întâmple.

Ajungem la întâmplarea când unii au găsit de cuviință să-și arunce trenul de aterisare din sbor, numai să-și ajungă țelul. Această întâmplare a avut loc în anul memorabil pentru istoria aviației, 1931 și mai precis, în ziua de 28 Iulie când vedem decolând de pe aerodromul Floyd Bennet de lângă New-York, un echipaj american, Herndon și Pagborn pe un avion Bellanca cu motor Wright-Whirlwind de 300 cai supracomprimat, cu gândul precis de a încerca să bată recordul realizat de Willy Post și Harold Gatty în mai puțin de 10 zile.

Fără să se sinchisească că pilotează un avion de peste cinci ani și fără să

întrebe de starea atmosferică, acești doi americani, socotiți că merg la moarte sigură, trec oceanul Atlantic de Nord, ajung la Moscova, de aci la Irkutsk și apoi la Tokio, unde sunt opriți fiindcă au sburat peste zona interzisă și au fotografiat această zonă. Cu chiu cu vai scapă din acest impas, plătind o foarte mare amendă și spulberându-se orice speranță de a mai bate recordul lui Post.

În această situație, ca să nu se întoarcă cu gloria știrbită în America, se hotărăsc să treacă în sbor Oceanul Pacific de Nord, mai ales că ar fi fost prima încercare de acest fel. Hotărârea luată, trec îndată la fapte și în ziua de 4 Octombrie la ora 7 și 15 dimineața îi vedem greu încărcăți cu benzină, dar foarte veseli, pe aerodromul Sannushiro din Tokio. Cea mai dificilă era problema decolajului, dat fiind greaua sarcină ce aveau de ridicat, mai ales că motorul lor era de mică putere. După ce rulează pe sol multă vreme, saltă puțin avionul dând drumul trenului de aterisare care era ținut pe avion, atâta vreme cât avionul era apăsător pe el. Ușurat de o greutate, avionul începe să câștige înălțime și curând se pierdu din ochii holbați ai spectatorilor care nu mai văzuseră astfel de procedee.

Scăpați de această primă greutate, pun capul la compas cu direcția Seattle, constatând pe drum o oarecare obscuritate asupra orarului lor, deoarece trecând al 180-lea meridian, în linia în care-și schimbă data, astfel, încât pentru ei, 4 Oct. a durat două zile, una sub cerul Asiei și una sub cerul Americii. Sborul lor a durat 46 ore, ceea ce înseamnă o medie de 200 km. p. o. luând în considerare distanța de 8.100 kilometri ce despart coasta Asiei de cea a Americii.

Aterisarea s'a făcut în ziua de 5 Oct. în apropiere de localitatea Wenatchee din statul Washington în genul planoarelor, deoarece trenul de aterisare le lipsea. Totul a decurs așa după cum prevăzuseră la plecare, această manevră rânind foarte puțin pe Herndon la arcada ochiului stâng. Un cek de 5.000 lire, donat de ziarul japonez Asahi, a descreștit frunțile acestor sburători îndrăzneți a căror aventură a rămas în istorie.

Terminând expunerea acestor evenimente, gândul ni se îndreaptă către acel care va porni curând pe urmele acestor predecesori, căutând să le smulgă trofeul.

Pe această cale, dorim deplină reușită lui Băzu Cantacuzino fala aviației românești.

REMUS IONESCU

Băzu Cantacuzino, unul dintre cei mai temerari aviatori ai noștri.

Amundsen, unul din cei mai renumiți exploratori pe care i-a datomenirea

Avioanele care au descoperit corpul lui Eielson, alături de sfărâmurile avionului său.

PECIN GINEA Galbenă

Intr'un ziar din New-York, celebrul scriitor P. G. Jansen zugrăvește actuala stare de lucruri din China, stăruind în deosebi asupra uneltirilor japoneze în sbuciumata împărăție a Fiilor Cerului.

Data fiind personalitatea mondială a autorului, precum și însemnătatea faptelor înfățișate cu pătrunderea adevăratului cunoscător, socotim interesant pentru cititorii noștri să reproducem acest articol în întregime.

DE câteva săptămâni de zile, Japonezii oftează, suspină, varsă lacrimi amarnice gândindu-se la viitorul bieților Spanioli... Nici odată nu s'a văzut în istorie un exemplu asemănător de omenie, înduioșare și pasionată iubire a aproapelui!... Prin urmare, cel mai bun lucru de făcut este să punem lucrurile în lumina lor adevărată, urmărind cu puțină luare-aminte și cealaltă latură a inimei japoneze, latură care, de pildă, privește China.

E firesc ca un Stat de proporții haotice cum este China, să vorbească mai mult stomacului decât inimei japoneze; iar deu-

Dar nu trebuie să ne închipuim că această rețea vie și în neîntreruptă frământare ar fi dedicată numai spionajului. Orice misiune e plăcută afiliaților „Centrului de supraveghere”, oameni însuflețiți de un fanatism rece și chibzuit, care e cel mai primejdios.

Din când în când, citim în ziare știri despre trenuri aruncate în aer, alcătuirea unei armate de briganzi, oameni cu vază dispăruți fără șgomot, nelăsând nicio urmă despre ei. Se poate afirma cu siguranță deplină că 80% din aceste evenimente sunt provocate de agenți japonezi. Bine'nțeles, ei știu să lucreze corect, ca adevărați gentilomi și nu sunt descoperiți niciodată, sau aproape niciodată. Neîntreruptul lanț de războaie interne cari însângerează China de câțiva ani de zile, e cea mai însemnată operă a „Centrului de supraveghere”. E dela sine înțeles că o Chină pacifică și deci puternică și organizată, n'ar fi dat prea multe satisfacții Japonezilor. Și iată atunci răsărind o puzderie de generali cari se bat între ei, de comuniști cari combat pe generali, de bandiți luptându-se contra

generalilor și a comuniștilor, de miniștri, combătându-i pe toți. Iar cum banii sunt de ajuns pentru obținerea unei armate în China, îndată ce un general se dovedea mai tare și demonstra că avea puțința să pacifice și să controleze țara întreagă, ca din pământ lua naștere o altă armată care spulbera siguranța celui dintâi. Și așa mereu. Ori, firește, toate acestea nu puteau duce decât la slăbirea întregului organism al Chinei, slăbire manifestată prin hao-sul de astăzi.

Și acum, când opera e desăvârșită, Japonezii pot să

Soldați japonezi în timpul manevrelor. ■ Tren cu trupe japoneze plecând la locul de manevre. ■ Avion militar chinez în plină acțiune.

MOTTO: Spre a pune capăt grozăviilor războiului civil din Spania, Japonia preconizează nu numai neutralitatea, ci și mediațiunea imparțială a tuturor statelor din Europa.
ZIARELE

năzi, ne-a fost dat să asistăm la o altă fază a prânzului japonez, prânz atât de bogat în vitamine încât să-l mulțumească și pe mîncăciosul cel mai pretențios.

Sistemele de expansiune ale Niponilor sunt numeroase și destul de variate. Ele încep cu onorabila funcție a agenților consulari și sfârșesc cu trimiterea unor persoane foarte corecte cari, de obicei, fac negoț cu mărfuri și, întâmplător, au misiunea să pregătească rețeaua celei mai formidabile organizații din lume condusă direct de Ministerul de Războiu din Tokio.

S'a vorbit mult despre „Intelligence Service” care controlează și ține sub privigherea lui lumea întreagă, însă serviciul instaurat de Japonezi în China, în Mongolia și în Coreea lasă cu mult în umbră puternica organizație britanică.

Numele japonez al acestui serviciu de spionaj s'ar putea traduce prin „Centru de Supraveghere”. Organizat și condus de ofițeri, tot ofițeri sunt în bună parte și oamenii de cari se servește, oameni devotați și cari se supun orbește ordinelor primite, oricare ar fi ele.

Se zice că numărul agenților presărați numai în China de către „Centrul de supraveghere” din Tokio, ar fi de mai multe mii. Cu însărcinările cele mai variate, în posturile cele mai nebănuite, ei se află pretutindeni, impresurând într'o plasă fină întregul continent asiatic. Fiecare ins are o atribuție bine definită și lucrează ani de zile dedicându-se numai aceleia de a crea bazele cari apoi vor îngădui armatei japoneze să facă încă un pas înainte, în țara altuia, pe o întindere de câteva sute de kilometri.

Știrile secrete ce și le transmit oamenii guvernelor chineze, pe căi strict confidentiale, de multe ori ajung întâi la Tokio și abia în urmă destinatarilor respectivi. Un șal brodat sau câteva tatuaje pe șira spinării, servesc mai cu succes la transmiterea comunicărilor importante, deoarece sunt mai puțin bătaoare la ochi decât hârtiile cu semne policrome. Nu e un ministru, un general, un conducător, în China, care să nu fie strict supravegheat în orice gest al său, controlat în orice hotărîre a sa. Astfel, se întâmplă adesea ca jocul expansiunii niponice să-l facă înșiși aceia cari au interes să-l combată.

trimită, fără grije, câte un ultimatum în fiecare săptămână, deoarece el va fi sprijinit de o armată solidă care n'ar găsi forțe potrivnice spre a o opri în marșul ei de cucerire...

Sergiu Rackminoff, unul din cei mai faimoși spioni, fusese însărcinat acum câțiva ani să urmărească de aproape opera „Centrului de supraveghere” japonez și să-i descopere tainele mecanismului.

Plecă pe jos, îmbrăcat în zdrențe, travestit de minune în țăran coreean. Hoinări luni de zile, prefăcându-se surdo-mut, însă fără să reușească a descoperi nimic, până când într-o zi, datorită tocmai faptului că era surdo-mut, fu luat în serviciul unui notabil chinez. Acesta, pentru anumite motive, avea interes să se înconjoare de oameni cărora să le lipsească posibilitățile de a-i divulga afacerile.

Rackminoff, pricepu din capul locului că nimerise acolo unde visa. Avea întreitul noroc de a putea să pară surd, mut și analfabet; de aceea, ar fi fost cu neputință să trezească bănuelile cuiva.

În scurgerea a șase luni de zile, **Rackminoff** învăță atâtea lucruri despre serviciul secret niponic, încât să-l poată combate cu succes. Atunci, ca să nu dea de bănuț, simulă un accident mortal în cursul căruia fusese tăiat de o locomotivă. Se găsi într-adevăr, un cadavru mutilat care fu recunoscut ca fiind acela al servitorului surdo-mut. Și iată-l pe **Rackminoff** liber de acum să se folosească în voie de secretele descoperite. În zilele acelea, la Tokio, se întocmise un plan amănunțit de expansiune în China și **Rackminoff** avea tot interesul să intre în stăpânirea unui asemenea document. **Rackminoff** își schimbă portul, devenind un bogat principe georgian. În chipul acesta, avu prilej să-și alăture mulți Japonezi pe cari îi știa că sunt membri ai „Comitetului de supraveghere” și să urmărească, pas cu pas, toate uneltirile lor.

Într-o zi, se refugie, travestit, în casa unuia din acești agenți, rugându-l să-i dea găzduire.

Japonezul consimți să-l găzduiască până când pericolul va fi trecut. Introdus astfel în

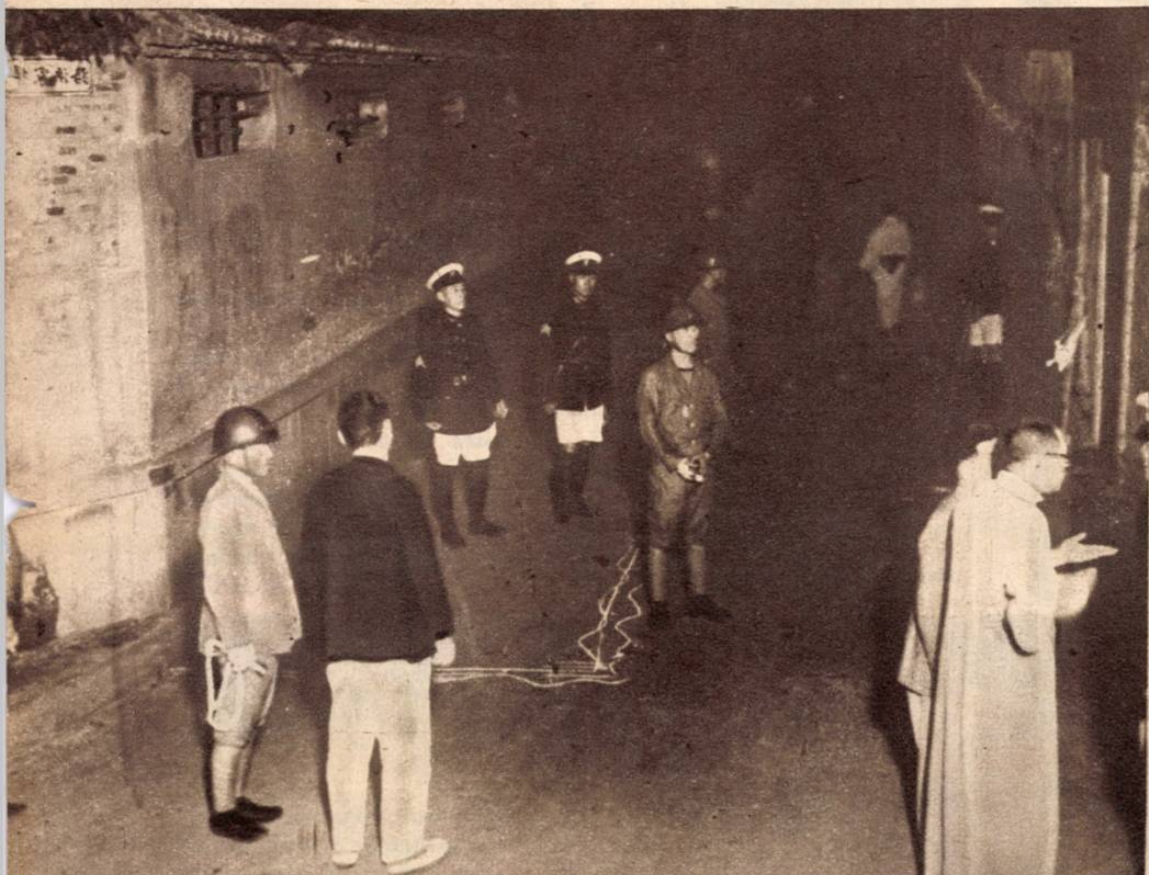
...Dar acesta nu e singurul episod de spionaj în stil mare pus la cale de puterile occidentale contra Împărăției Soarelui Răsare. Cât despre metodele de infiltrare politică pe care Japonezii o instaurează de câțiva ani, sub masca nevinovată a comerțului, ele sunt și mai cunoscute. Chiar deunăzi presa americană denunța opiniei publice uneltirile Japoniei în Canalul de Panama, încercările ei de a doborî prestigiul rasei albe spre a impune o periculoasă hegemonie galbenă asupra tuturor popoarelor, năzuința de a realiza visul superb și smintit al unui imperialism mondial....

P. G. Jansen.

La Shan Hai Kwan în China, ca și în multe alte gări, s'au alăturat literelor chineze și cele japoneze așa cum vedem în fotografia noastră.

Aspect din Shanghai, luat în timpul recentului conflict chino-japonez.

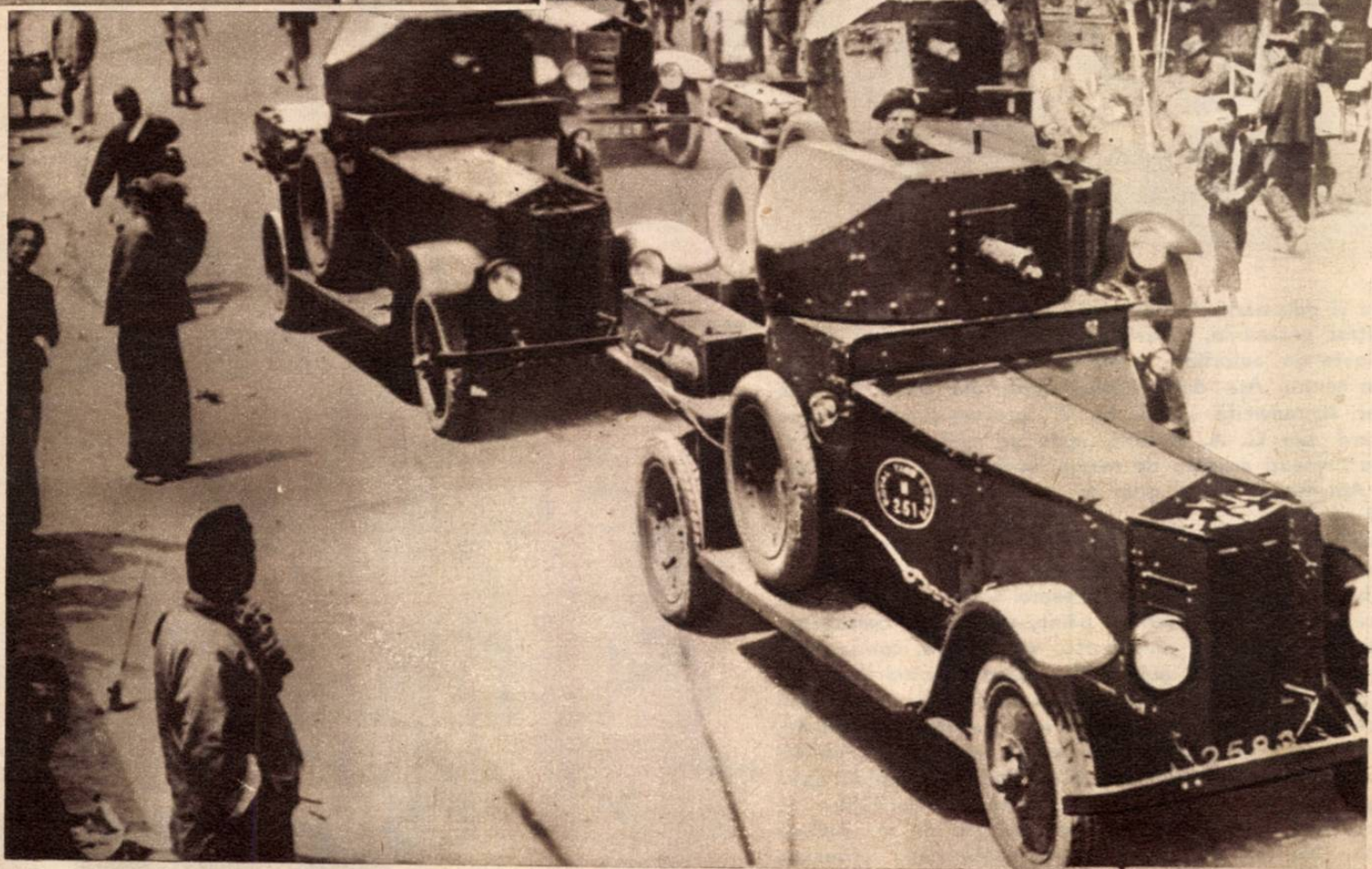
La Shanghai, un înalt demnitar japonez a fost ucis de Chinezii. Aceasta este și origina recentului conflict chino-japonez. Fotografia noastră înfățișează locul pe care s'a petrecut crima.

tabăra dușmană, și interceptând un raport telegrafic cifrat căruia îi cunoștea cheia, reuși să afle că planul de care trebuia să se intereseze era păstrat în cassa de fer a unuia din șefi.

În împrejurarea aceea, el săvârși singura greșală din cariera lui, greșală care trebuia să-i fie fatală. Crezând că nu e supravegheat, transmise superiorilor lui un mesaj telegrafic, cifrat: „Găsit. Mă înapoiex mâine”.

Aceasta a fost de-ajuns ca să-l piardă. Noaptea, după ce spărsese cassa de fer, țâșni afară un nor de gaze otrăvitoare care-l ucise în câteva secunde, corect, în tăcere, după stilul oriental...

Dispărând **Rackminoff**, nimeni n'a mai fost în stare să descopere intrigile „Centrului de supraveghere” niponic.

OAMENI A CĂROR EXISTENȚĂ DEPINDE DE INTAMPLARE

Șoferii. — Ce nu știe publicul. — 14 până la 20 ore de veghe și muncă pe zi. — Riscuri.

TAXI..

Limuzina se oprește brusc, iar portiera se deschide. Dar câți dintre acei cari utilizează acest mijloc practic și comod de locomoțiune, s'au întrebat vreodată ce fel de viață duce șoferul? Căci o bună parte dintre meseriașii noștri, sunt mecanici sau șoferi.

Exceptând pe cei „de casă” șoferii au o existență grea, presărată cu mizerii de tot felul. Câți dintre ei, proprietari sau cu simbrie, pot scoate peste cheltuieli, o pâine ca toți oamenii? Și câți nu-și scot măcar costul benzinei... Stau înșirați ca într-o caravană, în așteptarea vreunui client, adus de întâmplare. De câte ori, așteptarea aceasta nu este zadarnică... Indurând capriciile timpului — ploaie, vânt, frig — stau neclintii în stații, uneori certându-se când „rândul” nu este respectat... Căci după cum se știe, în stație, clientul alege prima mașină, cea din capul caravanei, pe cât timp, cele din urmă înaintează pe măsură ce li se eliberează locurile.

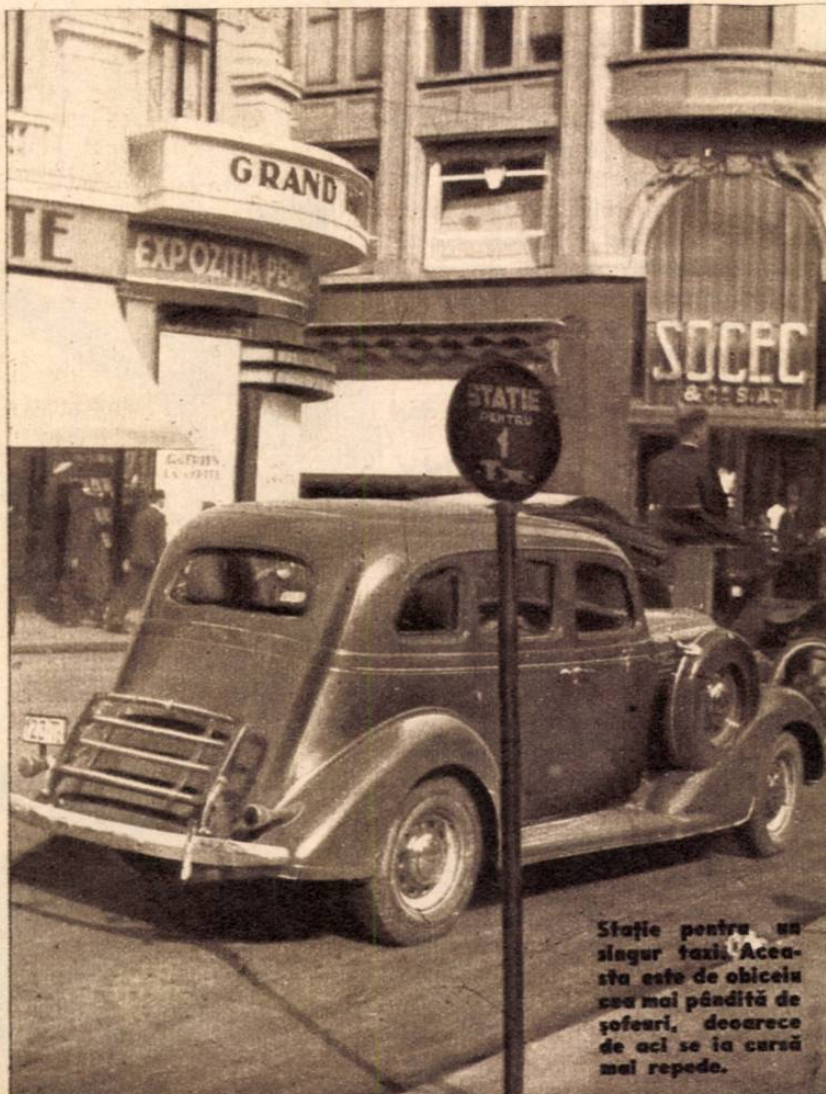
Cei mai mulți șoferi lucrează pe mașini străine. Proprietarul, chiar dacă o duce astăzi mai prost, nu-i pasă. Măine poate va avea mai mult noroc. Cu totul alta este însă situația celorlalți, salariați.

Aceștia dacă n'au câștigat mai mult decât îi costă benzina, sunt amenințați să moară de foame, stăpânii neplătindu-le leafă, pentru... pierdere!

Și de câte ori întâmplarea nu face ca unii să nu câștige nimic zile de-a-rândul...

CE NU ȘTIE PUBLICUL

Am cutureat mai multe stații de mașini din

Stație pentru un singur taxi. Aceasta este de obicei cea mai pândită de șoferi, deoarece de aci se ia cursă mai repede.

— Uite, domnule, — urmă cu un pic de revoltă în glas — uite ce câștigă astăzi, dela 7 dimineața până acum, la 5 după amiază, un șofer: 170 lei... 80 benzina, deci ce-i mai rămâne? Dela un timp mă tot paște gândul să-mi vând mașina... Dacă n'ar fi a mea, m'aș fi apucat de mult de altă meserie!

INDISCREȚII

Peste mizeriile enumerate mai sus, meseria de șofer este supusă și altor neplăceri. Ei sunt bruscați de clienții prea pretențioși sau prea bine dispuși. Am fost astfel martor la următoarea scenă:

Un șofer a avut un client, care i-a cerut să-l ducă „acasă”. Întrebându-l „unde”, clientul s'a enervat, i-a spart un geam și comedia s'a terminat la comisariat.

Un alt client, după ce s'a plimbat cu mașina prin tot orașul, n'a vrut să plătească decât 30 lei, în timp ce aparatul marcase 170... Dar într'un conflict survenit între client și șofer, primul are mai totdeauna dreptate. Un alt șofer mi-a povestit un caz bizar: doi tineri logodnici l-au rugat să-i ducă la șosea. Acolo, oprind mai la o parte de șosea, au tras storurile spre a nu fi stingheriți de nimeni.

Șoferul, protestând, a mâncat bătaie și s'a ales cu capul spart!

Publicul nu se poartă tocmai cum ar trebui cu șoferii. Pe câți nu i-am auzit injurând și amenințând...

Deodată, de peste drum, cineva strigă: „Taxi”. Într-o clipă, toți șoferii orau la volan, grăbindu-se să înainteze, conform regulamentului, pentru a ajunge să facă o cursă reprezentând poate pâinea din acea zi.

NELL CRUDU

Mașinile stau la rând, iar șoferii stau de vorbă. Clienții nu se arată.

centru și dela periferie. Peste tot, șoferii strânși laolaltă își povestesc necazurile, pățaniile. În Capitală, datorită măsurilor luate de autorități, avem câteva stații de mașini de lux, în centru. Așa de exemplu, stația din piața Cercului Militar, supranumită „stația no. 2”, precum și altele de pe bulevard sau C. A. Rosetti, unde se află și un telefon pentru comenzi urgente de mașini, în locuri unde nu se găsesc. Am intrat într'un grup de șoferi și am început să discut cu unul:

— Publicul habar n'are de mizeria noastră. Lumea crede că a fi șofer este o fericire. Meseria noastră — cred ei — este bănoasă și... frumoasă: te plimbi toată ziua. Nimeni nu știe că deabia ne scoatem o pâine, din motive cunoscute: mașini prea multe, pe de-o parte, pe de alta, concurența: tramvaiele și mai ales autobusele. Când cu cinci lei mergi dela periferie în centru, de ce ai da 30—40 lei unei mașini particulare? Facem treabă când iese publicul dela spectacole sau când cade câte o ploaie, pe neașteptate. Publicul ia atunci ce întâlnește în cale. N'are timp să aștepte: apa-l gonește! Un alt neajuns este și severitatea autorităților: la cea mai mică greșală, suntem amendați sau ni se confiscă permisul. Nu mai pomenesc de accidente, când totdeauna șoferul este cel vinovat!

Interlocutorul meu se opri și-și șterse necăjit fruntea cu batista.

Mașina luxoasă, care s'a plimbat toată ziua prin cele mai elegante cartiere, se retrage noaptea în cartierul proprietarului ei, la periferia mizeră.

GARDA REGELUI

ISTORICUL CELUI MAI VECHIU REGIMENT AL IMPERIULUI BRITANIC

de J. KARVER

MAJESTATEA Sa Regele Eduard al VIII-lea, a trecut recent în revistă „garda națională”. Faptul a fost un eveniment pentru faimosul corp de veterani cari de câteva decenii n'au mai trecut pe sub ochii monarhului.

Aceasta era însă una dintre ceremoniile cu care tânărul rege trebuia să-și inaugureze domnia, fiindcă, Garda Națională, nu are numai meritul de a fi cea mai veche formație militară a imperiului, dar de secole constituie o gardă personală a suveranului.

Înainte vreme, ea îl însoțea pe câmpul de luptă, în călătoriile pe care le făcea prin regat, și era răspunzătoare de securitatea lui chiar în interiorul palatelor sale. În epoca Tudorilor, gardii aceștia se bucurau de atâta considerație încât fuseseră însărcinați să facă patul regelui, ceea ce constituia o complicitate și prețioasă formalitate.

Garda Națională a fost înființată la 16 Septembrie 1485, imediat după bătălia de la Bosworth unde Richard al III-lea a fost înfrânt și ucis de către Henric al VII-lea, ceea ce înseamnă o istorie de peste patru secole și jumătate. Se pare că în cursul exilului său, Henric și-a ales o mână de oameni credincioși pentru a-l sekunda în luptă și aceștia au format mai târziu celebra sa gardă.

În arhivele Londrei se mai poate vedea și astăzi un document, datat imediat după bătălia mai sus menționată, prin care un anume William Browne, este numit guard al Regelui: „pentru bunele servicii pe care smeritul și credinciosul nostru supus, William Browne ni le-a adus până acum în luptă precum și dincolo de mare, în victorioasa noastră călătorie, îl facem membru al găzii noastre”, spune hrisov-ul.

Henric al VII-lea a fost încoronat la 21 Octombrie 1485, în mănăstirea Westminster. În ziua aceea, „garda regelui” a defilat mai întâi pe dinaintea căpitanului său, John de Vere, cel de al treisprezecelea conte de Oxford, care mai era conetabil al Turnului și Mare Lord Amiral. Garda avea cincizeci de membri, și din ziua aceea a mers crescând așa că astăzi este cea mai veche formație militară a Angliei.

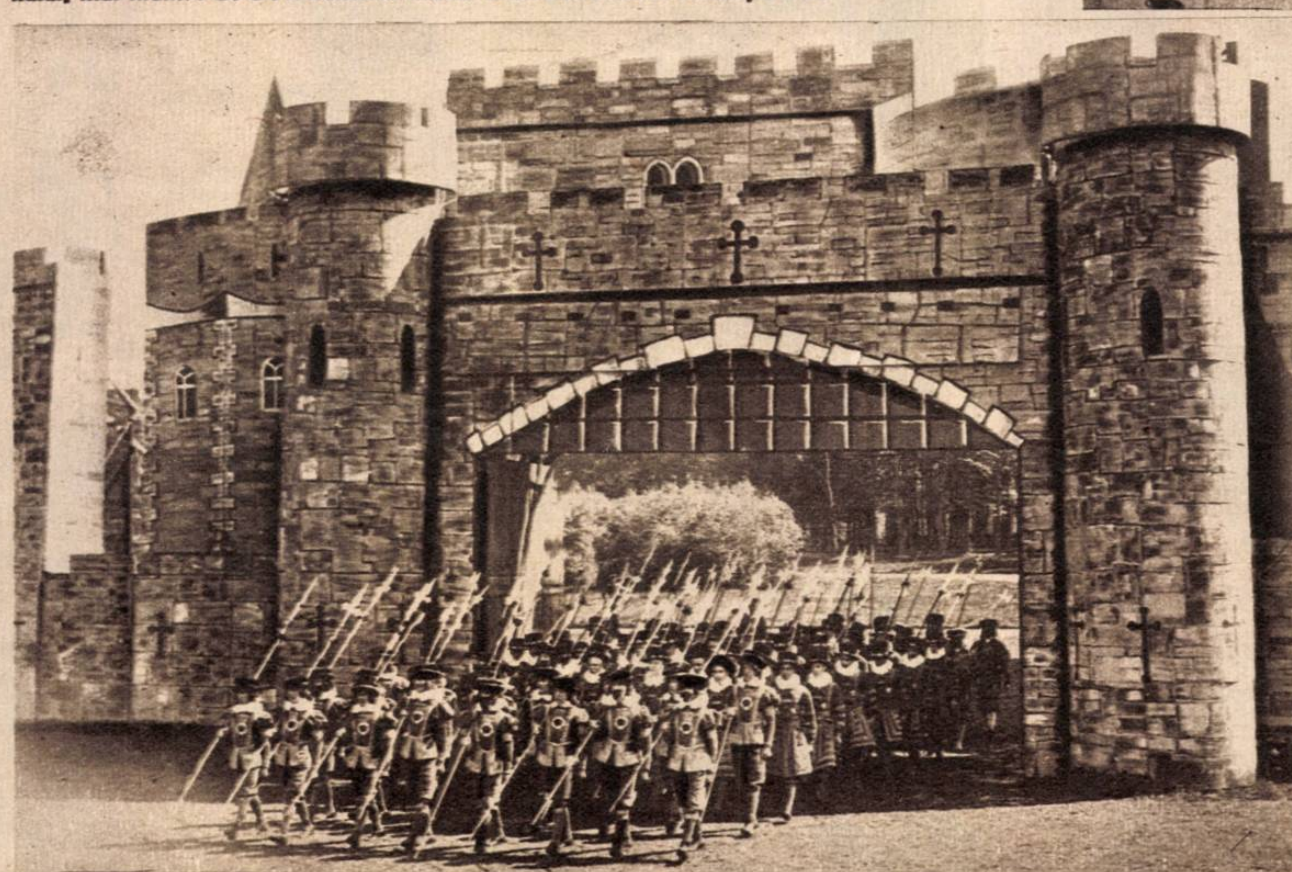
Regii din epocile precedente, au avut gărzii personale de arcași și actualul suveran al Angliei mai are încă o astfel de gardă în Scoția. Dar Henric al VII-lea a fost primul care și-a echipat gardii cu alebarde — ce mai apar încă și astăzi — le-a sporit treptat numărul așa că în anul 1509, anul morții sale, garda număra 125 de membri.

Regele Henric al VIII-lea, și-a mărit garda la 600 de persoane și a luat-o cu sine în vizita pe care a făcut-o lui Francisc I, monarhul Franței; aceasta mai mult pentru a da o impresie de grandoare și de fast. Mai târziu, Elisabeta a redus numărul gardzilor la 200. Astăzi, gardii au un rol pur ceremonial; la început, însă, ei au fost nedespărțiți de monarh, ziua și noaptea, atât în țară, cât și peste granițe. În afară de facerea patului, care a fost menționată, gardii mai aveau însărcinarea să guste din mâncărurile și băuturile suveranului, mai înainte de a-i fi aduse la masă. O altă străveche atribuție a lor

Garda regelui părăsind capela St. James, după serviciul anual al Bobotezei.

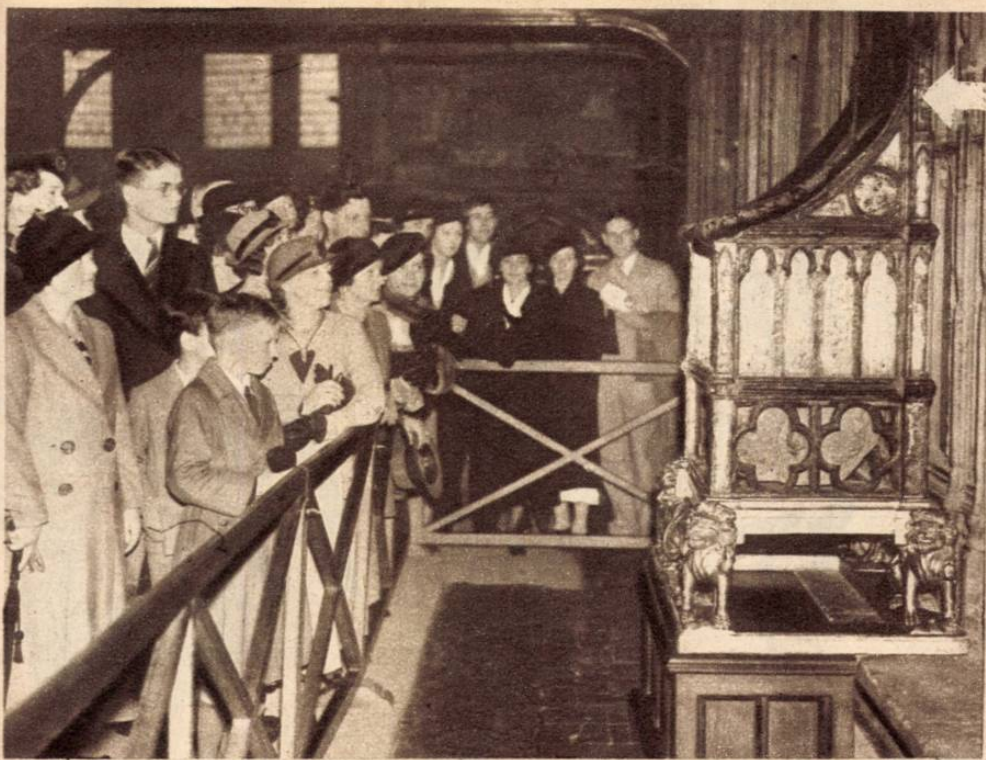
Un membru al găzii regale împărțind copiilor de școală bețe pentru tradiționala ceremonie, denumită „Beating of the bounds”.

Garda regelui, în pitorescul costum de pe vremea Tudorilor, părăsește turnul istoric al Londrei.

care a intrat în tradiție, este cercetarea pivnițelor Camerei și Senatului, la deschiderea fiecărei sesiuni. Aceasta datează din 1605, anul așa numitului „Gunpowder Plot”, când membrii găzii l-au prins pe Guy Fawkes împreună cu ceilalți conspiratori și i-au închis în turnul Londrei. Astăzi, ei mai merg încă de o parte și de alta a trăsorii regale în ziua când monarhul deschide parlamentul. Ultima dată când această gardă a luat parte activă pe câmpul de luptă a fost cu George al II-lea, la Dettingen. Prin costumele lor rămase aproape neschimbate din epoca Tudorilor gardii constituiesc una dintre cele mai pitorești apariții. Pantaloni bufanți până la genunchi, de culoare roșie, coletele albe și înalte, dantelele, săbiile ornamentale și alebardele strălucitoare de oțel cu franjuri de fir și mătase roșie, fac din ei o fascinantă evocare a vechii Londre. Serviciul în această gardă este considerat ca o mare cinste și membrii săi se recrutează dintre veteranii diferitelor forțe ale armatei britanice. Ei trebuie să fi activat mai întâi în armata țării, în armata indiană sau în marina regală; din aceste câmpuri se aleg numai elemente ce se disting iar solda lor este privită ca o pensie.

TRONUL PENTRU INCORONAREA REGELUI ANGLIEI

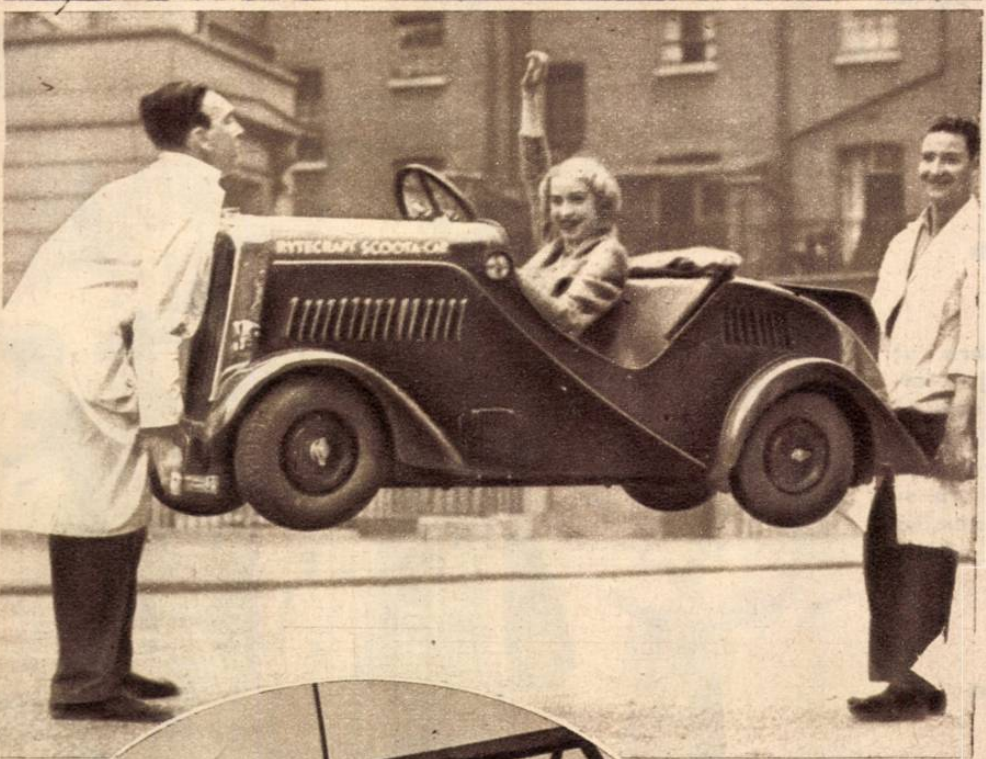
La Westminster Abbey din Londra a fost expus tronul pe care va ședea Regele Eduard al VIII-lea al Angliei în timpul ceremoniei încoronării, la 11 Mai 1937.

PATRU PERECHI DE GEMENI

Mrs. și Mr. Harvey Clark din Zanesville (America) au reușit să bată recordul aducând pe lume patru perechi de gemeni. De la stânga spre dreapta, în fotografia noastră, Robert și Ross în vârstă de 14 ani, Don și Halle în vârstă de 12 ani, Joe și Jim în vârstă de 10 ani, Mildred și Margaret în vârstă de 6 ani.

CEL MAI ECONOMOM AUTOMOBIL

O firmă londoneză a construit o mașină liliputană, care constituie un record în materie de randament. Deși poate atinge o viteză de 70 km, pe oră, mașina nu consumă decât patru litri de benzină la sută de kilometri. Mașina costă 80 lire sterline (circa 60.000 lei).

DIN LUME

LUCRĂTORI ACROBAȚI

Se lucrează actualmente, la înălțimi imense, la construcția giganticului pod dela San Francisco. Lucrătorii sunt expuși căderilor și accidentelor cele mai grave. Pentru a preîntâmpina aceasta, s'au instalat plase speciale, așa cum vedem în fotografia noastră, care pun în siguranță pe lucrători.

CONGRESUL GEMENILOR

La Fort Wayner, în America de Nord, a avut loc un congres al gemenilor. Fotografia noastră înfățișează pe cele mai frumoase surori gemene, Miss Geneviève și Miss Jeanette Dumas din Chicago, cu cele mai tinere participante la congres, surorile Joes și Joan Snyder din Columbia-City.

„VĂ PREZINT ORAȘUL MEU:...”

O RUBRICĂ NOUĂ ÎN „REALITATEA ILUSTRATĂ”. — SOLICITĂM COLABORAREA TUTUROR PRIETENILOR NOȘTRI

1.000 LEI DE ARTICOL

VOIND pe de-o parte să înconjurăm păcatul unei părtiniri nedrepte, în folosul Bucureștilor și în paguba orașelor de provincie, numai pentru că revista apare în Capitală, iar pe de-alta, să încurajăm aptitudini și talente necunoscute, revista noastră a luat inițiativa întemeierii unei noi rubrici, în care săptămânal să se facă descrierea câte unui oraș din țară, cu locurile și oamenii cari merită să fie amintiți. Bineînțeles că aceste descrieri, apărând în „Realitatea Ilustrată”, urmează ca neapărat să fie însoțite de fotografii. În felul acesta, cititorii revistei, încetul cu încetul, își vor putea face o imagine vie a ce este țara întreagă, vor putea afla tot ce e demn de văzut și de cunoscut și mulți vor fi cei ispițiți să viziteze locurile frumoase din România.

Am fi putut face aceste prezentări de orașe, trimițând un reporter să colinde pe rând orașele și să ne trimită descrierea lor împreună cu fotografii.

Socotim însă că nu-i cu puțință să se vorbească temeinic și frumos de o comună, decât de către acei cari s'au născut și au trăit în comună. Aceștia cunosc oamenii, cunosc locurile și simt dragoste pentru orașul sau satul lor natal.

Invităm deci pe cititorii din toată țara, cari socot c'ar putea scrie spiritual și frumos despre orașul lor și despre oamenii cari trăesc în el, să trimeată asemenea articole la „Realitatea Ilustrată”.

Din ele trebuie să reiasă în primul rând, viața specifică a comunei despre care se vorbește. Articolele trebuiesc să fie însoțite de fotografii anume făcute. Altminteri viitorii noștri colaboratori au toată libertatea să-și întocmească articolele cum vor.

În fiecare săptămână vom publica descrierea unui oraș în rubrica intitulată: „Vă prezint orașul meu:....”, alegând dintre articolele primite pe cel mai bun.

Bineînțeles că în fiecare comună se vor găsi doi, trei sau chiar mai mulți scriitori, cari să fie în stare să ne redea, în chip atrăgător, înfățișarea orașului lor. Noi vom publica pe cel mai bine scris.

Colaboratorul al cărui articol a apărut, primește imediat la apariție, un onorariu de 1.000 (una mie) lei. Deasemenea vom plăti fotografiile ce ni se vor trimite, dacă au fost special făcute pentru noi.

Oricine, fără restricție, poate colabora la această rubrică dar nu este îngăduit colaboratorilor să scrie despre altă comună decât aceea în care s'au născut și trăesc. Menționăm însă că articolele nu trebuie să întrecă două pagini din revistă.

Articolele nepublicate se retrimite autorilor, numai dacă au avut grijă să adauge mărci pentru francare.

Rubrica: „Vă prezint orașul meu...” ia ființă începând dela 1 Noiembrie crt. Și până atunci și dela acea dată înainte, primim la redacția noastră articolele colaboratorilor ocazionali.

Pe plic se va menționa: pentru rubrica: „Vă prezint orașul meu...”.

Mici sfaturi Scherk

Vă va iubi mai mult doamnă dacă-l scăpați de tortura cotidiană, dedupă ras. Oferiți un flacon de TARR, care suprimă usturimea răsului, netezește pielea și-l ferește de infecții. Flacoane à Lei 51, 72 și 129.

O pudră care ține

este pudra «Mystikum» Scherk. Superioară tuturor celorlalte prin puritatea și finețea ei. Are un parfum delicat și persistent. Cutii à Lei 35, 75 și 130.

Machilajul natural

caracterizează femeia elegantă. Si Dvs. veți reuși să fiți «naturală» întrebuințând fardul «Mystikum» Scherk — care aderă perfect dându-vă acea nuanță veritabilă pe care bărbații o apreciază atât de mult. Cutia Lei 70.

Citiți cârticica atașată flaconului cu loțiunea de față Scherk. Veți vedea

că numai pielea bine curățată dă senzația de prospețime și înfățișarea

tinerească, dobândind farmecul atractiv al unei frumuseți sănă-

toase. Loțiunea de față Scherk curăță profund pielea, dând

un obraz neted, delicat și îmbujorat. Flacoane à Lei 62,

103, 164, 300, 475. Reprezentanța generală:

Excelsior, Calea Moșilor 78, București I.

O carte vă informează

SCHERK
PARIS - BERLIN

500 femei reprezentând societățile feminine din toată lumea, manifestează pentru pace, la Dubrovnik

LA sfârșitul lui Septembrie, pa când cei din urmă vilegiaturiști de pe țărmurile yugoslave ale Adriaticei se pregăteau să plece la căminurile lor, au început a sosi la Dubrovnik, portul din sudul Yugoslaviei, delegațiuni feminine din toate colțurile lumii. Cu patru ani în urmă s'a fixat această minunată localitate din Dalmația, pentru viitoarea adunare generală a consiliului feminin internațional.

Consiliul internațional feminin, care e un soi de federație a societăților feminine din diferite țări, a fost înființat la 1888, în America. Cu trecerea anilor, importanța acestei organizațiuni ale tot crescut, ajungând să cuprindă reprezentante ale mai tuturor societăților feminine din lume. Într'adevăr, la congresul din Dubrovnik au participat delegate din Australia, Austria, Africa de Sud, Belgia, Canada, Cehoslovacia, Danemarca, Elveția, Estonia, Finlanda, Franța, Grecia, India, Irlanda, Italia, Letonia, Lituania, Marea Britanie, Norvegia, Olanda, Peru, Polonia, România, Statele Unite ale Americii, Suedia, Ungaria și Yugoslavia. Din toate aceste țări, unele foarte depărtate, au venit delegațiuni de câte trei până la zece doamne, și dacă adăogăm la numărul lor pe reprezentantele celor 20 societăți feminine internaționale simpatizante precum și numeroase doamne yugoslave, care au făcut oficiul de gazdă, înțelegem că Dubrovnikul abea a putut adăposti atâta lume.

Regina Maria a României și Regina Mari-oara a Yugoslaviei la plimbare prin Dubrovnik, în zilele congresului.

Dubrovnik, vedere generală.

Numeroase motive binecuvântate fac ca în societățile feminine să joace rol de seamă acele femei, cari au trecut de mult în a doua jumătate a vieții, și cele mai multe au pierdut orice farmec. Bineînțeles că printre ele se găsesc astfel multe soacre și glumeții răutacioși au putut pune în seama acestora din urmă, schimbarea bruscă, în rău, a vremii, la Dubrovnik. Căci de unde la 27 Septembrie, până a nu sosi în localitatea de vilegiatură respectabilele delegate la consiliul internațional feminin, era pe toată coasta o vreme minunată, iar pe cer zâmbea un soare cald, în toată vigoarea tinereții, îmbiând lumea să se cufunde cu voluptate în apele azurii ale mării și semănând regrete în inimile acelor a căror vacanță lua sfârșit, — a doua zi, la 28, nori plumburii au acoperit cerul și — după patru luni de secetă, în chip cu totul neobiceiuit în acest loc — s'a pornit o ploaie rece și nesfârșită, menită să neurastenizeze și pe cei mai pasionați jucători de bridge, cari în alte împrejurări consideră o fericire o zi de ploaie în timpul vacanței. Dar vremea aceasta a îngăduit congresistelor să lucreze cu sârguință în diferitele comisiuni ale adunării generale, în cele trei zile ce-au precedat congresul public.

Sedința festivă a Adunării generale a Consiliului internațional feminin, la Dubrovnik. Vorbește prezidenta, lady Aberdeen. A treia din stânga, d-na Alexandrina Cantacuzino.

O vilă în Dubrovnik.

Trebue să relevăm că adunarea generală a consiliului feminin din anul acesta, a căpătat o strălucire deosebită, prin prezența doamnei Cécile Brunswick, subsecretară de stat la Educația Națională, în cabinetul francez, și care a fost delegată, împreună cu șeful său de cabinet, doamna Vavasseur, să reprezinte guvernul francez. Guvernul yugoslav a fost reprezentat de către d. Jura Jančević, ministrul pădurilor și minelor. Delegația română a fost formată din doamna Alexandrina Cantacuzino, una din vice-președintele consiliului internațional, doamna Caliope Dinescu și d-na Lucia Stinghe. Adunarea festivă a avut loc în sala teatrului din Dubrovnik, care a fost pavoa-zată cu drapelele tuturor țărilor participante. Drapelul german lipsește, după

Doamna D. A. Vavasseur, șefă de cabinet a subsecretarei de stat la Educația Națională, în guvernul francez.

cum lipsește și delegația germană, căci domnul Hitler a disolvat cu doi ani în urmă orice confederație internațională, deci și consiliul internațional feminin din Germania. Sala are aspect de sărbătoare și deabia cuprinde publicul numeros care se îmbulzește să intre. Fără ploaia exasperantă, femeile Yugoslave, cehe și polone care au venit îmbrăcate în costume naționale, ca vizitatoare la congres, ar fi de un pitoresc puțin obișnuit, pe străzile vechi cetăți din fosta Ragusa. Dar plouă, plouă într'una. Pe scenă numeroase doamne președinte, vice-președinte, membre în birou și delegate, care vor să aducă salutul societăților surori. Prezidează doamna Ishbel, marchiză de Aberdeen și Temair, din Canada. E o bătrână venerabilă, foarte iubită pentru progresul uriaș pe care a știut să-l imprime consiliului. În anul acesta se retrage dela președinție, urmând ca în locul ei să fie aleasă doamna baroană Pol Boel, președinta delegației belgiene. Doamna Cantacuzino, a cărei candidatură se pusese în primul rând, a refuzat această onoare. Dintre personalitățile care participă la ședința festivă, în afară de primarul orașului, vom menționa pe d-na Cecile Brunschwig, subsecretar de stat la Educație, în guvernul francez, pe Jura Jancovici, ministru jugoslav, pe d-na Avril de Sainte-Croix, d-nasenator F. Plaminkova (Cehoslovacia), principesa Alexandrina Cantacuzino (România), d-na Maria Ogilvie Gordon (Australia), d-na dr. Amalie Fossio (Italia), d-na Antoine Steinach (Austria), contesa Albert Apponyi (Ungaria), d-na dr. Jeanne Emile Vandervelde (Belgia), d-na Lepossane Petkovitch (Yugoslavia), d-na dr. Koshilvi Nowrange și d-na Seetbai Peramand (India), d-na dr. Louise C. Ball (Statele Unite) etc. După obicinuitele salutări, ministrul Yugoslav remite din partea regentei, în numele regelui Petru II, decorația Sf. Sava, gradul I, d-nei Aberdeen și în gradul al II-lea d-nelor de St. Croix și Gordon.

Discursurile festive care-au urmat trădau îngrijorare pentru soarta omenirii, a copiilor care poate mâine vor fi nevoiți să-și părăsească și ei căminurile, cum au făcut părinții și frații lor, cu mai puțin de un pătrar de veac în urmă, să ia armele și să se ucidă între ei. Consiliul internațional al femeilor consideră drept cea mai de seamă menire a sa să lupte din răpuleri pentru menținerea păcii.

Lucrările congresului feminin din Dubrovnik au durat până Joi 8 Octombrie. Sunt numeroase comisii: finanțe, presă, pace și arbitraj, legi, sufragiu, unitatea moralei, igienă publică, educație, migrațiune, munca feminină, protecția copilului, arte, literă, cinema și radiodifuziune. Aceste comisii au o serie de probleme de desbătut, dintre care cităm ca mai interesante: „Apel internațional pentru întâ-

Congresiste în costum național, pe străzile din Dubrovnik.

rire a Societății Națiunilor”; „Crearea unei noi organizațiuni de pace, bazată pe o Societate a Națiunilor întărită”; „Susținerea Pactului Societății Națiunilor”; „Pacea Mondială”; „Naționalitatea femeii măritată”; „Prelungirea instrucției după vârsta școlară”; „O mai bună educație a copiilor ca cetățeni ai lumii”, etc. Fiecare din aceste probleme merită o dezvoltare deosebită, pe care o vom face poate cu alt prilej. A aruncat oarecare umbră asupra acestei adunări cearta care a izbucnit între reprezentantele societăților slovene — organiza-

Delegata indiană la congresul feminin din Dubrovnik.

toare ale congresului — și femeile croate. Cearta a fost mai gravă decât obicinuitele neînțelegeri din sânul societăților feminine și a impresionat în mod neplăcut oaspetele străine, la care s'au plâns femeile croate. În încheiere vom nota că Regina Maria a Yugoslaviei și Regina Maria a României — care actualmente se află la Dubrovnik — s'au interesat de aproape de adunarea consiliului internațional feminin. După adunarea festivă a consiliului feminin, doamna Cantacuzino, vice-președintă în consiliul internațional și delegata României la adunare, ne-a dat câteva lămuriri.

La acest congres — a spus președinta delegației române — a plutit o atmosferă specială de seriozitate, de reculegere, pentru că desigur fiecare și-a dat seama de gravitatea clipei de azi, de răspunderea ce apasă asupra femeii, care prin însuși rolul ei în viață, este un străjer de conștiință. A mai fost și emoția stărnită de despărțirea consiliului de prezidenta lui, care după o muncă de 48 ani, își încetează activitatea. Marchiza de Aberdeen pleacă însoțită de aghiotantele ei, doamnele de Saint-Croix și Elisabeth Cadbury. Ea are mângâierea că și-a văzut opera înfăptuită. Doamna Cantacuzino a avut un deosebit succes la această adunare, în special la comisia pentru arte, pe care a prezidat-o, și la comisia legilor. Codul nostru penal a fost recunoscut, în multe puncte, ca unul dintre cele mai bune. Delegata Poloniei, d-na Grabinska, care e și delegată la Liga Națiunilor, va veni în România spre a se interesa de organizația tribunalelor de copii, la noi în țară. La începutul săptămânii viitoare, vor veni în țară să ne viziteze delegatele Norvegiei, Suediei, Angliei și Franței, invitate de d-na Cantacuzino.

n. c.

D-na Brunschwig, subsecretar de stat la Educația Națională, în guvernul francez, a fost delegată acestui guvern la adunarea consiliului internațional feminin din Dubrovnik.

Somn adânc.... dar....

Microbii nu cunosc somnul. Toemai în cursul nopții ei atacă dinții. Nu le dați ocazia de a se propaga prin resturile de mâncare, ce rămân între dinți. După fiecare masă — și mai ales înainte de culcare, — curățați-vă bine dinții cu

Pasta de dinți NIVEA

și apoi clătiți bine gura.

Pasta de dinți Nivea, curăță radical, albind frumos dinții — și menține respirația curată și împăpătată. Ea este prin excelență ei calitate și eficacitate un adevărat produs „Nivea“.

Săptămâna TEATRALA★

de ION GOLEA

TEATRUL NAȚIONAL: „TROILUS ȘI CRESSIDA” PIESĂ IN 5 ACTE (24 TABLOURI) DE W. SHAKESPEARE

D-ra Elvira Godeanu și d. Victor Antonescu într-o scenă din „Troilus și Cressida”.

UN spectacol de mare tinută, o adevărată desfășurare pentru suflet, — iată ce este „Troilus și Cressida”. Este aceasta una dintre piesele lui Shakespeare de mai mic răsunet. Și totuși, ce lucruri minunate se desprind din fiecare pagină a ei. „Troilus și Cressida” ni-l prezintă pe Shakespeare drept un pacifist convins și un satiric de necruțătoare forță. Acțiunea desfășurându-se în tim-

nu atât prin ceea ce spune despre Elena cât prin felul cum ne-o prezintă pe Cressida. Această faptură minunată, de o rară frumusețe și de o „desăvârșită puritate de suflet”, jură dragoste vecinică lui Troilus, fiul lui Priam, regele Troiei. „Dacă vreodată îți voi înșela dragostea, toate femeile din lume care-și înșală iubiții să se numească Cressida”, — jură frumoasa fiică a lui Calchas, lui Troilus. Dar jurământul

șul troian, mișelește, pe la spate, când acesta era neînarmat. Dar nu aceste calități de satiră sunt singurele ale piesei „Troilus și Cressida”. Mai sunt monoloagele acelea minunate — ale Cressidei, ale lui Troilus și mai ales ale hilitului Thersit — care cuprind câte fraze atâtea adevăruri. D. Soare Z. Soare a înscenat Troilus și Cressida într'un decor fix, — aidoma aceluia în care Shakespeare își juca toate pie-

sele. Inscenarea în acest stil este interesantă ca document, dar și ca realizare în sine. Pe lângă atmosfera admirabil creată — mai ales în a doua și a treia parte a spectacolului — d. Soare a dat indicații foarte prețioase interpreților și figuranților. Credem că cele mai reușite scene ca atmosferă sunt: consfătuirea dintre fiii lui Priam cu tatăl lor, scena de dragoste dintre Troilus și Cressida, consfătuirea căpeteniilor grecești, scena balconului și finalul (monologul lui Troilus). Indrăgostitul Troilus, a fost interpretat de d. George Vraca. Siluetă impresionantă pe scenă, respirând prin toți porii o energie și o vigoare cuceritoare, d. Vraca al cărui glas schimbă zeci de nuanțe de o emotivă muzicalitate, a fost un veritabil erou și un pasionat îndrăgostit. Alături de d-sa, d-ra Elvira Godeanu, Cressidă de-o răpitoare frumusețe a exteriorizat de minune simfonia atât de

greu de pătruns a sufletului strălucitoarei eroine troiene. George Vraca — Elvira Godeanu, — iată un cuplu cu care s'ar mândri orice scenă din Apus. Creații excelente, care se înscriu într-o carieră, au d-nii Ion Manu în Thersit — și Victor Antonescu — în Pandarus, unchiul Cressidei. Frumose realizări au reușit de asemenea d-nii A. Pop Marțian — Ulise, N. Brancomir — Agamemnon — și d-na Aglae Metaxa — Cassandra, fiica lui Priam. S'au încadrat ansamblului, d-nii V. Lăzărescu, N. Bălățeanu, Gr. Mărculescu, D. Grigoriu, G. Măruță și d-na Nora Peyov. Au fost în interpretare și două, trei note discordante care nu au împietat însă prea mult asupra acestui spectacol de mare artă, a cărui prezentare face cinste primei noastre scene.

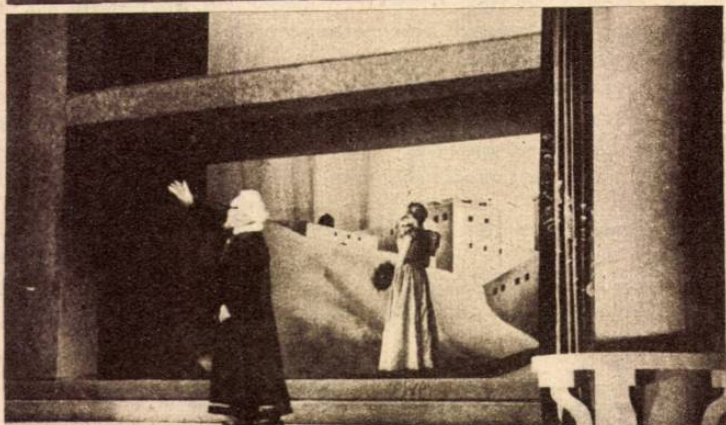
ION GOLEA

D. George Vraca într-o scenă din „Troilus și Cressida”.

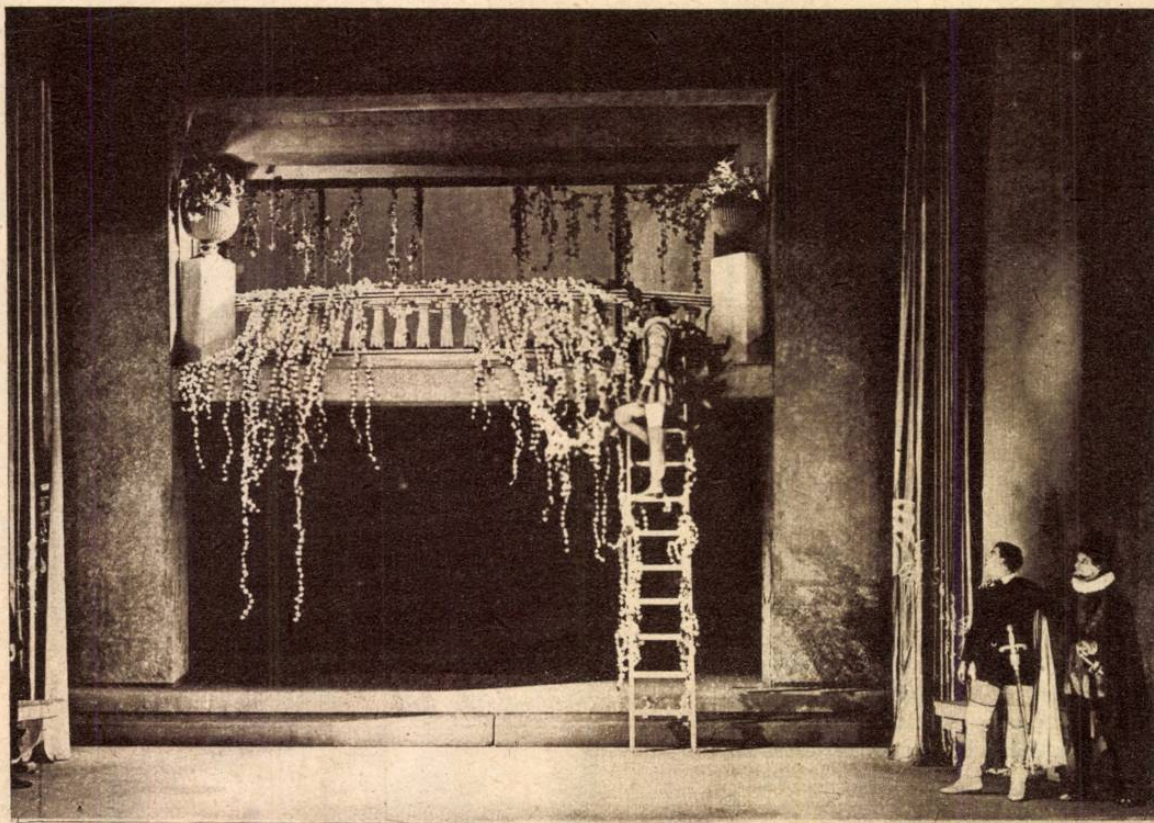
O scenă din „Troilus și Cressida”.

Scena balconului din „Troilus și Cressida”.

„asediului Troiei de către Greci, utorul ne arată cât de absurd este lupta aceasta a oamenilor și cât de neînsemnate sunt cauzele pentru care ei se înverșunează unii împotriva celorlalți. De șapte ani luptă Grecii împotriva Troienilor. Pentru ce? Pentru a răzbuna răpirea Elenei. „Dar până la sfârșitul luptei, Elena, femeia care reprezintă prețul luptei, va fi slută, bătrână, urâtă”, — spune în piesă Thersit, cocoșatul șchiop, batjocorit de toți, hidosul Thersit, prin al cărui glas, vorbește însuși Shakespeare. Iată-l deci pe marele Will ridicându-se împotriva războiului, — dar și împotriva femeii. Aceasta

acesta, atât de impresionant formulat, într-o noapte când cei doi îndrăgostiți păreau că-și contopesc pentru vecie sufletele, este călcat mai repede decât și-ar fi putut cineva închipui. Cu primul prilej, la primul care i-a ieșit în cale, Cressida uită de jurământ și-i dăruiește lui Diomedea, luptător grec, fâșia din mâneca lui Troilus pe care acesta i-o dăruise ca talisman în noaptea jurământului. Impotriva femeii, împotriva războiului, — dar și împotriva marilor eroi creați de sugestia mulțimii se ridică Shakespeare. Iată, ni-l prezintă pe Achile, idolul luptător al Grecilor, drept un laș care-l ucide pe Hector, frunta-

(Fotografii „Cosmophot”)

„Realitatea Ilustrată” institue un concurs pentru alegerea celor mai buni cântăreți și cântărețe pentru plăci

Aleșii vor semna numaidecât angajamente importante cu casa de imprimări „Pan”.

„**R**EALITATEA Ilustrată”, revista care prin concursurile ei a reușit să promoveze totdeauna elementele tinere și talentate care nu aveau prilejul să se afirme, a instituit un nou concurs pentru găsirea celor mai bune voci fonogenice, pentru a fi imprimate pe plăci de gramofon.

Profesioniștii sunt excluși de la acest concurs.

Participanții la concurs vor rămâne complet anonimi, cântând singuri într-o odaie unde se va instala microfonul. Juriul și publicul vor asculta vocile reproduse prin difuzorul care va fi instalat pe scena sălii de spectacol. Repetăm acest punct foarte important al anonimatului. **Candidatul nu va fi văzut nici de public, nici de juriu. I se va auzi doar vocea transmisă prin difuzor.**

Fiecare concurent va fi anunțat printr'un pseudonim, sub care se va înscrie la concurs. În acest mod, fiecare persoană care are voce are prilejul să și-o verifice și eventual să și-o valorifice, fără să i se cunoască numele și fără a fi văzută.

Câștigătorii concursului vor semna imediat un contract de angajament cu casa de plăci „Pan”, și vor imprima melodii pe plăcile „Pan” și „Lifa”. Deasemeni câștigătorii vor cânta la postul de radiodifuziune.

Concursul va avea loc la finele lunii Noembrie, și în fața unui juriu pe care-l vom anunța la timp.

Cei cari doresc să participe la concurs sunt rugați să ne trimită, completat, buletinul de mai jos.

BULETIN DE INSCRIERE

la concursul de cântăreți pentru plăci al revistei „Realitatea Ilustrată”

Pseudonimul .....

Concurenții nu trebuie să indice în buletinul de mai sus, decât pseudonimul pe care și-l aleg pentru participarea la concurs.

Numele, pronumele și adresa nu trebuie menționate, pentru a se respecta astfel anonimatul.

PLANTAREA DE TOAMNĂ ADUCE SUCCES SIGUR POMI FRUCTIFERI

Arbori pentru străzi, șosele și parcuri, brazi, trandafiri, pueți de salcâmi și glădice, VIȚE ALTOITE, etc., de calitate superioară, furnizează:

Pepinierele ȘTIRBEY, BUFTEA

Reprezentanța generală în București II, Str. Banului, 2
CATALOG GRATIS, LA CERERE

Reningher — Leonard — Drescher — Marcel,
conducătorii celui mai „en vogue” jazz
din București

Munca minuțioasă de laborator a specialiștilor, în materie de:

Pudră • Apă de Colonia •
Ruj • Fard • Parfumeri
au desăvârșit produsele:

Les Créations N.H.B.

Incercați-le! Sunt excelente.
De vânzare la cele mai bune farmacii, drogherii și parfumerii.
En gros: Balhazar, București Selari.

DURERI DE STOMAC ȘI ANEMIE

Știați Dv. că durerile de stomac ușoare dacă voiți, însă totuși chinuitoare — provin foarte adesea dintr-o stare de slăbiciune, din anemie. Într'adevăr, organismul unui om anemiatic dispune, firește, de o mai mică rezistență. Mușchii, circulația sângelui, nervii stomacului, ca și în tot restul corpului, funcționează rău iar stomacul fiind un organ extrem de delicat, reacția asupra lui e mai puternică. Fiecare masă devine un calvar, fiecare digestie, un chin.

Pentru potolirea — numai în trei minute — a acestor turburări ale stomacului — gaze, aciditate, dureri — luați MAGNESIA BISURATA. Migrenele, senzațiile de apăsare, somnolența, cari și ele sunt datorite unei digestii anevoioase și prea încete, vor dispărea ca prin minune din clipa în care ați absorbit o mică doză de MAGNESIA BISURATA. Apoi mulțumită exercițiilor, tonicelor, unei hrane sănătoase și îmbelșugate, veți fi din nou pe picioare. Fără să mai așteptați, luați Magnesia Bisurata și veți fi de îndată ușurat. Magnesia Bisurata se află de vânzare în toate farmaciile și drogueriile, cu prețul de Lei 75. — sau în format mare economic, cu Lei 110.

Institut medical cosmetic

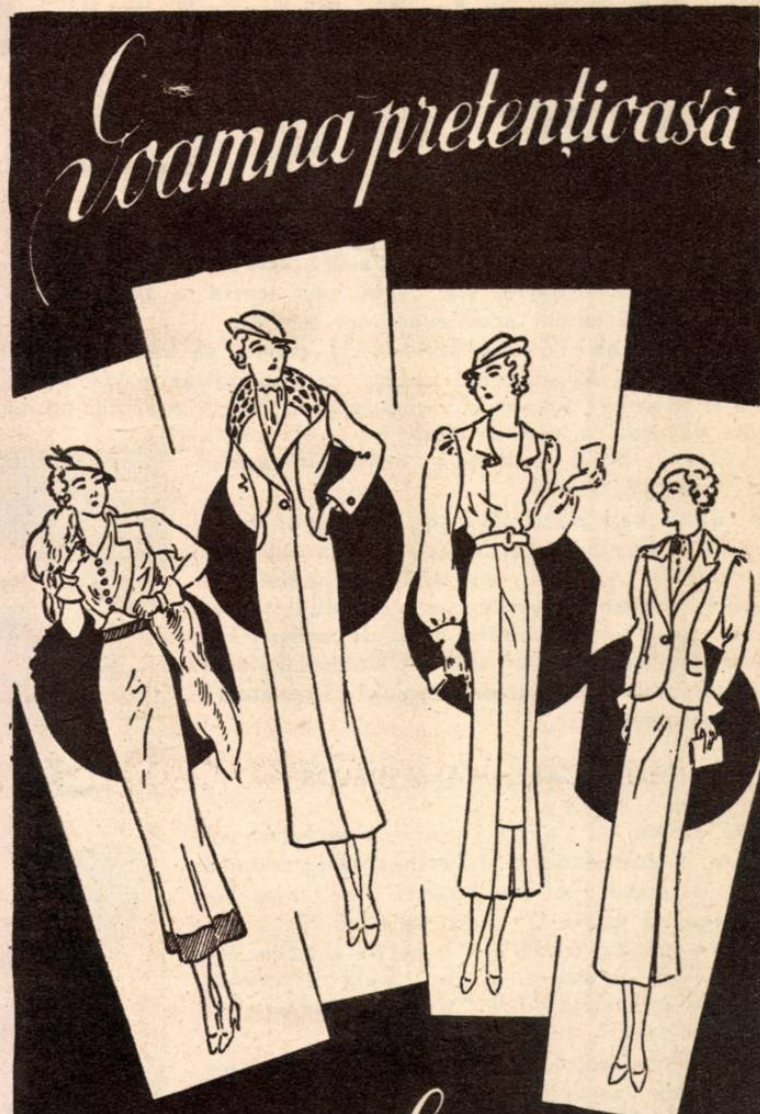
Str. Brezoianu 9, București III
Telefon 3-5922. Consult. 11-1, 5-8
sub conducerea unui medic dermatolog și unei doctoressă din Berlin.

Sfaturi și îngrijiri date de către specialiști în toate tărurile cosmetice.
Înlăturarea radicală a perilor de prisos, prin diatermie, îngrijirea frumuseții și a trupului etc.

PETROL EGGER

înlătură mătreața
oprește căderea părului
fixează coafura

cumpără la noi!

LA VULTURUL DE MARE CU PESTELE IN GHIARE

Theodor Atanasiu & Co. S.A.

STR. BAZACĂ 1 STR. CAROL 76 · 78 · 80 · 82 STR. HALELOR 21

Deveniți zilnic mai frumoasă

Jacă vă îngrijiți pielea rațional! Scherk Cold Cream, de noapte, compusă din ceară curată și uleiuri fine, nutrește țesutul, îndepărtează ridurile și dă obrazului o înfățișare sănătoasă și înfloritoare. Iar crema de zi Trisena, uscată, aplicată înainte de a vă pudra, menține tot timpul fața mată, fragedă și perb parfumată.

Cremele Scherk se vând în borcane à Lei 90 și 120 — în tuburi à Lei 45 și 65. Cereți o mostră de Coldcream contra Lei 12 timbre la »Parfex« Cal. Moșilor 78 București.

AVENTURIERUL ARISTOCRAT CARE S'A CĂSĂTORIT CU O REGINĂ

NU se cunoaște precis data la care-a venit pe lume Contele de Bothwell, dar se știe că în anul acesta se împlinesc 400 de ani de când s'a născut acest aventurier celebru.

Povestea Contelui de Bothwell, cariera sa trasată de un spirit frământat de neastâmpăr și de arzătoare ambiții, ce l-au ridicat în culmea măririi ca prinț consort al Mariei Stuart, regina Scoției, înscrie o pagină pasionantă în istorie, cu toate că eroul a avut un sfârșit tragic, la vârsta de 42 ani, într-o închisoare daneză, la castelul din Dragsholm.

Rămășițele sale pământești se află îngropate în biserica Faarevejle, de pe insula Seeland și ciudate au mai fost căile străbătute de nobilul scoțian, aventurier și irezistibil seducător, până la acest ultim lăcaș de odihnă. Povestea vieții sale este atât de fantastică, încât ar putea servi de ilustrare adagiului că realitatea întrece fantazia.

IDENTIFICAREA RĂMĂȘIȚELOR

Multă vreme nu s'a știut precis cine fusese îngropat în acel ciudat și străvechi cosciug de lemn de molift, așezat sub corul bisericii Faarevejle, dar legenda spune că acolo se aflau rămășițele Contelui de Bothwell, cel de-al treilea soț al Mariei Stuart, a cărui viață furtunoasă s'a sfârșit în închisoarea din Turnul Castelului Dragsholm.

Pe la mijlocul secolului trecut, pastorul și câțiva cetățeni din localitate au început a face cercetări în jurul misteriosului mormânt, și în prezența câtorva savanți de seamă, s'a examinat cu minuțiozitate cosciugul. Se vedea că era foarte ve-

Tânărul conte era extrem de ambițios și mulțumită rangului său, dobândi în scurt timp, cele mai înalte funcțiuni în stat; însă cu trufia și aroganța sa își făcu numeroși dușmani.

Maria Stuart era, în vremea aceea, regină a Scoției. Țara aceasta se afla pe atunci în prada unor aprige frământări politice, iar asupra tinerei și frumoasei femei, care ocupa tronul, părerile erau foarte împărțite.

CONTELE FUGE CU REGINA

Deși căsătorită pentru a doua oară, relațiile Mariei Stuart cu soțul ei Henry Darnley, lipsit de personalitate și de inteligență, erau departe de-a fi fericite. Omul acesta nu era decât un băiețuș și când elegantul om de lume, contele de Bothwell o copleși pe regină cu admirația sa, Maria Stuart prinse pentru el un interes crescând.

Gurile rele începură să vorbească și într-o noapte, când Darnley muri ucis printr-o explozie, la el acasă, se lăți svonul că autorul crimei era Contele de Bothwell, care lucrase cu asentimentul reginei. Bârfelile se întesiră, alimentate chiar de purtarea contelui și a Mariei Stuart. El o răpi, ducând-o la castelul Dumbarton și se crede că această fugă a fost de mai înainte pusă la cale, de către cei doi îndrăgostiți.

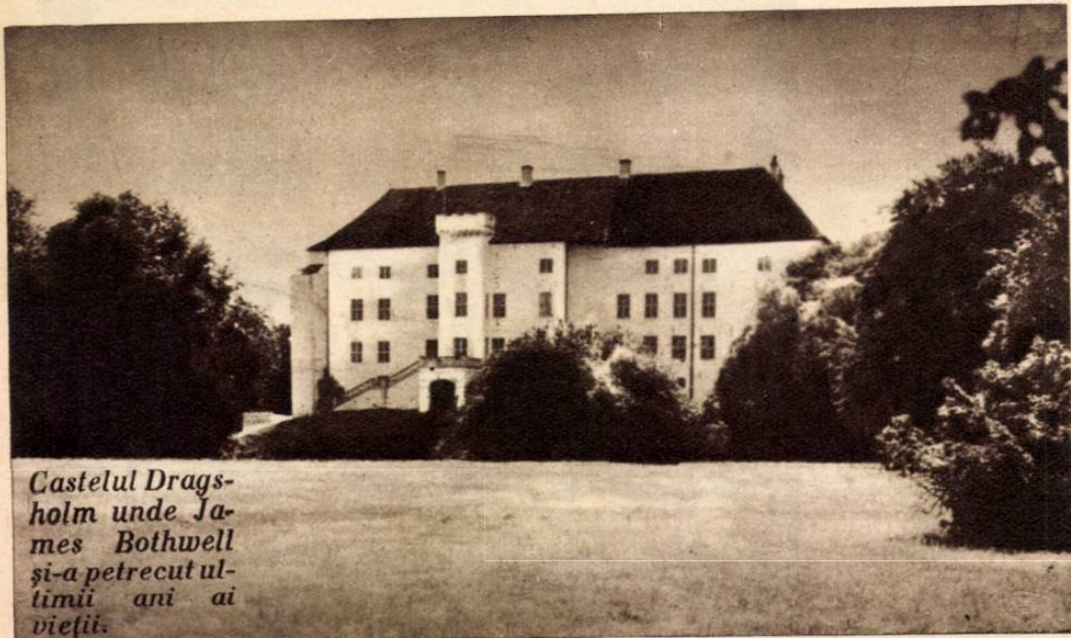
Bârfelile încetară în momentul când regina se căsătorii cu contele, pe care-l făcu Duce de Orkneys. Dar cu toate că gurile se închiseră, indignarea spori. Scoțienii nu puteau ierta reginei lor că se compromisese mai întâi, prin asasinarea lui Darnley și apoi prin căsătoria cu asasinul aceluia.

Bothwell nu avu însă multă parte de fericirea de-a fi soțul Mariei Stuart, căci izbucni o revoluție. Poporul se ridică împotriva reginei și a contelui, și curând răscoala se întinse în tot regatul. Parlamentul îl scoase pe Bothwell de sub protecția legii și puse un preț pe capul lui. Bothwell fugi la Orkneys, iar regina fu făcută prizonieră. Contele își dădu seama că nu mai putea rămâne în Scoția, nici chiar dacă se adăpostea în îndepărtatul Orkneys, și în cursul unei nopți furtunoase, izbuti să părăsească ținutul urmat de câțiva credincioși partizani ai săi. Travestiți în marinari, ei se imbarcară pe o corabie și o luară înspre Sud. Vântul împinse vasul către coasta norvegiană și la Bergen întâlniră un vas de război, căruia echipagiul spaniol al corăbiei i se păru suspect.

Urmă o cercetare și căpitanul danez rămase înmărmurit când descoperi că unul dintre marinarii ce-i stăteau înainte era soțul reginei Maria Stuart, regina Scoției. Bothwell fu condus în interiorul orașului Bergen, unde locotenent-colonelul danez Erik Rosenkrande îi făcu o primire călduroasă, tratându-l cu multă curtenie. Bothwell rămase aci o vreme,

Rămășițele pământești ale lui James Bothwell văzute într'un cosciug deschis, la biserica Faarevejle, din Danemarca.

Castelul Dragsholm unde James Bothwell și-a petrecut ultimii ani ai vieții.

Vedere asupra pitoreștei biserici Faarevejle din Danemarca, unde cosciugul cu rămășițele pământești ale lui James Bothwell constituie o mare atracție pentru vizitatori.

chiu, dar n'avea nici ornamente și nici vreo inscripție lămuritoare. La ridicarea capacului se găsi în cosciug trupul unui bărbat, investmântat în mătăsuri și în pânzeturi fine. Rămășițele se conservaseră foarte bine și la examinare se constată că fusese un bărbat în floarea vârstei, înalt și voinic dar cu mâinile și picioarele excepțional de mici. Aceste caracteristici, precum și multe altele, i-au convins pe specialiști că rămășițele erau ale lui James Hepburn Conte de Bothwell.

Fragilul cosciug a fost pus într'altul de stejar, prevăzut cu o placă de sticlă în dreptul capului. Acest cosciug se află acum într-o firidă a corului și numeroși vizitatori s'au perindat de atunci pe dinaintea Contelui de Bothwell, studiindu-i craniul.

Ruinile vechiului castel al lui Bothwell mai pot fi încă văzute, lângă Glasgow și se prenumără printre cele mai interesante relicve ale vechei Scoții, iar folklorul local își servește o sumedenie de legende, cu privire la faimosul castel al nobilei familii Hepburn. În acest castel a văzut lumina zilei, James Hepburn, cel mai tânăr vlăstar în arborele genealogic al clanului. La vârsta de 20 ani, el moșteni castelul, titlul de conte și toate celelalte proprietăți ale familiei.

dar când Rosenkrande află că oaspele său era un proscris și că se pusese un preț asupra capului său, îl duse la Copenhaga.

OSTATIC

Toate acestea se întâmplau în toamna anului 1567, când în Danemarca domnia Frederic al II-lea. Regele lipsia din capitală, la sosirea lui Bothwell, dar îl primi Marele Judecător Peder Oxe, care-l găzdui în castelul regal. Bothwell susținea că se află doar în drum spre Franța, de unde urma să se întoarcă, cu ajutoare împotriva inamicilor reginei și ai săi. Peder Oxe știa care era prețul făgăduit individului care l-ar fi predat pe conte în mâinile Scoțienilor, dar socoti că încă nu era timpul să-l trimită îndărăt. Dimpotrivă, avea să-l ție în țară, deoarece îl considera un bun zălog.

Peder Oxe era un politician foarte abil, dar în privința mijloacelor de care înțelegea să se servească nu-și prea făcea scrupule. El știa că în Scoția izbucnise un războiu civil și găsia că era mai bine să aștepte să vadă ce întorsătură aveau să ia lucrurile, așa încât hotărî să-l păstreze pe Bothwell la Copenhaga, în loc de a-l retrimite în patrie, sau de a-l elibera. El se gândia la ținutul Orkneys, care aparținuse Danemaricii, până'n ziua când Christian I, fusese silit să cedeze ca zălog Scoției, neputând plăti zestrea fiicei sale. Peder Oxe spera ca acum, prin contele de Bothwell, Orkneys-ul să se realiepească Danemaricii.

După o consfătuire cu regele, Peder Oxe dădu ordin să se pregătească, pentru primirea contelui de Bothwell, la Malmohus, cele câteva camere ale turnului. Contele trăi aci câțiva ani, dar nu avu tratamentul obicinuit al prizonierilor. Părăsise Scoția, doar cu ceea ce avea pe el, așa că fu îmbrăcat și întreținut pe socoteala regelui. Mai există încă registre de pe vremea aceea, din care reiese că s'au cumpărat pentru contele scoțian vestimente și rufărie de mătase. Bothwell avea permisiunea să corespundă cu rudele și prietenii săi din Scoția, iar dela regină care era și ea prizonieră, primi mai multe scrisori.

INTRIGI DE INCHISOARE.

Contele petrecu cinci ani la Malmohus și multe intrigi se țesură în încercarea de a-l elibera. În primul rând, regina Elisabeta a Angliei ținea să-l vadă la Londra, dar Peder Oxe se opuse planurilor acesteia. Parlamentul scoțian

ceru în câteva rânduri regelui danez predarea lui Bothwell, și cum monarhul refuză, ambasadorul scoțian la Copenhaga, Horatio Clark, pretinse ca ostaticul să-i fie predat lui. Parlamentul scoțian ordonase acestuia să-l execute pe Bothwell în curtea legațiunei scoțiene, la Copenhaga și să-i trimită apoi capul în Scoția. Și această cerere fu respinsă.

Numeroase fură încercările făcute pentru „eliberarea” lui Bothwell, dar toate rămăseră zadarnice, și în 1573 fu mutat într-o altă închisoare... de data aceasta la Dragsholm, pe insula Seeland unde a fost literalmente îngropat de viu.

FEMEI SEDUSE

Deși era un soldat brutal și deloc frumos, Contele Bothwell făcea o profundă impresie asupra femeilor. Aventurile sale amoroase au fost foarte numeroase. Cu ani înainte, Ana Rusting, o aristocrată norvegiană, fugise cu el și mai apoi se căsătorise, pentru a fi părăsită după puțin timp, în Olanda. Mai târziu, el se recăsătorii cu o scoțiană, de care se descotorosi, cu mult înainte de-a deveni soțul Mariei Stuart.

Iar acum, acest aventurier care dusesse o viață activă și plină de primejdii, tânjia, izolat de lume, în închisoarea umedă și întunecoasă dela Dragsholm.

Numeroși istorici, printre cari și profesorul danez Frederic Schiern, au cercetat cu mare interes această viață, dar n'au reușit să arunce lumină asupra ultimilor ani. Se știe doar că Peder Oxe și regele danez l'au tratat aproape cu cruzime, dar în privința motivelor există o mare divergență de păreri.

După cinci ani, extrem de nefericiți, petrecuți la Dragsholm, contele a murit, în ziua de 14 Aprilie 1578. În această închisoare el a fost redus la o strâmtă încăpere, din vârful turnului și nu i s'a mai permis să iasă la aer, iar mâncarea, care consta mai mult în pâine și apă, îi era dată printr-o mică deschizătură, practică în ușă. Se spune că între timp și-a pierdut mințile, dar așezarea aceasta n'a putut fi dovedită.

La bisericuța dela Faarevejle vin sute de turiști, majoritatea englezi, cari cunosc povestea omului îngropat acolo.

Anul acesta, când s'au împlinit 400 de ani dela nașterea contelui de Bothwell, a avut loc la mormântul lui un adevărat pelerinaj de persoane romanțioase, pe care aventuroasa și nefericita carieră o nobilului scoțian, a avut darul să le fascineze.

AAGE HEINBERG

HIGIENA ÎMBRĂCĂMINTEI PENTRU COPII

INSTRUCȚIUNI FOLOSITOARE

Adevărata îmbrăcăminte a copilului de școală, care, acum, la începutul noului an de cursuri, e trimis din nou la școală, este de mare importanță pentru sănătatea lui. Mai ales acum, când vremea e variabilă, copilul trebuie să fie cât mai practic și mai igienic îmbrăcat, spre a fi ferit de răceli.

Astfel, e necesar ca, în primul rând, copilul să aibă o rufărie igienică și calduroasă, ca de pildă flanele, pantalonși de flanelă, ciorapi, etc. De asemenea, e necesar să aibă un sveter de școală sau un pullover bun.

O mamă bună știe cum să-și îmbrace copilul, în condițiile cele mai satisfăcătoare și cu bani puțini. Ea știe că produsele „Trinaco” sunt pe cât de practice și igienice, pe atât de ieftine, cu toată calitatea lor superioară. O mamă bună cere deci întotdeauna numai aceste produse, pe cari le-a încercat în repetate rânduri. Datorită bunului renume de care se bucură aceste produse se întâmplă că unele mărfuri străine, cu mult mai inferioare, sunt oferite drept produse „Trinaco”.

De aceea, facem din nou cunoscut publicului, pe această cale că e în propriul său interes să observe marca originală a fabricii, cu numele întreg „Trinaco”, la toate cumpărăturile de ciorapi și lenjerie.

Pentru siguranța publicului, marca fabricii este direct cusută pe toate produsele de ciorapi și lenjerie.

Cel mai ideal mijloc de înfrumusețare și întinerire a tenului este Crema „Genius” a drului Földes. Face să dispară pistrii, coșurile și sbârciturile. Se fabrică separat cremă de zi și de noapte. Costul unui borcan este: 50 lei. Se expediază prin poștă cu ramburs exclusiv numai de către Laboratorul drului Földes, Arad, Strada Eminescu No. 21.

COSMETICA MEDICALĂ

Calea Griviței No 119 (Intrarea Piața Dr. Botescu 19), Tel. 3.43.40.

Dr. F. KOVACS

Specializat la Viena

DIATERMIE, RAZE, FIZIOTERAPIE

Distrugerea definitivă a părului de prisos prin diatermie. Ingrijirea feței (coșuri, pistrii, riduri, negri, etc). Tratament de slăbire locală și generală. Operații cosmetice. Tratamente cu ore reținute.

DR. H. ZANFT

Medic Primar

Specialist în

Boli de Piele și Păr, Cosmetică.

Raze U. V. Diatermie, Electroterapie, Zăpadă carbonică, Trat. maladiilor inestetice: pigmentațiuni ale feței, negi, cicatrice, acnee (coșuri), nevi (pete din naștere), îndepărtarea părului de prisos prin diatermie - coagulare etc.

Strada Domnița Anastasia No. 23 (fost Belvedere)

Consult. 3-8 p. m. Telef. 3.34.90

Onor. Farmaciei „THOISS”, București

Înainte de toate țin să vă mulțumesc mult, pentru sticlucă cu remediul „Gastro D.”, care m'a salvat de suferințele boalei mele. Sufeream de ani de zile de stomac, mâncam în silă, astfel că slăbisem foarte mult. Dar de când am început să iau „Gastro D.” mi-au încetat durerile, am recăpătat pofta de mâncare și am reluat câteva kilograme. De aceea îl recomand tuturor cu căldură. Vă rog să-mi expediați prin

ramburs 8 sticlucă cu „Gastro D.” Medicamentul e așteptat de mulți — cunoscuți și prieteni — căci l-am recomandat la foarte multă lume bolnavă. Ede Raffa, măcelar, Rovine, 18 August 1936”. Orice comentariu e de prisos. „Gastro D.” se găsește de vânzare la toate farmaciile și drogueriile din țară sau se expediază contra ramburs cu lei 130, de către farmacia „Thoiss” București, Calea Victoriei 124.

Bărbatul cu mersul ușor

dovedește sănătate și energie.

Oamenii aceștia au succes în viață. Secretul mersului ușor este:

T o c u l PALMA

Nicio teamă că se va mai ingrășa, a slăbit cu 3 kgr. deși mănâncă de toate

Îi era teamă să mănânce anumite mâncăruri care îi plăceau și nu mânca niciodată cât ar fi vrut, niciodată îndeajuns ca să se sature. Avea o groază continuă că se va ingrășa prea mult. Acum totul s'a schimbat. În scrisoarea care urmează ea ne scrie ce a făcut:

„În ultimele șase săptămâni am luat Sels Kruschen pentru a slăbi și sunt foarte mulțumită de rezultat. Am slăbit cu 3 kgr. Nu am ținut niciun fel de regim numai că acum în loc de pâine albă mănânc pâine neagră. Sunt atât de fericită când mă gândesc că pot să mănânc toate mâncărurile mele favorite fără a avea vreo teamă că mă voi ingrășa, aceasta numai datorită sărurilor Kruschen” — (D-na) C. D.

„Mica doză zilnică” de Kruschen ajută organelor Dv. să funcționeze normal. Ele provoacă o schimbare totală a dispoziției, o reîmprospătare a tuturor forțelor, în locul apatiei de care sufereați. Vitalitate, vigoare și o doză de energie ca în plină tinerețe, iată efectele minunate ale sărurilor Kruschen, deosebit că încet, pe nesimțite, greutatea Dv. este adusă la normal. Sels Kruschen se găsește la toate farmaciile și drogheriile din țară. Prețul unui flacon mare este 95.- lei, flaconul mic 60.- lei.

DOAMNELOR!

Vopsitul părului, în cele mai frumoase culori naturale precum și ondulațiuni permanente, execută ireproșabil Coaforul François, Strada Edgard Quinet, 7 Telefon 3-01-2

OBȚINEȚI ACEST TEN FENOMENAL DE FRUMOS

Si uimiți prietenii Repede și ușor

Bărbații detestă nasul unsuros și pielea lucioasă. Secrețiunile grase provin de la porii dilatați. Ele se amestecă cu pudra Dv. și formează particulele cleioase care intră în pori, îi irită și îi dilată și mai mult. E o pacoste fără sfârșit. Încercați imediat Pudra Tokalon, celebra Pudră impermeabilă de Paris. Pudrați-vă degetul cu această pudră, muiați-l în apă — scoateți-l din apă și: ah, ce minune! degetul e uscat. Pudra Tokalon e amestecată cu Spumă de Cremă. Ea aderează prin ploale și la băi de mare, chiar în timpul transpirației la dans într-o sală de bal cât de încălzită. Minunatele nuanțe noi dau tenului o frumusețe uimitoare ne mai pomenită. Bărbaților le plac aceste nuanțe noi. Ele se intrunesc cu nuanța tenului Dv. și nimeni nu poate distinge dacă v'ați pudrat sau nu. Cu toate că fabricația acestor nuanțe noi e mult mai costisitoare, prețul decamdată nu se va urca. —

SOSIREA LORDULUI LONDONDERRY IN CAPITALĂ

Săptămâna trecută a sosit în Capitală lordul Londonderry, una dintre personalitățile politice de seamă ale Angliei.

Fotografia noastră a fost luată pe aerodrom, imediat după sosire și înfățișează dela stânga spre dreapta pe: dl. Valentin Bibescu, dl. Sergiu Dimitriu, Lady Londonderry, d-ra Mary Londonderry, d-na Valentin Bibescu și Sir Reginald Hoare, ministrul Angliei la București.

1. Asistența și concurenții la concursurile de tennis A. S. F. C.

MANEVRELE REGALE

2. Artileria în marș.

3. Trupele de geniu trag bărci pentru construirea pontoanelor.

4. Atașaii militari străini la manevrele regale.

5. Suveranul întâmpinat de primarul Lugojului, cu tradiționala pâine și sare.

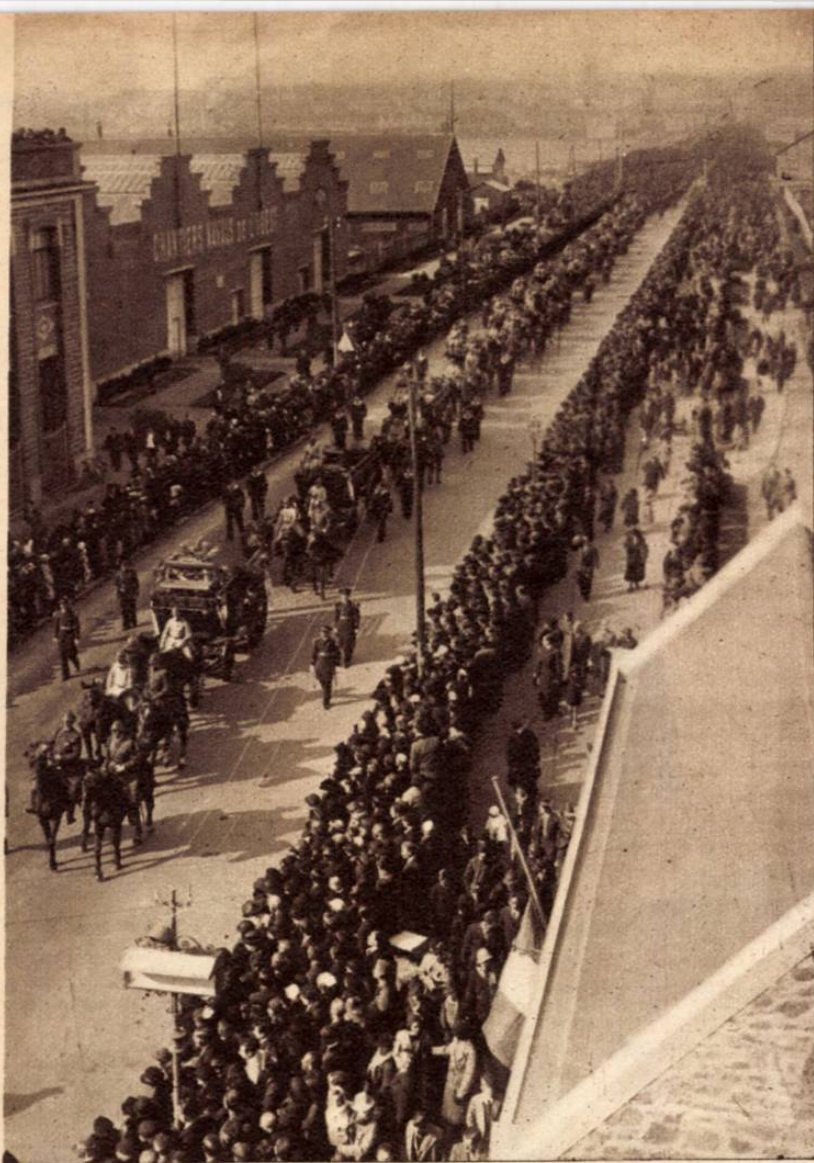

**M. S. REGELE CAROL II SI MARELE VOEVOD MIHAI, PRIMIND
DEFILAREA TRUPELOR PE CÂMPUL DE MANEVRE (FOTO BERMAN)**

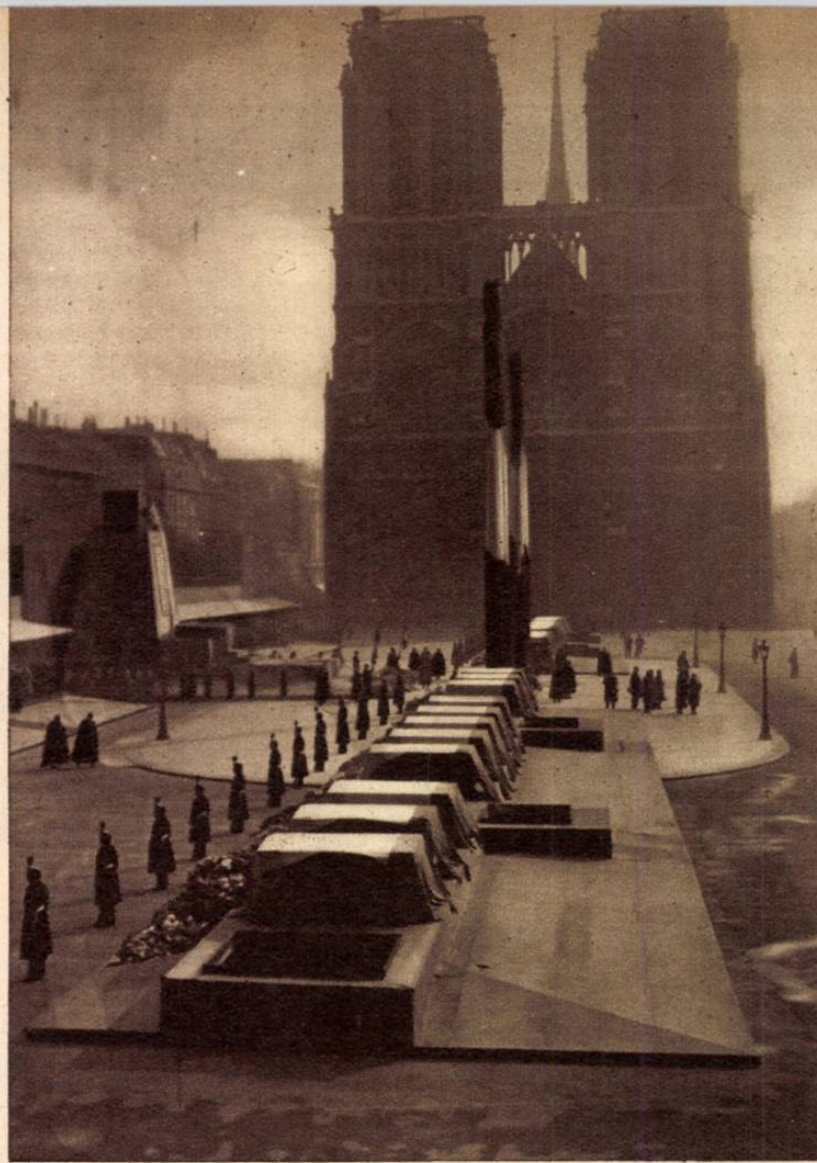

Jertfele făcute pe altarul științei sunt cele mai sublime. În luptă cu natura, ale cărei taine vor să le smulgă, foarte adesea oameni de știință cad învinși. O ultimă jertfă a acestei dorințe de propășire, a fost echipajul vasului „Pourquoi pas”, în frunte cu savantul doctor Charcot. Vasul „Pourquoi pas” plecase în tinuturile arctice, și a naufragiat în apropiere de coasta Islandei. Cele 22 de victime au fost aduse din Islanda la St. Malo și înmormântate la Paris, cu pompa cuvenită. Fotografiiile noastre înfățișează :

Stânga: convoiul funebru cu 22 sicrie, străbătând străzile din St. Malo, dela port până la gară.

Dreapta: ceremonia funebă în fața Catedralei Notre-Dame din Paris.

RENUMITA AVIATOARE JEAN BATTEN IN
DRUM SPRE RECORDUL AUSTRALIAN

Lumea aviatică urmărește cu un deosebit interes zborul aviatoarei Jean Batten, în vârstă de 26 ani, care vrea să stabilească un nou record pe calea aerului, din Anglia spre Noua Zeelandă.

Fotografiile noastre înfățișează pe temerara aviatoare și avionul ei în timpul zborului.

La Paris s'a inaugurat săptămăna trecută un monument în memoria regilor Petru I al Serbiei și Alexandru I al Jugoslaviei. În fotografia noastră : în fața monumentului, dela stânga la dreapta, d-nii: Langeron, Deldier, generalul Maritch, ministrul de războiu jugoslav, Raymond-Laurnet, Albert Lebrun, Purici, ministrul Jugoslaviei la Paris, Yvon Delbos, Gasnier-Duparc, asistă la defilarea trupelor.

SCHERK

O privire na tabela Smerk

TABELA SCHERK				
paiet	odii	tonel	putre	furat
blond deschi	albaptri	palid	rozie	blonde roze
blond deschi	albaptri-brun	vai	ruhal I	carul
blond deschi	ciprai	brunet	ruhal I	drin
blond scifecie	albaptri-gri	delant-palid	rozie	carul
blond scifecie	albaptri-gri	vici	ruhal I	orange
blond inchie	albaptri-gri	vici	ruhal I	blonde roze
blond inchie	albaptri-gri	palid	rozie	
blond inchie	albaptri-gri	deschi-delant	blanche	
blond inchie	ciprai	brunet	ruhal II	
brunet	ciprai	apropo-incher	rozie	
brun	ciprai-gri	sold-alarat	blanche	
deschi-brunet	ciprai	brunet-vici	ruhal II	
		apropo-incher	ruhal I	

arată că la ochi albastrii—gri, păr blond, ten
violet — se potrivește pudra Mystikum Rachel I și puțin
fard Orange! Dar aceasta este numai un exemplu,
căci fie, părul blond, brunet sau acajov, pudra
Mystikum aleasă după tabela Scherk completează
frumusețea Dvs. și ceace este mai important: vă
dă o notă personală. Pudra Mystikum în cutii a Lei 35,
75 și 130 • Tabela
Scherk se găsește
în fiecare maga-
zin de specialitate.

Pudra Mystikano

REALITATEA ILUSTRATA

Director : NIC. CONSTANTIN

Apare săptămânal în 48 de pagini mari, tipărite la Heliogravură, în culori și suplimentul „De toate pentru toți” PREȚUL LEI 10.—

PREȚUL ABONAMENTULUI

Pe un an . . . . . 400 LEI

Pe șase luni . . . . . 200 „

Pe trei luni . . . . . 100 „

Redacția și Ad-ția: București, Str. Const. Mille 7. Tel. 3.84.30

STRĂZI NOI IN CAPITALĂ

In cartierul Ferentari-Rahova s'au inaugurat Duminică mai multe străzi noi, în prezența d-lui ministru de interne Iuca și a primarilor Berceanu și Anastasescu. Fotografia noastră înfățișează pe oficiali în mijlocul cetățenilor din cartier, la inaugurare.

ȘEDINȚA FESTIVĂ A CONSILIULUI NAȚIONAL AL FEMEILOR ROMANE

Duminică s'a întrunit la Fundația Carol, consiliul național al femeilor române. Fotografia noastră o înfățișează pe d-na Alexandrina Cantacuzino rostindu-și cuvântarea, în cadrul ședinței festive.

C. F. R. BUCUREȘTI A INVINS GLORIA-ARAD CU 3:0

O fază palpitantă la centrul terenului.

O intervenție fericită a portarului Teimler (Gloria-Arad) în meciul cu C.F.R., terminat cu victoria ultimilor, la scorul de 3:0.

CONFERINȚA D-NEI THIERRY

D-na Thierry, soția ambasadorului Franței la București, a ținut o interesantă conferință în sala Dalles. Fotografia noastră o înfățișează pe distinsa conferențiară citindu-și arelegerea.

Evitați distrugerea lentă a danturii Dv., spălându-vă dinții dimineaa și seara cu renumitul săpun de dinți Gibbs

TOATE ȚĂRILE SE PREGĂTESC DE RĂSBOI

Atașajii militari străini primind defilarea trupelor în ultima zi a manevrelor.

M. S. Regele Carol al II-lea, Marele Voevod Mihai și d. General Prodan, trecând trupele în revistă.

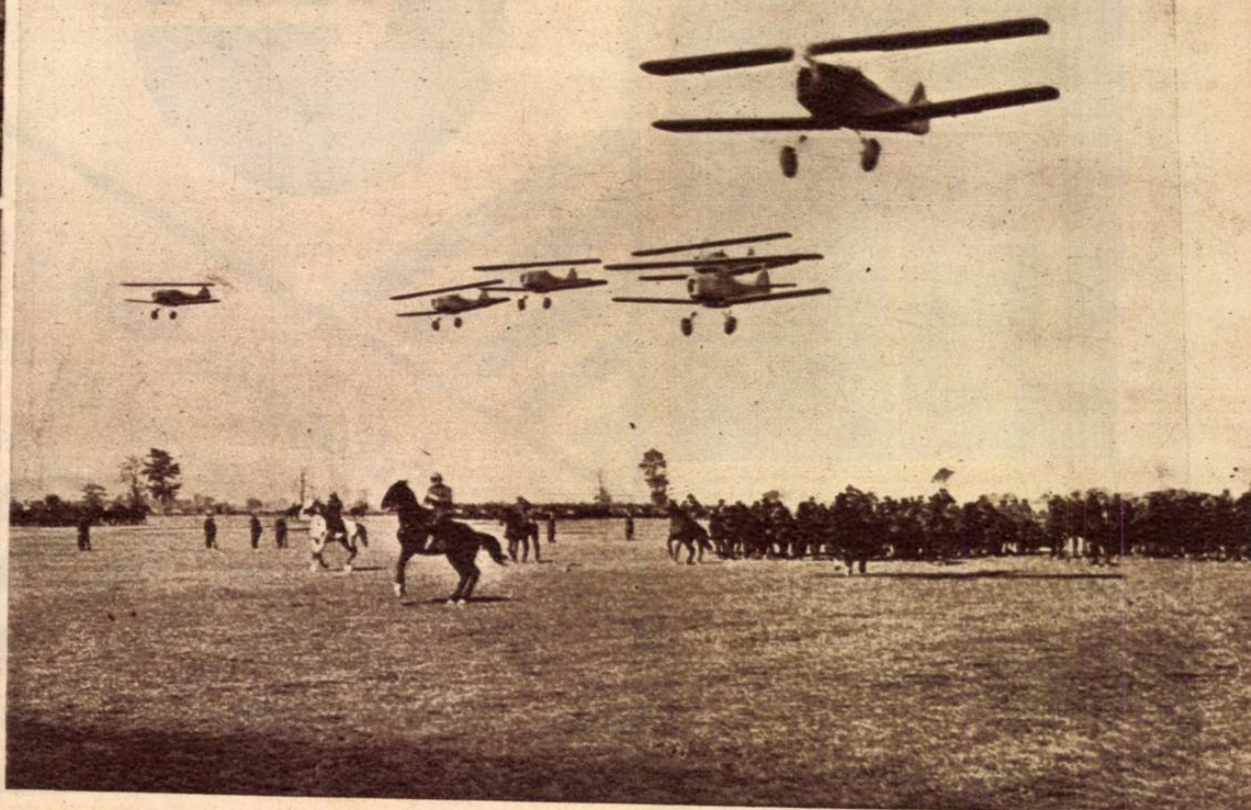

Dela dreapta spre stânga: d. Gen. Samsonovici, d. Gen. Manu, d. prim ministru Gh. Tătăreanu și d. Gen. Paul Angelescu, defilând prin fața Suveranului în ultima zi a manevrelor.

D-nii General Păraianu, Col. Luca, ministru de Interne, și Prințul Valentin Bibescu pe câmpul manevrelor.

Avioanele defilează în formație la parada militară de închidere a manevrelor.

MANEVRELE FRANCEZE

La Bourges, în Franța, s'au făcut importante, manevre aeriene și de apărare pasivă. În fotografia noastră o baterie de artilerie antiaeriană.

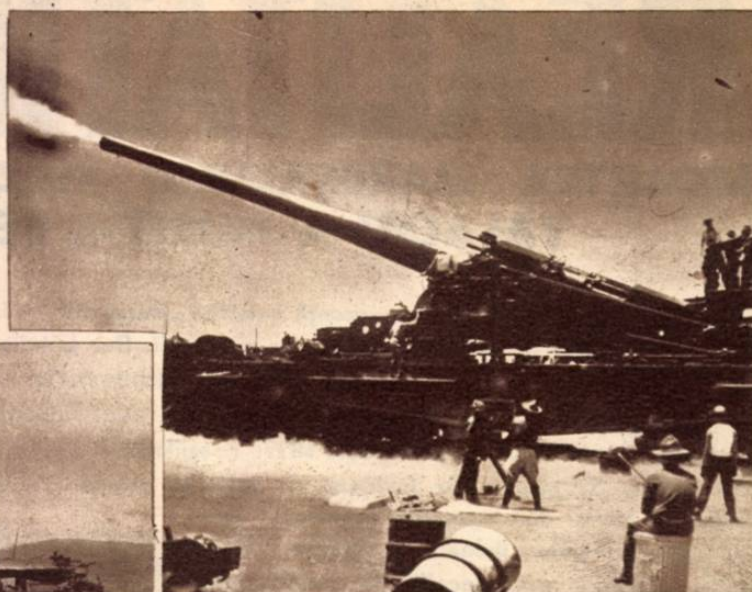
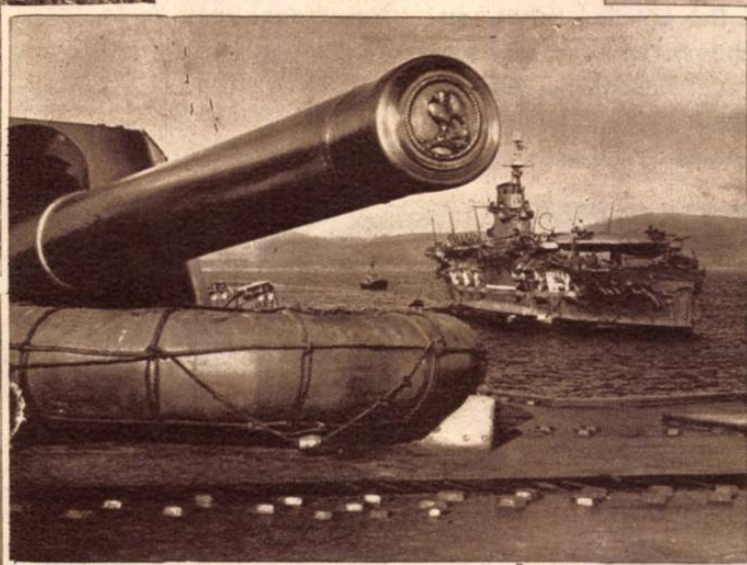

MANEVRELE AMERICANE

Artileria de coastă americană face exerciții cu tunuri de 35 cm. și ghiulele de 55 kg. Exercițiile acestea se fac la o depărtare de 100 km. de orice oraș mare, deoarece vibrațiile aerului sparg geamurile pe o rază foarte întinsă.

MANEVRELE DE TOAMNĂ ALE CELUI DE AL 9-LEA CORP DE ARMATĂ GERMAN:
Câini-cercetași în acțiune.

MANEVRELE FLOTEI ENGLEZE :

Vasul port-avion „Curagious”, văzut de pe bordul crucișătorului „Rodney”.

MANEVRELE ITALIENE :

Infanteria italiană, înaintând la adăpostul unui perete de ceață artificială.

MANEVRELE DIN CEHOSLOVACIA

Tunuri cu tracțiune mecanică.

VISUL SOLDATULUI

La Sussex, în Anglia, au avut loc manevre și s'a dat o luptă care a durat patru zile. Un cavalerist după 24 ore de veghe, trage un pui de somn, în câmp. Șeaua îi slujește drept pernă și de bună seamă că visează la drăguța pe care a lăsat-o acasă. Când se va trezi, va vedea că nu fete tinere îi păzesc somnul, ci caii ofițerilor săi, ale căror căpestre le ține în mână, chiar în somn.

MANEVRE SUEDEZE

Un aparat de reperat și de semnalizare a avioanelor, folosit prima dată în manevrele suedeze.

Dacă vă simțiți obosită, stimată Doamnă,

83

atunci faceți cât mai neîntârziat o gargară cu „ODOL”. „ODOL” împrăștează și înviează nu numai gura, ci și starea generală și întregul organism. Pe căldură, la sport și la oboseala generală a corpului, eficacitatea înviorătoare a „ODOL”-ului e neîntrecută.

Dinții, gâtul, gura, — în perfectă sănătate.
când cu „ODOL” le ai spălate!

ODOL

APA DE GURĂ

PASTA DE DINȚI

83

este semnul distinctiv al unui „ODOL” perfecționat, a cărui eficacitate anti-septică a fost extrem de mult sporită. Cercetări bacteriologice și clinice au dovedit științificește superioara eficacitate bactericidă.

REALITĂȚILE SAPTĂMĂNEI

MOARTEA MAREȘALULUI KIAZIM. — CINE A FOST OSMAN-PAȘA? — IULIU VALAORI A MURIT — DESPRE MOSCOPOLE, CETATEA DELA PIND

O telegramă din Ankara anunță moartea „mareșalului Kiazim”. Acest nume nu spune nimic nouilor generații. Dar bătrânul acesta, care se apropia de o sută de ani, fusese aghiotantului lui Osman-Pașa, iar de Osman-Pașa, leul dela Plevna, cine n'a auzit? Copilăria noastră a fost plină de amintirile războiului dela 1877. Poeziile lui Vasile Alecsandri *Curcanul*, *Sergentul*, le învățam cu toții la școală. Pe pereți, gravur, înfățișau scene din epopeea națională, trăită pe câmpiile Bulgariei. *Plevna*, *Gri-vița*, *Rahova* sunt localitățile prestigioase, de peste Dunăre, unde armatele domnitorului Carol se acoperiseră de glorie. O poză colorată ni-l înfățișa pe Osman-Pașa oferindu-și sabia principelui Carol, al cărui prizonier devenise, după ce-i predase Plevna.

Astăzi, aceste nume de localități balcanice au devenit simple străzi bucureștene, căci cine-și mai aduce aminte de războiul din 1877? Calea Plevnei, Calea Griviței, Calea Rahovei...

Marea epopee, trăită de noi toți la 1916, a șters amintirea luptelor de la 1877... O depărtată epocă, un bun și mic războiu romantic, petrecut pe pământuri străine, iată ce ne evocă Plevna. Războiu cum se făceau toate până la 1914. Eroism, literatură, trâmbițe de victorie, cuvinte, cari au rămas celebre fără să fi fost rostite vreodată.

Una din marile melancolii ale copilăriei noastre a fost să nu găsim, în manualele de istorie universală, nici telegrama Țarului către principele Carol „*treci Dunărea cu orice preț*”, nici faimosul cuvânt dela Calafat „*Asta-i muzica ce-mi place*”, nici eroismul maiorului Șonțu, sau al căpitanului Valter Mărăcineanu, pe cari îi socoteam celebri, ca luptătorii din antichitate, sau din epoca napoleoneană.

Ne durea mai ales să auzim vorbindu-se de războiul „ruso-turc” și niciodată de războiul româno-turc, sau măcar ruso-româno-turc.

Aceeași melancolie ne-o stârnește azi telegrama din Ankara. Vestind moartea bătrânului mareșal Kiazim, această telegramă îl numește „cel care im-

preună cu Osman-Pașa, a dat dovezi de vitejie, apărând Plevna, în războiul ruso-turc de la 1877.”

* * *

Pomenirea lui Osman-Pașa, cu prilejul morții fostului său colaborator, ne

Carol funebru purtând siera cu sămăștele pământești ale fostului subsecretar de stat Iuliu Valaori, parcurs străzile Capitalei, spre cimitirul Bellu.

aduce aminte un vechi articol publicat în presa parisiană și care căuta să lămurească obârșiile acestui misterios general turc.

Publicistul francez pomenia pe creștinii mahomedanizați, cari au primit înalte posturi în administrația sau oștirea sultanilor. Printre aceștia, cel mai ilustru a fost italianul albanez, de cinci ori mare vizir sub numele Sinan-Pașa. Istoria Românilor pomeneste deseori pe acest falnic comandant otoman, pe care Mihai-Vitea-ul l-a bătut la Călugăreni.

Se pare că Osman-Pașa dela Plevna nu e altul decât faimosul mareșal francez Achil Bazaine, cel care în războiul de la 1870 a vândut Germanilor orașul Metz. Condamnat a moarte ca trădător de patrie, în 1873, el și-a văzut pedeapsa preschimbată în închisoare pe viață. A fost exilat pe insula Sfânta Elisabeta, de unde-a evadat. De atunci nu s'a mai știut nimic de el. Moartea sa în Spania în anul 1888 nu este bine stabilită. Din scrisori ale epocii, căzute pe mâini indiscrete, reiese că acel mareșal francez, cu alese însușiri militare, a trecut la Constantinopole, unde și-a schimbat numele și a vrut să-și spele onoarea de militar, apărând cu bravură cetatea de care și-a legat numele.

* * *

Moartea lui Iuliu Valaori a lăsat un mare gol în învățământul nostru și mai ales la conducerea ministerului de instrucție, unde și-a cheltuit anii bărbăției cu o pasiune, credință, putere de muncă, metodă și spirit de dreptate, rareori întâlnite.

Iuliu Valaori, fostul subsecretar de stat al Ministerului Instrucțiunii, pe catafalc.

Valaori era macedonean de origină. S'a născut acum 70 de ani, în localitatea *Moscopole*, din Epir.

Orașul Moscopole a fost, până la sfârșitul veacului XVII, când Albanezii mahomedani l-au nimicit — un mare centru de cultură. El a dat românismului figuri mari, cum a fost mitropolitul Andrei Șaguna, al Transilvaniei.

Cetate autonomă, conducându-se asemeni Veneziei și Raguzei, după legile ei proprii, sub comanda unui duce, Moscopole a fost, la un moment dat, cea mai mare aglomerație românească, căci număra 80.000 de suflete, ceea ce niciun oraș, Bucureștii însuși, nu cuprindea în acele vremuri.

La Moscopole a ființat cea dintâi tipografie din împărăția turcească.

Noua Academie de acolo a dat Orientului creștin o mulțime de cărțurari valoroși, a căror activitate și influență s'a resimțit până în departatele principate românești.

Moștenirea de cultură, tradiția Moscopolei a fost cu cinste reprezentată în România nouă, de mult regretatului Iuliu Valaori.

VICTOR EFTIMIU

La Casa Femeii a avut loc săptămâna trecută o recepție dată în onoarea participantelor străine la congresul internațional al femeilor.

Săptămâna trecută s'a întrunit în Capitală conferința economică a Micii Înțelegeri. Fotografia noastră înfățișează pe delegatul Yugoslaviei citindu-și cuvântarea.

La Patriarhie s'a oficiat săptămâna trecută un serviciu religios, cu prilejul zilei aniversare a Suveranului, care a împlinit 43 de ani. Fotografia noastră înfățișează pe membrii guvernului și reprezentanții armatei, primind defilarea trupelor, după terminarea serviciului religios.

Săptămâna trecută, la recepția dată de dl. profesor Marinescu, cu ocazia congresului de neurologie, și-au dat concursul benevol domnișoara Leria Niky Cucu de la Opera Română și domnii Joseph Pruner (stânga) și Mircea Vasilescu (dreapta).

Acesta e
PANSAPLAST
ELASTIC
pansamentul
higienic rapid!

Se aplică ușor, închide rana higienic. După ce se îndepărtează tifonul de apărare, se aplică apoi emplastrul, ușor întins în lățime, pe rană și pansamentul este bine fixat, fără a se trage sau a se deplasa — și ceeace este foarte important — nu împiedică libertatea mișcărilor.

Pansaplast „elastic”

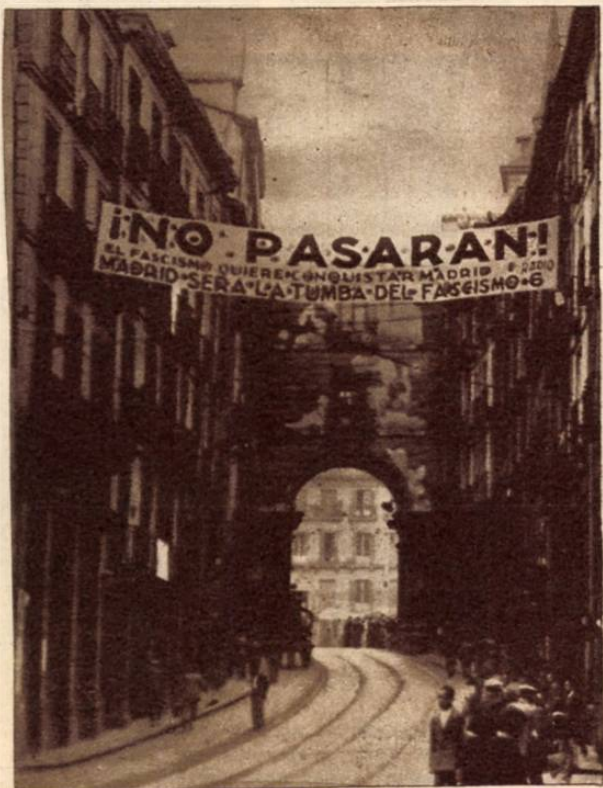
SE OBTINE LA FARMACII ȘI DROGUERII

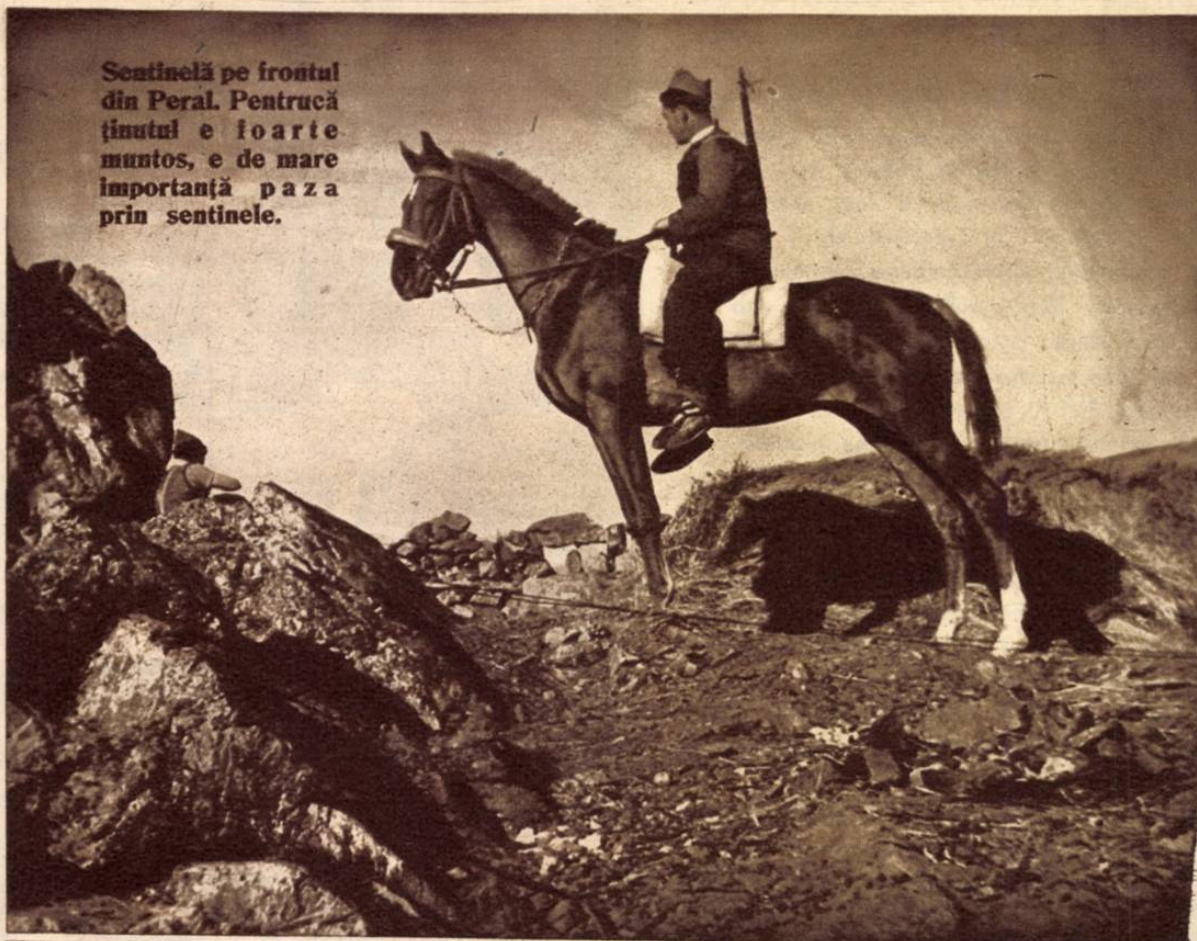

Și femeile luptă dărz în Spania...
Milițiană spaniolă întâlnind o fântână își astâmpără setea.

NU VOR TRECE!

Populația din Madrid face pregătiri înfrigorante pentru apărarea orașului împotriva trupelor generalului Franco. Deasupra s'au legat inscripții de felul următor: „Nu vor trece! Madrid va fi mormântul fascismului!”

Sentinelă pe frontul din Peral. Pentru că ținutul e foarte muntos, e de mare importanță paza prin sentinele.

Pentru apărarea Madridului se aduc mari cantități de muniții în primele linii, cu ajutorul cățărilor și măgarilor.

Porturile de pe coasta de răsărit a Spaniei se află în mâinile guvernamentalilor și sunt apărate de o flotă puternică. În fotografia noastră, un marinar la postul său.

— 902 —

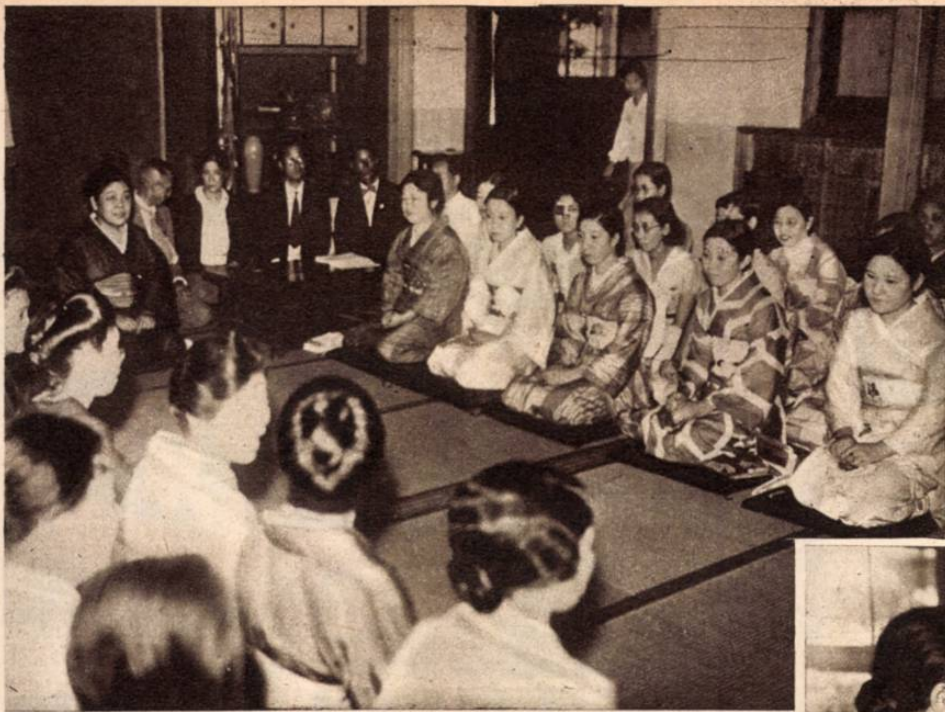
*Timpul reumatismelor,
Timpul suferințelor!*

dar
T A B L E T E L E
ASPIRIN

vă vindecă însă de dureri!

GREU SA DEVI SOȚIE IN JAPONIA !

La Tokio se organizează „seri de discuție” între soacre și viitoarele nurori și se desbat problemele mai importante ale căsniciei.

Concursul anual la școala de croitorie din Paris

O DEMONSTRAȚIE CU EFECT CONTRARIU CELUI URMĂRIT

Spre a protesta împotriva impozitelor prea mari pe care guvernul Statelor Unite le-a pus asupra îmbrăcămintei feminine, un grup de doamne din New-York a organizat o demonstrație. Ele au apărut în rochii rupte și găurite, spre a arăta cât ar rămânea din acestea (în proporție), dacă ar fi plătit prețul fără impozit. Aproape 20% revine statului. S'au găsit unii dintre cetățenii masculini, ai Statelor Unite, cari, față de această demonstrație, au regretat că impozitele nu sunt de cel puțin 75%. Pancartele cuprind următoarele rânduri: Sus: „Plățiți 10 dolari pentru pijamale, din care 1,98 dolari sunt impozite”. Dedesubt: „Se iau 5 dolari impozit la fiecare rochie de seară, în valoare de 25 dolari”.

FEMEILE din toată LUMEA

SOȚII CU DIPLOMA

După un curs de gospodărie de șase luni, se eliberează la Tokio, cu mult fast, diplome la 46 de logodnice.

Cine a luat VIM odată, și-a văzut casa curată !

În gospodăria în care se întrebuințează VIM, Curăță radical orice urmă de murdărie de toate sclipesc de curățenie! VIM curăță tepe cuvete, cișmele, obiecte lăcuite, rogojine, meinic și totuși fără de a sgârșia, orice obiect. vase de bucătărie, cutite și furculițe.

Cu condiția: să fie VIM veritabil

Numai în cutia originală

AGRICULTURA DE DULAP

C ALEDONIAN ROAD este cel mai îngrămădit cartier industrial al Londrei, o mare de clădiri vechi și cenușii, printre care trec tramvaie și autobuse, făcând un sgomot de iad. Zi și noapte, praful încarcă aerul, plutind într'un nour des, deasupra acestor străzi, în care n'ai să întâlnești un arbore și niciun colțisor de verdeață. Ba, se pare chiar că n'ai putea găsi nici măcar un ghiveci cu flori, îndărătul vreuneia din ferestrele înegrite de fum.

Și tocmai în această parte a metropolei britanice, se face acum, între zidurile ruinate ale unei fabrici părăsite, o intensă agricultură! Dulapuri din fier galvanizat închid ferme, ce dau recolte bogate. Zilnic se cosește câte o tonă de nutreț pentru animale, din niște basini, care au cel mult un metru lungime. Fiecare yard (0,33 m.) pătrat din fabrică produce cât 1.800 yarzi pătrați de teren obicinuit. Și recolta unui an întreg este produsă zilnic, de cele zece sertare ale unui dulap de fier.

În momentul de față se cultivă porumb. Ar fi putut tot atât de bine să fie ovăz, secară, orz sau chiar grâu. Agricultorul acestor miraculoase dulapuri poate să aleagă între cânepă și soia, sau să se decidă pentru o grădină de legume. Dulapul magic se transformă după dorință, în ogor, livadă sau grădină. Acești agricultori fără pământ s'au emancipat cu totul de climă. Nu le mai pasă de schimbările vremii și nici de calitatea terenului, după cum n'au nevoie să-și mai chinuie ochii, iscodind pe cer semnele vestitoare de ploaie sau apariția binefăcătorului soare. Ba mai mult decât atât, aproape că nu mai au nevoie să muncească. După ridicarea „recoltei”, basinișurile sunt atât de curate, încât și un copil le-ar putea spăla, cu o perie obicinuită. Tot ce i se cere fermierului, este să mute zilnic basinișurile numerotate. În fiecare dimineață, acestea trebuiesc ridicate cu un raft mai sus, până'n cea de-a zecea când a ajuns în vârf. În momentul acela cerealele s'au înălțat și au făcut spic, iar rădăcinile s'au împletit strâns, într'un covor, care-a devenit mâncarea favorită a vitelor.

Sămânța se dezvoltă dela o zi la alta și grâul sau iarbă, cresc cu adevărat, **văzând cu ochii**. În cinci zile, greutatea boabelor semănate în basinul de jos s'a încincit. Dar recolta dulapurilor de metal nu atinge înălțimea bucatelor desvoltate pe câmp. Experții declară însă că aceasta nu e ceva necesar. Ceea ce importă este că valoarea lor nutritivă, adică proporția de vitamine se ridică deasupra mijlociei. Nu e nevoie de întocmiri speciale pentru încălzire, deoarece căldura necesară se dezvoltă în mod automat, în dulapuri. În mijlocul dulapului se află o fereastră de sticlă, care lasă lumina să pătrundă în interior, atunci când sămânța a încolțit. Acțiunea luminei este de absolută trebuință la producerea vitaminelor.

Agricultura de sertar din „Caledonian Road” face cu puțință creșterea vitelor în oraș, cu cheltuială puțină. De asemenea pentru țările care nu prea au pământ arabil, se deschide un nou orizont mai cu seamă în caz de războiu.

Cu sistemul acesta, vitele pot avea nutreț proaspăt atât vara cât și iarna. Experiența a dovedit că ele pot fi hrănite de minune cu recoltele sertarelor de metal, fără să mai simtă nevoia pășunilor. Nu vor mai trebui duse la păscut. Se vor desvolta cât vrem în curte, în grădină și, teoreticește vorbind, chiar între cei patru pereți ai unei încăperi. Crescătorul de vite ar face astfel o economie de timp, de spațiu și de bani, ne mai punând la socoteală oste-

neala sa. La un porc, crescute pentru slănină, s'ar economisi suma de 300 lei, la un bou, 600 lei, iar producția laptelui ar fi cu 20 la sută mai ieftină. Toate acestea nu sunt o simplă experiență, sau o speculație abstractă de savant ambițios. Englezii, cari s'au angajat în această activitate, nu se mulțumesc cu soluții teoretice, și nici nu se pretind a fi inventatorii procedurii. Ceea ce-au realizat acum doctorii Hitchin Thomas și V. C. Dashwood nu este în știință o „terra incognita”. Specialiști germani și englezi au pregătit mai de mult drumul, demonstrând, în laboratoarele lor, că producția agricolă se poate lipsi de vechiul ei fundament, pământul. Ei n'au reușit însă să dea demonstrației lor o valoare economică. Aceasta i-ar fi costat prea mult, nu numai în bani, dar în timp și muncă.

Astăzi, după patru ani și jumătate de experimentări, acești doi

Găini ciugulind orz, cultivat artificial, deasupra din casele în care a crescut.

O pășune întreagă într'un dulap: se observă toate stadiile dezvoltării, din prună până într'a zecea zi.

Rădăcinile recoltei artificial, strâns împletite, într'un covor vegetal, care va servi și el de hrană vitelor.

tineri savanți englezi au construit niște dulapuri de metal, de o uimitoare simplitate. Proprietățile fertilizatoare ale pământului sunt înlocuite printr'un lichid chimic, ce întrunește calitățile celui mai bun sol și care, pe lângă aceasta, mai are acțiunea unui admirabil îngrășământ.

În partea superioară a dulapului se află un rezervor închis, și zilnic, timp de patru minute, cade de aci, o ploaie chimică, ce se scurge de pe o tavă pe alta, pentru că fiecare dintre acestea este străbătută de găuri foarte mici, ce permit lichidului să treacă mai departe, așa că pătrunde în toate basinișurile la fel. Diferitele tăvi iau atâtea lichid cât le trebuie pentru 24 de ore, în procesul dezvoltării. Munca „agricultorului de dulap” constă în: deschiderea robinetului și umplerea tancului, ceea ce-i

Vite la pășunat, privești pe larg, poate, omenirea viitoare n-o va mai avea.